

கனல
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை

218

கார்த்திகை 2023

01.11.2023

100/-

ஜீவந்சி

புரதம ஆசிரியர் : க.புரணீதரன்

வ.வடிவழகையன்
சோ.தேவராஜா
ரோஷான் ஏ. ஜிப்ரி
சி.சிவசேகரம்
த.ஜெயசீலன்
அ.பௌநந்தி
சி.ஜெயசங்கர்
ஜிஃப்ரி ஹாசன்
கார்த்திகா கணேசர்
ஜங்கரன் விக்கினேஸ்வரா
மொழிவரதன்
பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா
ஏ.எஸ்.சற்குணராசா
கஸ்ஸாலி அஷ்ஷம்ஸ்
மலரன்னை
இராஜினிதேவி சிவலிங்கம்
வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்
பா.இரகுவரன்
கனிவுமதி

Digitized by Noolaham Foundation.

பொருளடக்கம்

சிறுகதைகள்

- ஏ.எஸ்.சற்குணராசா - 08
கஸ்ஸாலி அஷ்ஷம்ஸ் - 14
மலரன்னை - 30
இராஜினிதேவி சிவலிங்கம் - 35

கவிதைகள்

- வ.வடிவழகையன் - 07
சோ.தேவராஜா - 11
ரோஷான் ஏ. ஜிப்ரி - 13
சி.சிவசேகரம் - 17
த.ஜெயசீலன் - 23
த.ஜெயசீலன் - 28
சி.ஜெயசங்கர் - 37

நேர்காணல்

- வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம் - 29

விமர்சனம்

- பா. இரகுவரன் - 38

உள் ஓவியங்கள்

கனிவுமதி

அட்டைப்படம்

கனிவுமதி

கட்டுரைகள்

Stench of Kerosene

அம்ரிதா ப்ரீத்தின் பெண் கதாபாத்திரங்கள்

ஜிஃப்ரி ஹாசன் - 03

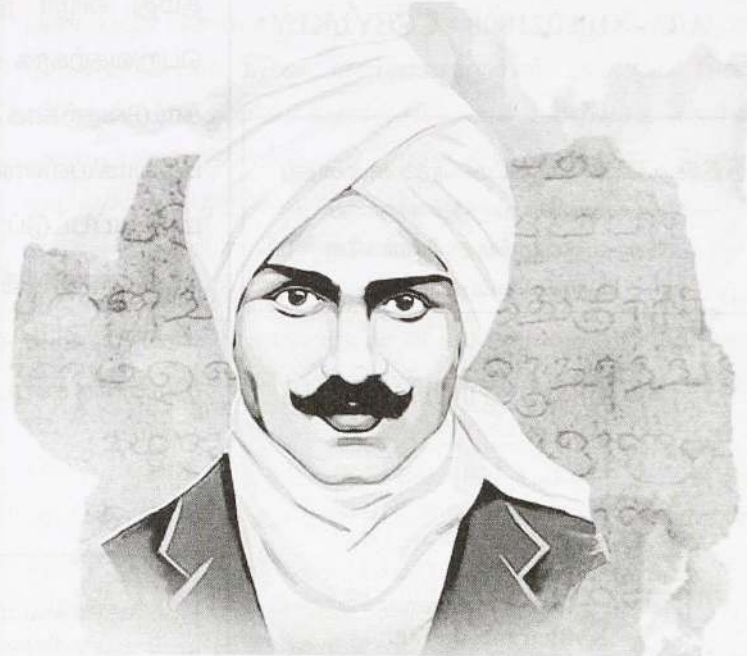

மாலை மரியாதை

நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர் - 11

எழுத்துலகில் நீண்ட பயணம் செய்த செ. கணேசலிங்கம்
ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முன்னோடி
ஐங்கரன் விக்னேஸ்வரா - 18

பாரதியின் வாழ்வும் வைரவரிகளும்,
வர்ணகுல பேதங்கள் பற்றி மஹாகவி பாரதி
மொழிவரதன் - 20

மீநிலைப்புனைவுகள்

மாற்றுப் புலக்காட்சியை நோக்கிய நகர்வு

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா - 18

ஜீவநதி

2023 கார்த்திகை இதழ் - 218

பிரதம ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவீயந்தன்

ப.விஷ்ணுவர்த்தினி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்

சாமணந்தறை ஆலடிப்பிள்ளையார் வீதி

அல்வாய் வடமேற்கு

அல்வாய்

இலங்கை.

ஆலோசகர் :

திரு.கி.நடராஜா

தொலைபேசி : 0775991949

0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan

Commercial Bank, Nelliady

A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும் அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா வியரம்

தவிர்த - 100/= ஆண்டுச்சந்தா - 3000/=

வெளிநாடு - \$ 100U.S

மணியோடரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்

மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

K .Bharaneetharan,

Kalaiaham ,

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்

K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch

A/C No.- 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை

ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு

செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்

செறித்திட உஹ்றி உஹ்றி...

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!.

- யாரதிதாசன்-

இலக்கியம் என்ன கிள்ளுக்கீரையா?

எமது நாட்டின் இன்றைய பொருளாதார நிலையில் புத்தகம் ஒன்றை அச்சிட்டுப் பிரசுரிப்பதென்பது பெருங்செலவுக்குரிய ஒன்று. புத்தகக் கலாசாரம் என்பது இங்கு அறவே இல்லை. நிதி வசதி குறைந்த எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புகளை நூலாக வெளியிடுவதில் பெரும் சிரமத்தை எதிர் நோக்குகின்றனர்.

மிகுந்த சிரமப்பட்டு, நூலைப் பிரசுரித்தாலும் அதனை விற்பனை செய்வது என்பது குதிரைக் கொம்பாகவே உள்ளது. நூலின் பிரசுரத்திற்கு ஒரு மானியத்தை அரசு திணைக்களம் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடு உள்ளபோதும் அது பற்றிய விபரம் மறைபொருளாகவே உள்ளது. நிறைந்த செலவில் வெளியிடப்படும் சில நூல்கள் எவ்வகையில் தெரிவு செய்யப்பட்டன என்பது மூடு மந்திரமாகவே உள்ளது.

நூலின் பிரதிகளை பத்தாயிரம் ரூபா வரை அரசு திணைக்களம் வாங்க முடியும் என்ற நிலை இருப்பினும், அச்செயற்கருமமும் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா என்பது தெரியவில்லை. 100-120 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு நூலை வெளியிடுவதற்கு ஏறத்தாழ ரூபா எண்பதாயிரம் வேண்டும். நூல்களின் விநியோகத்திற்கான நடைமுறைகளை அரசு செயலகங்கள் மேற்கொள்வதில்லை.

சிறந்த நூலுக்கான விருது வழங்குவதாகச் சொல்லிக் கொண்டு, தமது விழா நிகழ்ச்சிகளை நன்கு திட்டமிடாமல் இழுத்தடித்து விருது பெறுவதற்காக எட்டு மணிக்கே வருக என்று அழைத்து, தமது "சபையை"க் காட்டுவதற்காக 2 மணிவரை அவர்களைப் பட்டினி போடும் சம்பவங்களும் பதிவாகியுள்ளன. எழுத்தாளர்கள் பாவம். ஒரு சிறுதொகைக்காக அவர்கள் மலினப்பட்டுப் போயுள்ளனர். இது தான் எழுத்தாளரின் விதியோ? வடமாகாணத்தில் என்றும் இல்லாதவாறு முதலில் "பிரித்" ஓதி விழா ஆரம்பிக்கும் புதிய நடைமுறைகள் கூட எம்மை ஆக்கிரமித்து இருப்பதை நினைக்க கசப்பாக உள்ளது. எங்கே போய் முடியப்போகிறது இந்தப் பயணம்...

- க.பரணீதரன்

ஜீவநதி கிடைக்கும் இடங்கள்/ விற்பனையில் உதவுவோர்

1. புத்தகக்கூடம் - திருநெல்வேலி
2. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு செட்டித்தெரு
3. புத்தகப்பண்பாட்டுப் பேரவை, 68, நீதிமன்ற வீதி, மல்லாகம்
5. பண்டாரவன்னியன் புத்தகசாலை - வவுனியா
4. அ.யேசுராசா
5. பரணி புத்தகக்கூடம் - நெல்லியடி
6. மு.யாழ்வன்- திருகோணமலை,
7. கந்தர்மடம் அ.அஜந்தன்
8. சி.ரமேஷ்
9. நா.நவராஜ்

Stench of Kerosene

அம்ரிதா ப்ரீதத்தின் வெண் கதாபாத்திரங்கள்

- ஜிஃப்ரி ஹாசன் -

ஆங்கில இலக்கியம் மீது குறிப்பாக இந்திய, இலங்கை ஆங்கிலப் படைப்புகள் மீது பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துக்கொண்டிருந்த போதே எனக்குள் ஒருவித கிறுக்குத்தனமான ஈடுபாடு ஏற்பட்டு விட்டது. நான் எனது பட்டத்துக்கான விஷேட பாடமாக சமூகவியலை தேர்வு செய்திருந்தாலும் எனக்குள் இருந்த இலக்கிய ஈடுபாடும், பல்கலைக்கழக அறிவுச் சூழலும் ஆங்கில இலக்கியத்தின் பக்கம் என்னை நகர்த்தியதாக நினைக்கிறேன். இப்போது நினைத்துப் பார்க்கையில் உண்மையில் நான் ஆங்கில இலக்கியத்தையோ அல்லது தமிழ் இலக்கியத்தையோதான் விஷேட துறையாகக் கற்றிருக்க வேண்டியவன். அப்போது நான் ஒரு “முதிரா இலட்சியவாதியாக” (immature idealist) அலைந்து கொண்டிருந்தேன். அந்த இலட்சியம் அரசியல், சமூகம், பண்பாடு, புரட்சி போன்ற விஷயங்களில் மையமிட்டிருந்தது. அந்த வேட்கைதான் பல்கலைக்கழகப்பாடத் தெரிவிலும் என்னைப் பாதித்தது. ஆனால் உண்மையில் நான் எப்போதும் இலக்கியத்துக்குரியவனாகவே இருந்து வந்திருக்

கிறேன். கற்பனையும், உள்நுணர்வும், விமர்சனமும், படைப்புச் செயன்முறையும் கொண்ட அழகியல் மூளை கொண்டவனாகவே என்னை நான் கருதிக் கொள் கிறேன். பல்கலைக்கழகத்தில் உண்மையாக என்னை அடையாளம் கண்டு என் பாதையில் என்னைச் செலுத்த யாரும் அங்கு இல்லாமல் போனது என் துரதிஸ்டம் என எண்ணிநான் எப்போதும் வருந்துவ துண்டு.

இந்நாட்களில்தான் கமலாதாஸ் சுரைய்யா, ரிச்சர்ட் டி சொய்ஸா, ரஜீவ் விஜேசிங்க, சல்மான் ருஷ்டி, புன்னியகாந்தி விஜயநாயக, அம்ரிதா ப்ரீதம் ஷ்யாம் செல்வதுரை என இந்திய - இலங்கைப் படைப்பாளிகள் பலர் எனக்கு அறிமுகமாகினர். அம்ரிதா ப்ரீதம் முதன்முதலாக தமிழில் தான் எனக்கு அறிமுகமானார். அவர் பஞ்சாப் மற்றும் ஹிந்தி ஆகிய மொழிகளிலேயே எழுதியவர். ஆனாலும் அவரது படைப்புகள் பெரும் பாலானவை ஆங்கிலத்தில் கிடைத்தன. இதனால் நான் அவரை இந்திய ஆங்கிலப் படைப்பாளியாகவே எண்ணிக் கொண்டேன். இந்தியப் பிரிவினை இலக்கியத்தில் ஒரு முக்கிய படைப்பாளி யாகவே அவர்

கருதப்பட்டார். ஆனால் அவரது பெண்ணிய முகம் என்பது மிக முக்கியமானது என்பதை நான் போகப் போகப் புரிந்து கொண்டேன்.

இலங்கையிலிருந்து எம். பௌசர் அவர்களினால் வெளியிடப்பட்ட மிக முக்கியமான இலக்கியச் சிற்றிதழான மூன்றாவது மனிதன் இதழ் ஏழில் அட்டைப்படக் கவிதையாக அம்ரிதா ப்ரீதத்தின் கவிதை ஒன்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்தது. ஒரு பெண்ணின் துயரார்ந்த வாழ்வை மிக ஆழமாக வெளிப்படுத்தும் கவிதை அது. அந்தக் கவிதையைப் படிக்கும் போது ஒரு பதினாறு வயதுப் பையனாக இருந்தேன். பால்நிலை சார்ந்து ஒரு பெண் எப்படி நம் கண்களுக்குப் புலனாகாமல் சுரண்டப்படுகிறாள் என்பதை எவ்வளவு அற்புதமாகவும், எளிமையாகவும் இந்தக் கவிதை சொல் கிறது என உள்ளூர எனக்குள் சில்லிட்ட ஆச்சரியம் இன்றும் என்னில் படிந்திருக்கிறது. அது என மிக இளமைக் காலமாக இருந்ததால் அந்தக் கவிதை எனக்கு மனப் பாடமாகவே ஆகிவிட்டது.

அந்தக் கவிதையை என்னால் இப்போதும் என் நினைவிலிருந்து சொல்ல முடியும்.

“எனது மனைவி வேலைக்குச் செல்வதில்லை
அப்படியாயின் உலகம் ஓயாமல்
சுழல்வதற்காய் உழைப்பவர் யார்?
சமையல் செய்வதும்
துணிகளைத் தோய்ப்பதும் தண்ணீர் சுமப்பதும் யார்?
குழந்தைப் பராமரிப்பும்
நோயாளர் கவனிப்பும் எவரது வேலை?
ஆண் மகன் ஒருவன் வேலைசெய்யவும்
ஊதியம் பெறவும் உதவும் சக்தியை அளிப்பது
எவரது வேலை?
எவரது உழைப்பு கண்ணில் படாதது?
எவரது உழைப்பு காதில் விழாதது?
சம்பளம் குறைந்ததும்
சம்பளம் அற்றதும் எவரது உழைப்பு?
எவரது உழைப்பு கணக்கெடுக்கப்படாதது?”

அம்ரிதா ப்ரீதத்தின் இந்தக் கவிதையைப் படிக்கும் போது நான் மிக இளவயதில் இருந்தாலும் இலக்கியத்தில் பெண்ணிய இலக்கியம் என ஒரு வெளி இருப்பதையும் என் வாசிப்பனுபவத்தில் அறிந்திருந்தேன். அப்போதைய நிலையில் நான் வாசித்த மிகச் சிறந்த பெண்ணியக் கவிதையாக இதனையே கருதினேன். இது எனக்குள் பெரிய அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்திவிட்டது. பெண்களுக்கு இருக்கும் பிரச்சினைகளை இவ்வளவு நுணுக்கமாக, இயல்பாக, மிக

எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. இந்தக் கவிதை மூலம் அம்ரிதா ப்ரீதம் மிகத் தாக்கம் மிக்க ஒரு பெண் கவிஞராக என் மனதில் சித்திரமானார்.

பல்கலைக்கழகம் சென்று விட்ட பிறகு பல்கலைக்கழக நூலகத்திலும் வெளியிலும் கிடைக்கும் ஆங்கிலக் கவிதைகளை மிக விருப்படன் வாசிப்பேன். என் தமிழ் வாசிப்பில் ஏற்கனவே அறிந்திருந்த ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தேர்வுசெய்து புரிந்தும் புரியாமலும் அப்போது வாசித்துக் கொண்டிருப்பேன். W.B. Yeats இன் Song of the old mother கவிதையை வாசித்த போது எனக்கு அம்ரிதா ப்ரீதத்தின்

இந்தக் கவிதை நினைவுக்கு வந்தது. இரண்டு கவிதைகளினதும் மையக்குரல் ஒன்றுதான். பெண்கள் மீதான திறந்த மற்றும் மூடிய நிலைகளிலான அடக்குமுறைகளையும், சுரண்டலையும் ஈடூம் வெளிப்படுத்தும் போது இந்த பால்நிலை சார்ந்த பாரபட்சம் இந்தியப் பண்பாட்டுக்கு மட்டும் உரியதல்ல என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். ஒரு காலத்தில் மேற்கும் இந்த துழலில்தான் சிக்கி இருந்திருக்கிறது.

I RISE in the dawn, and I kneel and blow
Till the seed of the fire flicker and glow.
And then I must scrub, and bake, and sweep,
Till stars are beginning to blink and peep@
But the young lie long and dream in their bed
Of the matching of ribbons, the blue and the red,
And their day goes over in idleness,
And they sigh if the wind but lift up a tress.
While I must work, because I am old
And the seed of the fire gets feeble and cold.

ஈடூஸின் இந்தக் கவிதைக்கும் அம்ரிதாவின் கவிதைக்குமிடையில் அவ்வளவு பெரிய இடைவெளிகள் இல்லை. இரண்டும் ஒரேவிதமான அதிர்வுகளையே ஏற்படுத்துகின்றன. ஆனால் இரண்டு கவிதைகளிலும் ஒரு முக்கியமான வித்தியாசத்தையும் காணலாம். அது, ஈடூஸ் எப்போதும் கவிதையின் கவித்துவத்தின் மீது அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறார். ஈடூஸ் உடன் ஒப்பிடும் போது அம்ரிதா ப்ரீதம் தன் கவிதைகளில் அவ்வளவு கவித்துவச் செறிவுக்கும் கற்பனை ஆழத்துக்கும் பெரிதளவு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை என்பது தான். பெண்களின் அவல வாழ்வை, இந்தியப் பண்பாடு எப்படி பெண்களை பாதிக்கப்பட்டவர்களாக (victims) மாற்றுகிறது என்பதை மிக எளிய சொற்களில் சித்திரமாக்குகிறார். ஈடூஸ் தன் அனைத்து விதமான கவிதைகளிலும் அதீத கற்பனைக்கும், மொழி அழகியலுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடியவர். அம்ரிதாவின் கவிதைகளை நான் அவரது மூல மொழியிலிருந்து

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பினூடாகவே படித்தனால் எனக்கு அப்படித் தோன்றுகிறதோ என்கிற சந்தேகமும் எழுவதுண்டு.

அவரது கவிதைகளைப் போலவே புனைவுகளும் மிக எளிமையானவை. ஆனால் ஆழமானவை. வாசிப்பு இரசனையும், அவலச் சுவையும் கொண்டவை. இந்தியப்பண்பாட்டில் பால்நிலை சார்ந்து உருவாகி வந்த ஏற்றத்தாழ்வான சமூக அமைப்பை நிகழும் சதையுமாக தன் கதைகளில் அவர் எழுதி இருந்தார். அவரது கதைகள் நேரடியான கதைகள். மிகச் சிறு அளவில் மட்டுமே குறியீட்டு அர்த்தங்கள் கொண்டவை.

அம்ரிதாவின் Stench of Kerosene என்கிற கதை அண்மையில் என்னை மிகவும் கலங்கடித்த கதை அது. நினைவின் ஆழத்துள் நுழைந்து உறுத்தும் கதை. கிராமிய இந்தியப்பண்பாட்டில் பெண்கள் மீது காட்டப்படும் பாரபட்சத்தை அதன் victim ஆக பெண் மட்டும் எப்படி மாறுகிறாள் என்பது பற்றிய கதை. இந்தக் கதையை நண்பர்களிடம் பகிர்ந்து கொண்ட போது என்கண்கள் கலங்கி இருந்தன. குரல் கரகரப்பது எனக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. உண்மையில் நான் உள்நூர் அழுது கொண்டதான் சொன்னேன். அவ்வளவு தூரம் இந்தக் கதையின் பாதிப்பு என்னை நிலைகுலையச் செய்திருந்தது. அந்தக் கதையில் வரும் நிலக்காட்சிகளையும், மையக் கதாபாத்திரமான குலேரியையும் (Guleri) அத்தனை இலகுவில் என்னால் கடந்து விட முடியவில்லை.

குலேரி லகர்மண்டி என்கிற மலைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மனாக் என்பவனுக்கு திருமணம் செய்து வைக்கப்படுகிறாள். அப்போதைய இந்தியப் பண்பாட்டின் படி ஒரு திருமணமான பெண் வருடத்தில் ஒரு தடவைதான் அவளது பெற்றோர் வீட்டுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவாள். சம்பாவினாள் தனது பெற்றோரை குலேரியும் வருடத்தில் ஒரு முறைதான் சென்று பார்த்துவிட்டு வர அனுமதிக்கப்படுகிறாள். ஊருக்கு வெளியே திருமணம் முடித்திருந்த குலேரியின் இரண்டு தோழிகளுக்கும் இதுதான் விதியாக இருந்தது. இந்தியப் பண்பாடு பெண்களின் சுதந்திரத்தின் மீது மிக வெளிப்படையான கட்டுக்களை கொண்டிருந்ததன் பகிரங்க அடையாளமாக இது போன்ற இன்னும் சில சம்பவங்களை கதைக்குள்ளிருந்து சொல்ல முடியும் என்று நினைக்கிறேன். கதையில் ஓரிடத்தில் அம்ரிதா ப்ரீதம் இப்படி விவரிக்கிறார்-

Once every year, after the harvest had been gathered in, Guleri was allowed to spend a few days with her parents. They sent a man to Lakarmandi to bring her back to Chamba. Two of her

friends too, who were also married to boys outside Chamba, came home at the same time of the year. The girls looked forward to this annual meeting, when they spent many hours every day talking about their experiences, their joys and sorrows. They went about the streets together. Then there was the harvest festival. The girls would have new dresses made for occasion. They would have their duppattas dyed, starched and sprinkled with mica. They would buy glass bangles and silver ear-rings.

“ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு தடவை, அறுவடை முடிந்த பிறகு, குலேரி தனது பெற்றோருடன் சில நாட்களை செலவிட அனுமதிக்கப்பட்டாள். அவளை மீண்டும் சம்பாவினாளுக்கு அழைத்து வருவதற்காக லகர்மண்டிக்கு அவளது பெற்றோர் ஆள் அனுப்பினார்கள். சம்பாவுக்கு வெளியில் இருக்கும் இளைஞர்களோடு திருமணமாகி யிருந்த அவளுடைய இரண்டு தோழிகளும் கூட அந்த வருடத்தில் அறுவடை முடிந்ததும் அதே காலப் பகுதியில் வீட்டிற்கு வருவார்கள். தங்கள் அனுபவங்கள், மகிழ்ச்சி, துக்கங்களைப் பற்றி எல்லாம் ஒவ்வொரு நாளும் பல மணிநேரம் பேசித் தீர்க்கும் களிப்புடன் இந்த வருடாந்த கூட்டத்தை கடுமையாக எதிர்பார்த்தனர். இந்த நாளில் அவர்கள் ஒன்றாக தெருக்களில் சுற்றுவார்கள். பின்னர் அறுவடைத் திருவிழா நடக்கும். பெண்கள் அந்த சந்தர்ப்பத்திற்காக புதிய ஆடைகளை அணிவார்கள். தங்கள் துப்பட்டாக் களுக்கு சாயம் பூசிக் கொள்வார்கள். கண்ணாடி வளையல்களையும் வெள்ளிக் காதணிகளையும் வாங்கிக் கொள்வார்கள்”.

திருமணத்துக்குப் பின் தாய்வீட்டுக்குச் செல்வதற்குக் கூட இந்தப் பெண்கள் மீது இந்தியப் பண்பாடு வரையறையைப் பிரயோகித்திருப்பதைக் காண்கிறோம். இதனால்தான் அவர்கள் அறுவடைத் திருவிழாவை மிகக் கொண்டாட்ட மனநிலையுடன் காத்திருக்கின்றனர். அதற்கான எதிர்பார்ப்பை பெண்கள் தங்கள் உடல் முழுவதும் தேக்கி வைத்திருக்கின்றனர். திருமணமாகி அந்தப் பெண்ணுக்கு குழந்தைப் பேறு இல்லாவிட்டால் அவளது உறவை அறுத்துவிட்டு கணவனுக்கு இரண்டாம் திருமணம் முடித்துக் கொடுப்பது அந்தப் பண்பாட்டின் பால்நிலை சார்ந்த ஒடுக்குமுறைப் பண்பாக இருந்தது. அம்ரிதாவின் இந்தப் புனைவிலும் திருமணம் முடித்து ஏழு வருடங்களாகியும் குலேரிக்கு குழந்தை பிறக்கவில்லை. அதனால் மனாக்குக்கு இரண்டாம் திருமணம் முடித்து வைக்க அவளது தாய் குலேரிக்குத் தெரியாமல் திட்டமிட்டிருந்தாள். இந்த திட்டத்தை மனாக் தெரிந்து கொண்டதால் இம் முறை குலேரியை தாய் வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டாம் என

மன்றாடுகிறான். குலேரி தாய் வீட்டுக்குச் சென்றதும் மனாக்குக்கு இரண்டாம் திருமணத்தை முடித்து வைப்பதுதான் அவனது அம்மாவின் திட்டமாக இருந்தது. அப்போதைய இந்தியப் பண்பாட்டின் பால் நிலை சார்ந்த பாரபட்சமான உள்ளீடு அது. இந்தப் பண்பாட்டின் மூர்க்கத்துக்கு குலேரி பலியாளாகிறான் (victim). இன்னொரு புறம் மனாக்கும் இதற்குப் பலியாளாகிறான். இந்தப் பண்பாட்டின் மூர்க்கத்திலிருந்து தன் காதல் மனைவியையும் தன்னையும் பலியாளாவதிலிருந்து தப்பிக்கும் பொருட்டு இம்முறை மட்டுமாவது தாய் வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டாம் என மனாக் குலேரியிடம் மன்றாடுகிறான். அதன் அர்த்தம் தெரியாமல் குலேரி அதை நிராகரிக்கிறான்.

இம்முறையும் வழக்கம் போலவே அவனை சம்பாவிற் கு அழைத்துச் செல்ல அவளது தந்தை வண்டியில் நட்டுவை அனுப்பி இருந்தார். அவள் வீட்டுக்குச் செல்லும் போது அவளை வழியனுப்ப ஊரின் இடைவழி வரை மனாக் அவளோடு வருகிறான். ஆனால் அவன் வந்தது அவளை வழியனுப்புவற்கல்ல என்பது அவனது பதட்டத்திலிருந்து நிலைகுலைவிலிருந்தும் நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். அந்த இடம் மிகவும் அழுத்தமானது. எளிதில் கடக்க முடியாத அலைக்கழிப்புமிக்கது.

மனாக்குக்கு அவனது தாய் இரண்டாம் திருமணம் முடித்துக்கொடுத்ததையும் அதை மனாக் ஏற்றுக்கொண்டதையும் தன் கிராமத்தில் வைத்து குலேரி கேள்விப்படுகிறான். அது குலேரியை உணர்ச்சியூட்டுகிறது. தன்னில் மண்ணெண்ணையை ஊற்றி பற்ற வைத்துக் கொண்டு தற்கொலை செய்து

கொள்கிறான். இது ஒரு மண முறிவின் வலியோ, ஒரு காதல் பிரிவின் துயரமோ குலேரியை இந்த முடிவை நோக்கிக் கொண்டு செல்லவில்லை.

கலாச்சார அடக்குமுறைக்கெதிரான ஒரு கலகமாகவே அவளது தற்கொலை நிகழ்கிறது. இந்தியக் கிராமியப் பண்பாட்டின் பெண் மீதான வன்மத்தின் தீர்க்கமான எதிர்ப்பு அது. குலேரியின் தற்கொலையை கேள்விப்பட்ட மனாக் வெறும் நடைப்பிணமாக மாறுகிறான். அவனுக்குள் ளிருந்த ஒரு கணவன் குலேரியுடனேயே இறந்து விட்டான். இரண்டாவது மனைவியுடன் ஒரு பிடிப்பற்ற வாழ்க்கையை அவனால் வாழ முடிகிறது.

கதையின் முடிவில், அவர்களுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறக்கிறது. குழந்தையை மனாக்கின் தாய் மனாக்கை இயல்புநிலைக்கு திருப்பும் நோக்குடன் அவனது மடியில் வைக்கிறான்.

“அவனை தள்ளிக் கொண்டு போங்கள். மண்ணெண்ணை நெடி வீசுகிறது” என மனாக் சீற்றமாகக் கத்துவதோடு கதை முடிகிறது. அவனது சீற்றம் குலேரியுடன் அவன் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த அன்பின் குறியீடாகத் தெரிகிறது. இந்தியக் கிராமியப் பண்பாட்டின் அவனும் ஒரு பலியாளாகவே தெரிகிறான். இந்தியக் கிராமியப் பண்பாடு பெண்ணை மட்டுமல்ல ஒரு விதத்தில் ஆண்களையும் பாதித்தது/ பலிகொண்டது எனும் புரிதலை நோக்கியே நம்மை கதை இட்டுச் செல்கிறது. அம்ரிதா ப்ரீதத்திடம் கூட பெண்ணை மட்டுமே பலியாளாக தனித்துக் காட்டும் நோக்கம் எதுவும் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை.

கலாலயம் பதிப்பக வெளியீடாக சோ.தேவராஜாவின் 4 நூல்கள்

நிற்க அதற்குத்தக

(கவியரங்கக் கவிதைகள்)

300.00

அன்புள்ள தோழருக்கு

(அரசியல் கடிதங்கள்)

200.00

கூவிப்பிதற்றலன்றி

(கவியரங்கக் கவிதைகள்)

300.00

என்ற அப்பு அம்மா

(கவிதைகள்)

300.00

இரவுக்கு மட்டும்
எழுத்தறிவு இருந்து
எழுதப்படிக்க வருமென்றால்...

வானத்து நிலா
உலாவரும் அழகை
கலாதியான வர்ணனைகளோடு
ஒரு பிரபந்தமாக
வடித்துத் தந்திருக்கும்.

பால்வீதியில்
நட்சத்திரங்களின் பயணத்தை
கூட இருந்துபார்த்த
ஒரு
பயணக்கட்டுரையாக
எழுதித் தந்திருக்கும்.

கைப்பிடி நாயகன் உறங்கையிலே
அவன்
கையெடுத்து அப்புறந்தள்ளி
வைத்து அயல்வளவு சென்று
வந்தவளை
பிடித்துக்கொடுத்திருக்கும்.

திடீரென்று மின்தடைப்பட்ட
புங்காக்களின்
ஸ்பரிசு ஒலிகளை
ஹைக்கூக்களாக்கி
ஒன்பது தொகுதி வெளியிட்டிருக்கும்.

சந்தடியற்ற முட்டுச்சந்துகளின்
வேட்கை தணிப்புக்களை
நூலாக்கியிருந்தால்
கொக்கேகம் எழுதிய வாத்ஸாயனர்
திகைத்துப் போயிருப்பார்

இராப் பறவைகளினதும்
இரைதேடும் மிருகங்களினதும்
தந்திரங்களெல்லாம்
வெளிச்சத்துக்கு வந்திருக்கும்.

புலிகளின்
பதுங்கித் தாக்கும்
தந்திரோபாயங்களின்
வெளியீட்டுரிமையை
தமக்கு வழங்குமாறு கோரி
புத்தக நிறுவனங்கள்
இரவிடம்

நல்லவேளை...

இரவிரவாக
இரந்துகொண்டிருந்திருக்கும்.

கன்னம் வைத்து
களவாடுவது எப்படியென்ற
விளக்கக் குறிப்புப் புத்தகம்
இதுவரை
ஆறாயிரம் பதிப்புக்களைக்கண்டு
சக்கைபோடு போட்டிருக்கும்.

பகலில்
வேடதாரிகளாக உலாவரும்
பலரின் இரவு முகங்கள்
இன்றைக்கு
கிழிந்து தொங்கியிருக்கும்.

எல்லா நீதிமன்றங்களின்
சாட்சிக்கூண்டுகளிலும்
இரவே தனியாளாகநின்று
அனைவரையும்
கூண்டுக்குள் அனுப்புவதைப்பார்த்து
பலர்
பகலோடு பகலாக
ஓடி ஒளிந்திருப்பார்

நல்லவேளை...

இரவுக்கு மட்டும்
எழுத்தறிவோ
பேச்சுத்திறனோ இல்லை.

அந்ந்தவை

களுத்துறையில் அமைந்த பஸ்துன்ரட்ட கல்வியியல் கல்லூரியின் கன்ரீனில் வசந்தவும் செவ்வந்தியும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தவாறு மௌனமாக விடை தேடிய சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தனர். அவர்களின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருந்த ரீ யில் இருந்து ஆவி பறந்து கொண்டிருந்தது. அவர்களின் மனதிலும் கடந்த கால நினைவுகள் சிறகடித்து பறந்து கொண்டிருந்தன.

வடக்கு களுத்துறையிலுள்ள நாகஸ் சந்தியிலிருந்து ஹொரணை செல்லும் பாதையில் அமைந்திருந்தது வசந்தவின் வீடு. அவன் வடக்கு களுத்துறையில் அமைந்திருந்த குருளுகோமி சிங்கள மகா வித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்ற வேளை, செவ்வந்தியோ தெற்கு களுத்துறையில் அமைந்த களுத்துறை நகரத்திற்கு அருகிலுள்ள வேலாபுர சிங்கள மகா வித்தியாலத்தில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்தான். அவளுடைய வீடு முன்னர் பாடசாலைக்கு அருகில் இருந்தாலும் தற்போது வெட்டுமங்கட பிரதான வீதிக்கு அருகில் காணி வாங்கி வீடு அமைத்து குடி பெயர்ந்திருந்தனர்.

ஓ. எல் படிக்கும் காலத்தில் தஹநாயக்க என்பவரிடம் கணித பாட ரியூசனுக்கு இருவரும் சென்ற போது தான் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகம் ஆகினார். பொது நிறமாகவும் சற்று உயரமான தோற்றத்தையும் மெல்லிய உடல்வாகையும் கொண்டிருந்த வசந்தவோ கலகலப்பாக சிரித்து பேசுவதில் ஆர்வம் கொண்டவன். கல்வியிலும் ஊக்கமுடையவனாக யாருடனும் வம்பு

தும்புகளுக்கு போகாத குணமுடையவனாக இருந்தான்.

செவ்வந்தியோ சற்று நிறமானவள். சாதாரண உயரத்தையும், அழகான உடல் வாகையும் கொண்டவள். தோள் வரை படர்ந்த சுருண்ட முடியையும் கலகலப்பான சபாவம் இல்லாவிடினும் அளவோடு உரையாடக்கூடிய குணாம்சத்தை கொண்டவள்.

தஹநாயக்கவிடம் முப்பது வரையான மாணவர்கள் கல்வி பயின்று கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டோர் பெண்கள். நாளடைவில் காற்றிற்கு பறந்து நெற்றியில் தவழும் நெளிந்த முடியும், மகிழ்ச்சியாக தோழிகளுடன் உரையாடுகையில் மொழி பேசும் விழிகளும் வசந்தவின் பார்வையில் தினசரி பதியும் போது அவனது மனதில் ஒரு சிறிய அலையை தோன்றுவித்திருந்தது. ஆனாலும் வெளியே தெரியப்படுத்தும் துணிவு இன்னும் வந்திருக்கவில்லை.

வசந்தவிற்கோ ஓ. எல் பரீட்சை எழுதிய காலங்களில் அவள் பார்வையில் தென்படவில்லைத்தான். அடி மனதில் இருந்து அவளின் தோற்றம் வெளிப்படும் போது, சற்று ஏக்கமாக தான் இருந்தாலும் எதனையும் வெளியால் காட்டிக் கொள்ளாமலே இருந்து கொண்டான்.

உயர்தர வகுப்புகள் ஆரம்பமாகி இருந்த நிலையில் வசந்த ரியூசனில் அனுமதி பெற சென்ற போது

செல்வந்தியும் அந்த ரியூசனில் தான் அனுமதிக்கு வந்திருந்தான். வசந்தவை பார்த்ததில் ஓர் புன்னகை தெறிக்க நின்றவளை பார்த்து “நீங்களும் இங்கு தானா?” வினாவியவனுக்கு தலை அசைவின் மூலம் பதிலளித்து நகர்ந்து சென்று விட்டான். வசந்தவின் மனதிலோ இனம்புரியாத புளுகம். சந்தோச நதியில் மிதக்கத் தொடங்கியிருந்தான்.

இருவரும் வர்த்தகப் பிரிவில் பயின்று கொண்டிருந்தாலும் ஒரே ரியூசனில் பயின்றதாலும் அவளின் தரிசனம் தங்குதடை இன்றி கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. நேருக்கு நேர் சந்திக்கும் வேளையில் அவள் உதிரும் புன்னகையுடனோ, தலை அசைப்புகள் உடனோ நின்று விடுவதுண்டு.

ஒருமுறை வலயமட்ட வர்த்தக போட்டி ஒன்றில் கலந்துகொள்ள இருவரும் போட்டி நடைபெறும் இடத்திற்கு வந்திருந்தனர். அந்நேரத்தில் இன்னொரு பாடசாலையிலிருந்து வந்திருந்த குசும் என்னும் மாணவி கலகலப்பாக கதைக்கத் தொடங்கவே வசந்தவும் தனது கலகலப்பை திறந்து விட்டிருந்தான். இந்நேரம் செவ்வந்தியோ மௌனமாக அருகிலிருந்து அவதானித்து கொண்டிருந்தாள்.

இதனை கண்டு கொண்ட வசந்தவும் சிறிய துணிவொன்றை வரவழைத்து “என்ன காணும் பலத்த யோசனையோடு இருக்கிறீர்? ஆயத்தமாகி வந்தீரா? என்னை வென்று விடுவீர் போல இருக்கிறது.”

அவளும் சட்டென்று “நான் யாரையும் வெல்ல வரவில்லை நான் வெல்வதற்கே வந்துள்ளேன்”

“என்ன இப்படி எல்லாம் தர்க்க ரீதியாக கதைக்க தொடங்கி விட்டீர்? லொஜிக் பாடம் படிக்கின்றீர் என்ற உசாரோ!”

“ஏன் நீரும் தானே படிக்கின்றீர்”

“முன்பு பதுங்கிப் பதுங்கிக் கதைக்கிற பிள்ளை. இப்ப துணிவாகக் கதைக்கத் தொடங்கி இருக்கு.”

“அப்படிக்கதைச்சால் ஏதும் பிழையோ?”

“பிழை ஏதுவும் இல்லை கதைக்காமல் இருந்த நீர் கதைக்க வந்ததுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கு”

இதனிடையே போட்டி தொடங்கி விட உரையாடல்கள் நின்று விட்டன. போட்டிகள் முடிவுற்ற பின்பு தேநீர் அருந்துகையில் ஒவ்வொருவருடைய வீட்டு விடயங்களை பகிர்ந்து கொண்டார்கள். முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்ட போது வசந்தவே முதலிடத்தை பெற்றிருந்தான்.

செவ்வந்தி அவளை நெருங்கி வந்து கையை நீட்டிய போது அவளும் கையை நீட்டி கைகுலுக்கிய படி “என்னுடைய வாழ்த்துகள்” என்றாள் சிரித்துக்கொண்டு அவளும் தயங்கியவாறு “உங்களுடைய போன் நம்பரை தர முடியுமா? என்றதற்கு

“தருகிறேன் ஆனால் கண்டபடி போன் ஒன்றும் எடுக்க கூடாது.”

“நானும் எங்க வீட்டு போன் நம்பர் தருகின்றேன் நீரும் கண்டபடி எடுக்கக் கூடாது”

“பரவாயில்லை தாரும் ஆனால் நான் எடுக்கவே மாட்டன்”

ஏ. எல் பரீட்சை நெருங்கிய வேளை ரியூசனும் முடிவடையும் நேரம் வந்த போது

“என்ன செவ்வந்தி ரியூசனும் முடியப் போகுது

இப்படியே பிரிந்து விடுவதா? இனி சந்திப்பதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்குமா?”

“சந்திப்பதற்கு இல்லாவிட்டாலும் கதைப்பதற்கு கிடைக்கும் தானே!”

“சந்திக்காமல் எப்படி கதைக்க முடியும் செவ்வந்தி?...”

“அதுதான் போன் நம்பர் தந்துள்ளேனே... அதில கதைக்க வேண்டியது தான்”

தற்போது பரீட்சை முடிவுகள் வெளிவந்து இருந்தன. இருவருக்குமே பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கு தேவையான பெறுபேறுகள் கிடைக்கவில்லை. வசந்தவின் தந்தையான சில்வாவோ மகனிடம் “மகனே முடிந்ததை நினைத்து வருந்தாமல் இரண்டாம் தடவை பரீட்சை எடுப்பதற்குரிய வேலைகளில் இறங்கு.”

கல்வியிற் கல்லூரிக்கு விண்ணப்பம் கோரும் போது விண்ணப்பிப்போம். அது கிடைத்தால் போய் விடு. முடித்த அடுத்த வருடமே ஆசிரியர் நியமனம் தந்து விடுவார்கள். பின்னர் வெளிவாரியாக பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்ளலாம் தானே.”

“ஆம் அப்பா அதுவும் நல்ல யோசனை தான்”

மீண்டும் இருவரும் ஒரே ரியூசனில்தான் சேர்ந்து இருந்தார்கள். அங்கு அவளின் பார்வை வசந்தவின் மேல் அடிக்கடி பதியும். வசந்தவும் இதனை கவனிக்க தவறவில்லை. அவனில் இப்போ எண்ணப்பறவை சிறகடிக்க தொடங்கி விட்டது. ஆனாலும் ஒருவருக்கொருவர் நேரடியான கருத்தாடல் எதனையும் மேற்கொள்ளா விட்டாலும் ஏதோ ஒரு ஈர்ப்பு இருவருக்குள்ளும் உருவாகி இருந்தது.

தற்போது இருவருமே ஆங்கில பாடநெறிக்காக களுத்துறை பஸ்துன்ரட்ட கல்வியியல் கல்லூரிக்குத் தெரிவாகி இருந்தனர். இரண்டாம் தடவை பரீட்சை எழுதும் எண்ணம் கைவிடப்பட்டது. இருவருக்கும் ஒரே இடத்தில் கிடைத்ததை இட்டு இருவருமே தொலைபேசியில் வாழ்த்துத் தெரிவித்து மகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டனர்.

“வசந்த எனக்கும் பஸ்துன்ரட்ட கல்வியிற் கல்லூரி தான் கிடைத்திருக்கு இப்படியே எங்கள் சந்திப்பு தொடர்ந்து கொண்டே போகுது.”

“ஓம் செவ்வந்தி இந்த சந்திப்பு நிரந்தரமாகி விடக்கூடாதா?”

“ஓம் கொலிச்சில சந்திப்போம் தானே அப்ப யோசிப்போம்”

இருவரும் கொலிச்சின் கன்ரினில், அங்குள்ள மர நிழல்களில் சந்திப்பது, கற்கும் விடயங்கள் தொடர்பாக கலந்துரையாடிக் கொள்வது வழமையாகி விட்டது. மெல்ல மெல்ல ஒருவர் மனதில் ஒருவர் நிரந்தரமாக அமர்ந்து விட்டிருந்தனர். இப்போது சகமாணவரிடம் இருந்து புகை கிளம்பிக் கொண்டு இருந்தது. காற்றுவாக்கில் இருவரின் வீடுகளிற்கும் விவகாரம் கசியத் தொடங்கியது. இறுதிக் கட்டத்திற்கு இருவரும் நெருங்கி இருந்தனர்.

ஒருநாள் வீட்டிற்கு வந்திருந்த செவ்வந்தியிடம் தாயார்தமயந்தியோ

“மகளே செய்தி ஒன்று கேள்விப் பட்டன். அம்மாவிற்கு மறைக்காது உண்மையை சொல்ல வேண்டும் யாரு அந்தப்பையன்?”

“இல்லை அம்மா நான் மறைக்க நினைக்க வில்லை. படிப்பு முடியும் போது சொல்லுவம் என்று தான் இருந்தனான். அந்த பையன் பெயர் வசந்த. தகப்பனின் பெயர் சில்வா. தகப்பன் ஆங்கில ஆசிரியர். அவர்களின் வீடு வடக்கு கருத்துறையிலுள்ள நாகல் சந்தியில் ஹோரணை ரோட்டில்தான் அம்மா”.

உடனே செவ்வந்தியின் தாயாரான தமயந்தியின் முகம் சுருங்கி விட்டது.

“ஏன் அம்மா முகம் ஒரு மாதிரி ஆகிவிட்டது. ஏன் என்ன பிரச்சினை பையன் வசந்த நல்ல குணமான பையன் அம்மா. நீங்கள் வேணும் என்றால் விசாரித்து பார்க்கலாம்.”

“இல்லை மகளே பிரச்சினை ஒன்று இடையில் உள்ளது. அது செவிவழியாக தெற்கு கருத்துறையில் நிலவி வரும் ஐதீகம் ஒன்று. உன்ர தாத்தா, மாமன்மார் இதற்குச் சம்மதிக்க மாட்டார்கள், குழம்புவார்கள், குழப்புவார்கள். இதிலை அவங்களுக்கு வேறு பெடியன் களும் இருக்கிறார்கள். உன் நந்தன் மாமா உன்னை தன்ரை மகனுக்குச் செய்ய நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இப்ப எனக்கு என்ன சொல்லுறதெண்டு தெரியேல்ல. இப்ப எல்லாரும் என்னோடைதான் முட்டுப்படப் போகினம்.”

“என்னம்மா அப்படி என்ன ஐதீகம்”

“எனக்குத் தலையிடிக்குது. உன்ர தாத்தாவை கேட்டால் இதை விளக்கமாகவும் அழகாகவும் சொல்லுவார். போய்க் கேள்”

“தாத்தா..தாத்தா எங்கை இருக்கிறீர்கள்?”
“வீட்டிற்குப் பின்னால் தலை வாரிக்கொண்டிருக்கிறன்.”
வீட்டின் பின்னே தாத்தா தன் கறுப்புச் சாயம் போய் விட்ட குடுமியை அவிழ்த்து எண்ணை தேய்த்து வாரிக் கொண்டிருக்க .. “ஏன் தாத்தா வயது போன காலத்தில் உந்தக் கஷ்டமெல்லாம் பேசாமல் வெட்டியெறிந்து விட்டுப் போவதுதானே, பேன் பிடித்தால் எடுக்கிறதுக்கு ஆச்சியும் இல்லை”

“உனக்கு எங்கடை வமிசத்தின் கீர்த்திகள் தெரியாது.”

“வமிசத்தின் கீர்த்தியை இப்ப வைத்து என்ன செய்யப் போறியன்? அதைவிட்டிட்டு இப்ப என்றை கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுங்கோவன், அதென்ன ஹோத்திரம்?”

பேத்தியான செவ்வந்தியினுடைய கேள்விக்கு தாத்தாவான திசநாயக்க தனது பொக்கை வாயை திறந்து புன்சிரிப்புடன்

“பேத்தியே நாங்கள் தேவஹோத்திரத்தை சேர்த்தவர்கள். வடக்குக் கருத்துறையார் அசுர ஹோத்திரத்தை சேர்ந்தவர்கள்.”

“அது என்ன தாத்தா எல்லாரும் சிங்கள மொழி தானே பேசறம் எல்லாரும் புத்த பெருமானைத் தானே கும்பிடுகிறம். அதற்கிடையில் என்ன ஹோத்திரம் என்று சொல்லிகொண்டு வாறியன். உதென்ன புதுப்பிரிவினை?”

“இல்லை பிள்ளை நாங்க இதுகளை உங்களுக்கு சிறுவயதிலேயே சொல்லி வளர்த்திருக்க வேணும். சொல்லாமல் விட்டது எங்கட பிழை தான். தெற்கு

கருத்துறையாரை பற்றி நிலவிய கர்ண பரம்பரை கதைகளை கேட்டால் நீ ஆச்சரியப்படுவாய்.”

“அதென்ன தாத்தா கர்ண பரம்பரைக் கதை. அதை கொஞ்சம் சொல்லன் பார்ப்பம்.”

“முற்காலத்தில் கதரகம் தெய்யோ சூரனுடனான யுத்தத்தில், மூன்று அசுரர்களோடு சண்டையிட்டு வெற்றி பெற்றவர். அதில தாரகாசுரன் என்பவனுடன் கருத்துறையிலேயே யுத்தம் செய்ததாக ஓர் ஐதீகம் நிலவி வருகின்றது. கதரகம் தெய்யோவும் அவரோடு சேர்ந்து நின்ற தேவர்களும் தெற்கு கருத்துறையிலேயே நின்று சண்டையிட்டனர் எனவும், தாரகாசுரனும் அவனது அசுரர் படையும் வடக்கு கருத்துறையிலேயே நின்று சண்டையிட்டனர் எனவும் எமது முன்னோர்கள் எமக்கு செவி வழியாக தந்த விடயங்களாக உள்ளன.”

“இதனால் தெற்கு கருத்துறை முந்நாளில் வேலாபுர என அழைக்கப்பட்டது. இன்னும் நீ கல்வி கற்ற பாடசாலை அதனை நினைவு படுத்தும் வகையில் வேலாபுர சிங்கள வித்தியாலயம் என அழைக்கப்படுகிறது”.

“அம்மா இது என்ன தாத்தா ஹோத்திரம் அது இது என்று புராதன கதை ஒன்றை அவிழ்த்து விடுகின்றார்?”

“இல்லை மகளே இது ஒன்றும் புதுப் புராணக் கதை இல்லை. இங்கே நிலவி வரும் கர்ண பரம்பரைக் கதைதான். இதனால்தான் உன்னை அசுர ஹோத்திரத்தை சேர்ந்த வசந்தவுக்கு எப்படி விவாகம் செய்வதென்று தான் பிரச்சனை.”

“என்ன அம்மா நீயும் பழைய கதைகளை சொல்லி குழப்பத்தை உண்டாக்கிறாய்? இந்த காலத்தில இந்த கதைகளெல்லாம் பொருத்தமில்லை, அம்மா அப்பா குருநாகலில் இருந்து வரட்டும். நான் அப்பா வோட கதைத்துக் கொள்ளுறன்”.

கன்றினில் இவ்விடயத்தை கதைத்து தெரியப் படுத்திய செவ்வந்தி இதற்கு என்ன மாற்று ஏற்பாடு என்று அவனிடம் வினாவிய போது அவனும் சிந்தனையில் ஆழ்ந்து விட்டிருந்தான்.

நண்பன் நிசாந்த இவர்களை நோக்கி வந்தவாறு
“என்னடா வசந்த இரண்டு பேரும் பலமான யோசனையில், டீக்குள்ள ஈவிழுந்திருக்குமே.”

அவனின் அதட்டலினால் இருவரும் சுய நினைவுக்கு வந்தனர்.

“செவ்வந்தி நீ அப்பாவுடன் கதைத்து நல்ல முடிவு ஒன்றிற்கு வந்து விடும். பழையவர்கள் எப்போதும் உப்பிடயான புராணக்கதைகளை நம்பிக் கதைத்துக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள். கால ஓட்டத்தில் மனித இனம் அன்றிருந்தவற்றை எல்லாம் இன்றுவரை எடுத்துக் கொண்டாவந்தார்கள்?”

மனித இனமானது எவ்வளவோ மாற்றங்களைக் கடந்தே பயணப்பட்டிருக்கின்றது. மாற்றங்களை உள் வாங்காதவர்கள் இன்றும் ஆதிவாசிகளாகவே உள்ளனர். உன் தாத்தா காலத்து வழமைகள், கருத்துக்களில் எவ்வளவை இன்று பின்பற்றுகிறோம்? பலவற்றைக் கைவிட்ட நாம் சிலவற்றைத்தான் இன்னும் சிந்தனையில் வைத்திருக்கின்றோம். கலாசாரத்தில்கூட பலவிடயங்கள் காலாவதியாகிக் காணாமல் போய்விட்டன.”

“ஒரு காலத்தில் பூதமாகத் தெரிந்தது காலவோட்டத்தில் தூரச்சென்று புள்ளியாகி விடலாம், அல்லது தொலைந்து விடலாம். அவர்கள் எல்லாம் கால்நடையாகவோ அல்லது மாட்டு வண்டியிலா பயணம் செய்கிறார்கள்? நவீன வாகனங்களைத் தானே பாவிக்கிறார்கள். சேட் போடாமலா போகிறார்கள்? இப்படி அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். புதியதுகளை நோக்கி அவர்கள்தான் முதலில் ஓடுவர்.”

“என்ன வசந்த பெரிய பிரசங்கமே செய்து விட்டாய்? உனக்குள் இவ்வளவு விடயங்கள் ஒளித்திருந்தது இன்றுவரை எனக்குத் தெரியாது.”

“தேவைகளின் போதுதான் வெளியே வரும், சரி.. சரி.., உன் அப்பா ரிஷி ஆக இருந்து ஊர் உலகம் எல்லாம் அடிபட்டவர். அவர் உந்தப் புராணக் கதைகளை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார் என நான் நினைக்கின்றேன். எனக்கு ஏதோ தலை வலிக்கிற மாதிரி இருக்கு. நான் கொஸ்ரலுக்குள்ளே போய் தூங்கப் போறேன்”. வசந்த எழுந்து சென்று விட. செவ்வந்திக்கும் ஒரே குழப்பமாக இருந்ததால் அவளும் பெண்கள் கொஸ்ரல் நோக்கி நடக்க தொடங்கினாள்.

இரண்டு வாரங்கள் ஓடி மறைந்தன. செவ்வந்தியின் அப்பா சனில் குருநாகலிருந்து வீட்டிற்கு வந்திருந்தார். செவ்வந்தியும் வீட்டிற்கு வந்திருந்தாள்.

“என்ன அப்பா அம்மா ஏதும் கதைத்தார்களா?”

“ஆம் மகளே எல்லா விபரமும் சொல்லி இருக்கிறா. முன்னைய காலம் இப்படியான பிளவுகள் இருந்தது உண்மைதான். இப்போ இப்படியான கருத்துக்கள் வழக்கொழிந்து வந்து கொண்டிருக்கு.

புத்தர் பெருமானும் மனிதர்களுக்கிடையில் எந்தவிதமான பேதங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதேபோல் நாங்களும் சரி வடக்குக் கருத்துறையாரும் சரி கதரகம தெய்யோவையும் வணங்குகின்றோம்.”

“இப்போ உலகமயமாதல் என்னும் கருத்து தோன்றி வளர்ந்து கொண்டிருக்கு. மதம், மொழி, நாடுகளுக்கிடையேயான எல்லைக்கோடுகள் எல்லாம் எதிர்காலத்தில் காணாமல் போய் உலகம் சுருங்கி விடும். ஒவ்வொருவரின் தேசியத்தையும் தனியாய்த் தேடி எடுக்கவும் முடியாது. அப்படி இருக்கும் நிலைமையில் இந்த ஹோத்திரம் எல்லாம் சின்ன விடயம்”

“எனவே இப்ப உந்தக் ஹோத்திர விடயம் ஒன்றும் பெரிசல்ல. பையன் நல்லவனாக இருந்தால் சரிதான். நீங்கள் இருவரும் முடிவு எடுத்து விட்டீர்கள் ஆனாலும் என் மகள் வாழ்க்கைப் படப்போற இடத்தைப் பற்றி அறிந்து வைத்திருக்கத்தானே வேணும்”.

“நான் போய் அந்த பையனைப் பற்றி, குடும்பத்தைப் பற்றி விசாரித்து வந்தனான். அவர்கள் குடும்பம் படித்த, பண்புள்ள குடும்பம்தான். உன்ரை தாத்தாவை, மற்றவர்களை ஒரு மாதிரி சமாளித்துக் கொள்ளுவம்”, தகப்பன் பச்சைக்கொடி காட்டிய மாதிரி உரையாடியது அவளது சஞ்சலத்தை போக்கிவிட...

“நன்றி அப்பா..”

கேட்டுக்கொண்டிருந்த தாயார் திகைத்துப் போய் நிற்க,

தகப்பனின் கையை பற்றி பிடித்து முத்தம் கொடுத்தவள், தொலைபேசி இருக்கும் இடத்தை நோக்கி நடந்து கொண்டிருக்கிறாள். வீடு முழுவதும் ஆயிரம் வாற்ஸ் பல்ப் எரிவது போல ஒளியை உணர்ந்தவாறு... ●

இன்னுமா இஸ்ரேல்

கொடுமை பலபுரி கொலைகார நாட்டின் உடுக்கு வாசித்து உருவேற்றும் ஊதுகுழல் தொலைக்காட்சி யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழர் ஐக்கியம் பேச ஆளொன்றை ஆகாசத்திலிருந்து கொண்டுவந்தார் அனுமன் ஆள் தமிழன் வலு விண்ணன் அறிவுரை சொன்னார்... ஆஹா...

பலஸ்தீனச் சனங்களின் நிலங்களை இஸ்ரேல்காரராம் எல்லோருமாய் காசுகொடுத்து வாங்கினராம் புலம்பெயர் தேசத்தார் காசுகளை நாம் கறந்து வடகிழக்கு நிலங்களை வாங்க வென்று தமிழ்த் தேசியநிதி சேர்த்துச் செய்யலாமாம் இஸ்ரேல் போல் இது நல்ல உதாரணமென ஆர்ப்பரிப்பார் தமிழ்த் தலைவரெல்லாம்

பலஸ்தீனக் குழந்தைகளை பெண்களைச் சனங்களைச் சுட்டெரித்துக் கொல்லும் சூடாற முன்னமே ஈழத்தமிழரெலாம் முள்ளிவாய்க்காலில் கொள்ளி வைக்க நேரமின்றி எவனோ கொன்று மகிழ்ந்த பின்னருமா சொன்னாய் இஸ்ரேல் என்று ஐயா... பெரிய ஊடகப் பெம்மானே... என்ன சொன்னாய் இன்னுமா இஸ்ரேல் எமக்கு உதாரணம்! இதைச் சொன்னவர் எவனாம் பையன் என்பார் எந்தமிழர்.

மாலை மரியாதை

-நாட்டியக் கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர்-

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் என்றால் எமக்கு உடனே நினைவுக்கு வருவது மகாத்மா காந்தியே. அவரையே “தேச பிதா” எனவும் கூறுவார்கள். உண்மையிலே வேறு சில தலைவர்களும் சுதந்திரத்திற்காகத் தலைமை தாங்கினார்கள். அவர்களில் முதன்மை பெறுபவர் நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ். அவரை “வங்க நாட்டின் சிங்கம்” என்பார்கள்.

இவர் ஆயுதப் போராட்டமே வேண்டியது என்றார். இந்திய தேசிய இராணுவம் INA - ஐக் கட்டி எழுப்பி அதற்குத் தலைமை தாங்கினார். இந்த இராணுவ அமைப்பு அப்போதிருந்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு தலைமறைவாகி, அப்போது ஜப்பானியரின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த பர்மாவில் இருந்து தம் போராட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. அன்றைய ஜப்பானிய அரசு நேதாஜிக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வந்தது.

நான் சென்னையில் படித்த காலத்தில் எனது Guardian - ஆக இருந்த கண. முத்தையா அவர்கள் நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் பற்றி அடிக்கடி பேசக் கேட்டுள்ளேன். அதை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கண. முத்தையா அவர்கள் பிற்காலத்தில் தமிழ் புத்தகாலம் என்ற நூல் வெளியீட்டு நிலையத்தை ஸ்தாபித்து நல்ல பல நூல்களை வெளியிட்டவர். இலங்கை எழுத்தாளர்கள் தில்லைநாதன், வேலுப்

பிள்ளை போன்ற பலரது நூல்களும் இங்கு வெளியாகியுள்ளன. ஆங்கிலத்தில் Oxford Publication போல தமிழ் நாட்டில் சிறந்த நூல்களை வெளியிடும் புத்தகாலயம் என்ற பெயரை இந்த வெளியீட்டு நிறுவனம் பின்பு பெற்றது.

திரு. கண. முத்தையா அவர்கள் 40-களிலே பர்மாவில் தேக்கு மர வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தாராம். யுத்தம் தொடங்கிய காலத்தில் நேதாஜியின் I.N.A Army - யில் இணைந்து நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் போர் புரிய இணைந்த இளைஞர்களோடு இவரும் இணைந்து கொண்டார். செட்டிமார்கள் கணக்கு வழக்குகளில் மிக்க பரீட்சயம் உள்ளவர்கள் என்பதால் திரு. கண. முத்தையா Account Section-ல் பணி புரிந்தார். ஆனாலும் இவருக்கு இராணுவப்பயிற்சியும் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

நேதாஜி ஒரு சிறந்த Army General. போர்க் காலத்தில் இருந்த மற்றைய Army General களுக்கு நிகரானவர் எனப் பெயர் பெற்றவர். போர்க் காலத்திலே நேதாஜி ஒவ்வொரு Regiment ஐயும் பார்வையிடப் போவது வழமை. இப்படியாக அவர் வரும் போது அவருக்கு வழமையான இந்திய பாணியில் மாலை மரியாதை நடக்குமாம்.

ஒருமுறை இவ்வாறாக நேதாஜி வரும் போது திரு. கண. முத்தையா தான் நடாத்தி வந்த Section வரும் போது மற்றைய தனது சகாக்களிடம், “எதற்கு இந்த மாலை மரியாதைகள்? இங்குள்ள ஒவ்வொருவரும்

நாட்டிற்காக உயிரைக் கொடுக்க வந்துள்ளோம். அதில் ஒருவர் தானே நேதாஜியும்!; என்றாராம். அதனால் எல்லோருமே சேர்ந்து அவருக்கு மாலை போடத் தேவை இல்லை என்று தீர்மானித்தார்களாம். நேதாஜி வழமை போல வந்தார். எல்லாவற்றையும் பார்வையிட்டார்; போய் விட்டார்.

பின்பு ஏன் இப்படியான மாறுதல் என்று விசாரித்தாராம். காரணம் கூறப்பட்டதாம். உடனே இந்த பெரிய உள்ளம் படைத்த தலைவன், “எனக்கு இனிமேல் மாலை மரியாதை செய்ய வேண்டாம்; நானும் மற்றவர்களில் ஒருவன் தான்” என்றாராம். அது மட்டுமல்லாது, கண. முத்தையாவை அழைத்து தமிழ் இராணுவத்துக்கு அவர்களின் பிரச்சினைகளை ஆராய்வதற்கும் அறிவதற்கும் அவரை நியமித்ததோடு அமையாது தனது செயலாளர்களிலும் ஒருவர் ஆக்கினாராம்.

வேறு ஒரு நாள் முக்கிய உறுப்பினர்களை அழைத்து நேதாஜி பல விஷயங்களைப் பேசினாராம். திரு.கண. முத்தையாவைத் தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் வங்காளிகளே! இதனால் யாவரும் வங்காள மொழியிலேயே பேசினார்களாம். கூட்டம் பரபரப்பாகப் போனதில் திரு. கண. முத்தையா இருப்பதை எல்லோரும் மறந்து விட்டார்கள். இருந்தாற்போல் இதனைக் கவனித்த நேதாஜி கூட்டத்தை நிறுத்தி விட்டு, இரண்டு மணி நேரமாக நடந்த கூட்டத்தில் யார் யார் என்ன பேசினார்கள் என்பதை முற்றாக விலாவாரியாக இவருக்கு விளக்கினாராம். உயர்ந்த பண்பாளர்கள் மற்றவர்களின் உணர்ச்சிகள் சிறிதும் பாதிக்கப்படாது பார்த்துக் கொள்வார்கள்.

நேதாஜியின் மறைவு பற்றி பல கதைகள் பேசப்படுவதுண்டு. ஆனால் அவர் விமானம் தீப்பற்றி இறந்தார் என்பது தான் உண்மை.

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றது. பர்மாவில் இருந்த INA Army யைச் சேர்ந்த யாவரும் வங்காளத்துக்குக் கொண்டுவந்து இறக்கப்பட்டார்கள். இவர்களிடம் இருந்த உடை எல்லாம் இராணுவச் சீருடை தான். வங்காள மக்கள் இந்த இந்திய இராணுவ இளைஞர்களை தமது வீட்டுப்பிள்ளைகள் போர் முடித்து வீட்டுக்கு வந்ததைப் போல வரவேற்று, லட்டு முதலான தின் பண்டங்களைக் கொடுத்து உபசரித்தார்கள். இதனை மறக்கவே முடியாத நிகழ்ச்சி என்பார் கண. முத்தையா. இந்த மக்கள் காட்டிய அன்பு அத்தகையது என்பார் அவர்!

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களும் இந்த இந்திய இராணுவத்தில் இருந்தது குறிப்பிடத் தக்கது.

சுதந்திரத்துக்குப் பின் சுதந்திரப் போராளிகளுக்கு 2 ஏக்கர் நிலம் சன்மானமாக வழங்கப்பட்டதாம். ஆனால் இந்த INA Army யில் இருந்தவர்கள் மாத்திரம் இந்த 2 ஏக்கர் நிலத்தை வேண்டாம் என்று வாங்க மறுத்து விட்டார்களாம். அன்று நாம் அந்த மலைகளிலே போராளும் போது இந்த 2 ஏக்கர் நிலத்திற்காகவா போராடினோம்? எனக்கூறி அவர்கள் இந்த சன்மானத்தை ஏற்க மறுத்து விட்டார்கள்.

ஆத்தில் செனக்கெழுத்தி
அத்தாங்கால் வடிச்செடுத்து
ஏத்துக்கால் முருங்கையில்
ஏறி காய்கள் நான் பறிச்சி
அரச்சாணம் காய்ச்சிரிக்கன்
ஆச மச்சான் வாங்க திங்க

சோளகனும் மீச முத்தி
சோக்காக விளஞ்சிருக்கு
பல்லுக்கடங்கும்
பருவம்தான் மறந்திடாம
சொல்லுக்கு மதிப்பளிச்சி
சுறுக்கா நீங்க வந்திருங்க

விதை தேடி காடலஞ்சி-உங்க
விருப்பமதை நானறிஞ்சி
பனங்கிழங்கும் மேடையில்
பதியமிட்டு வச்சிருக்கன்
மனம் புழுங்கிப் போகுமுன்ன
மச்சான் நீங்க வந்திருங்க

கச்சானெண்டா உங்களுக்கு
கசனா ஆசையெண்டு
அறிஞ்சதனால் கா வளவு
அழகாக நட்பிருக்கன்
வேர்கடல முத்தும் முன்ன
விசா முடிச்சி வாங்க மச்சான்

வீணாகி காலமெல்லாம்
விழலுக்கு இறைச்சது போல்
காணாது கண்டதொண்ட
கைப்பிள்ளையாய் வச்சிக்கிட்டு
போணோடு வாழுறது
பொழப்பா இது சொல்லுங்களேன்

மழுகொஞ்சம் கூடி
மல்லுக்கு நிக்கிறது
சொல்லுக்குள் அடங்காத
சோகத்த என்ன செல்ல
பாய விரிச்சி படுக்கையில் கொண்டுமுந்தா
ஏக்கத்த தவிர நெக்கு
என்னகா கூடரிக்கி..?

வேக்காட்ட மூட்டி விட்டு
வெளிநாட்ட காட்டிக்கிட்டு
நோக்காட்டில் வச்சி என்ன
நோகடிச்சி போட்டிடாமல்
பூக்காட்டில் தேன் பருக
பொன் வண்டே வா அருகே!

இவங்கள்

பத்தியும்...!

கடந்த சில நாட்களாக சமூக ஊடகங்களிலும் நேரடியாகவும் அந்தப் பெண்ணைப் பற்றி பரவலாகப் பேசப் பட்டது. திருமணமாகாத இருபத்தாறு வயதுப் பெண்ணைக் காணவில்லை யென வட்ஸ்அப், பேஸ்புக்கில் புகைப் படத்துடன் போடப்பட்டிருந்த தோடு செய்தியறிக்கைகளிலும் காண்பிக்கப் பட்டது.

யாருடனாவது ஓடியிருக்க லாம், கடத்திச் சென்றிருக்கலாம், காதல் தோல்வியினால் தற்கொலை செய்து கொண்டிருக்கலாமென எத்தனையோ ஊகங்கள் அடிபட்டுக் கொண்டிருந்தன. “ஓழுங்காக புள்ள வளக்க தெரியாம...” என அவளது பெற்றோரிலும் சிலர் குறைகண்டனர்.

பொல்கொட ஆறு, கடற்கரைகள், வயல்கள், ரயில்ரோட், மறைவிடங்கள் எனத் தேடுதல் வேட்டையும் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. பொலிஸாரோடு குடும்பத்தவர்கள், அயலவர்கள், அறிந்தவர்கள், தெரிந்தவர்கள் என முழு ஊருமே அதில் பங்கெடுத்தது.

அவளது குடும்பத்தில் எல்லோருமே படித்தவர்கள்; பசையுள்ளவர்கள். நானா டொக்டர், தம்பி என்ஜினியர், உம்மாவும் வாப்பாவும் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்கள்.

கடந்த பல வருடங்களாக மனநிலை பாதிக்கப் பட்டவளாக அவள் இருக்கிறாளென்பதே உண்மை. ஆரம்பத்தில் அங்கொட, நவலோக என அழைத்துச் சென்று பின்னர் அதனையும் கைவிட்டு விட்டனர். “இஸ்லாமிய முறை” எனச் சொல்லி “பக்குவம்” பார்த்தும் நிலைமையில் முன்னேற்றமில்லை. திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் குடும்பத்தவர்களுக்கு

வராததும் இதனால் தான் போலும்! வீட்டில் ஒதுக்குப் புறமான ஓர் அறை அவளுக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது.

புதிதாகத் திருமணம் செய்த ஜோடிகளைக் கண்டால் ஏங்குவதும், சிறு குழந்தைகளைக் கண்டால் தேம்பித்தேம்பி அழுவதும், மற்றவர்கள் தூங்கும் நேரத்தில் சம்பந்தமில்லாத வகையில் தனியாகக் கதைப்பதும் வழமையாக விட்டன.

மீனவர்கள் வழங்கிய தகவலின்படி மூன்று நாட்களுக்கு பிறகு பாணந்துறை கடற்பரப்பில் அவளது சடலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. உடல் உப்பிப் போயிருந்தது. பிரேத பரிசோதனை, அதுஇதுவென எத்தனையோ நடைமுறைகளுக்குப் பின்னர் உறவினர்களிடம் ஜனாலா கையளிக்கப்பட்டது.

அடுத்து வந்த வாரத்தில் புதிய தலைப்பொன்று கிடைக்கவே எல்லோரும் போல் இச்சம்பவத்தை மறந்தும் விட்டனர்.

இரத்மலானை ஸ்டேஷனுக்கு அருகாமையில் தான் அச்சிறுவன் எனது கண்களில் பட்டான். தலையிலிருந்து இரத்தம் வடிந்து கொண்டிருந்தது.

ஒல்லியான உருவம்; ஆகக் கூடியது பன்னிரண்டு வயதிருக்கலாம்; அவனது தோற்றம் ஏழ்மையைப் படம் பிடித்துக் காட்டியது. தனித்து விடப்பட்டவன் போலிருந்ததனால் நானாகவே பேச்சுக் கொடுத்தேன். தமிழில் கதைத்து பதிலில்லாததனால் சிங்களத்தில் தொடர்ந்தேன்.

“யார் நீ?”

“இங்கு எதற்காக வந்தாய்?”

“யாருடன் வந்தாய்?”

பதிலை வரவழைக்க இன்னும் பல கேள்விகளைக் கேட்க வேண்டி இருந்தது. நீண்ட மௌனத்தின் பின்னர் வாய் திறந்தான். அவனது பதில்களில் அப்படியே திணறிப் போய் விட்டேன்.

மடத்திலிருந்து பாய்ந்து வந்தவனாம். தற்கொலை செய்து கொள்வதற்காக புகைவண்டி வரும் வரை காத்திருக்கிறானாம்.

இந்த வயதில் தற்கொலையா? நம்ப முடியவில்லை. அவனாகவே சொல்லும்போது நம்பாமலிருக்கவும் முடியவில்லை.

தாயை இழந்த அனாதை அவன். தந்தை இன்னொரு திருமணம் செய்துள்ளார். பாடசாலையில் மேல் வகுப்பு மாணவனொருவனின் பாலியல் மற்றும் தொந்தரவுகள் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தன. வகுப்பு பாசிரியரிடம் முறையிட்டும், தந்தையிடம் எடுத்துரைத்தும் ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. தாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில், ஒருநாள் ஸ்கூல் பழைய டனேஜ் கொங்கிரீட்டி லிருந்து கம்பியொன்றை வளைத்து குறிப்பிட்ட மாணவனுக்கு ஓங்கிக் குத்தியிருக்கிறான். ஐசீயூவில் அனுமதிக்கப்பட்டு அவன் மரணித்தும் விட்டான். இதற்காகவே சிறுவர் சீர்திருத்தப் பாடசாலையில் (மடம்) சேர்க்கப்பட்டுள்ளான்.

புதிய இடத்திலும் அவன் எதிர்பார்த்த அன்பு, அரவணைப்பு, பாதுகாப்பு என்பன கிடைக்கவில்லை. மாறாக, வயது கூடிய சக மாணவர்களின் தொல்லை தாராளமாகவே கிடைத்தது. இப்படியாக, இன்று ஏற்பட்ட கைகலப்பில் பொல்லொன்றினால் தாக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

உண்மையைச் சொன்னால் பொலிஸுக்கு அறிவிப்பதில்லையென ஆரம்பத்தில் அச்சிறுவனுக்கு உறுதிமொழி வழங்கியிருந்தேன். இருப்பினும், வீண்சிக்கல்களில் மாட்டிக் கொள்ளலாம் என்பதற்காக அதனை மீற வேண்டி வந்தது.

ரம்ஜானி என்பது அவளது பெயர். முப்பது வயதிருக்கும். அவள் வீதியில் இறங்கி விட்டால் எப்பேற்பட்ட ஆணாயிருப்பினும் கொஞ்சம் ஒதுங்கித்தான் போவான். ரோட்டில் போவோர் வருவோருக்கெல்லாம் காரணமில்லாமல் திட்டு, பதுவா விழும். தொடர்பில்லாத வார்த்தைகள் எல்லாம் வாயிலிருந்து வெளிவரும்.

“ஜானீ ஜானீ ரம்ஜானீ...”

“ஏலூஸ்”

“பைத்தியம் பைத்தியம்”

சிறு பிள்ளைகளுக்கு அவளொரு விளையாட்டுப் பண்டம். சினிமாப் பாடல்களோடு அவளது பெயரை இணைத்துப் பாடுவதும், பட்டப்பெயர் சொல்லிவிட்டு ஓடுவதும், மறைந்திருந்து பொருட்களினால் வீசியடிப்பதும் சர்வசாதாரணமாக நடப்பவை. இன்று நேற்று முளைத்தவர்கள் கூட ஒற்றை வார்த்தையில் பெயர் சொல்லித்தான் அவளை அழைப்பார்கள்.

தெரிவு செய்த சில வீடுகளுக்குப் போய் ஐம்பது இருப்பதெனக் கேட்டெடுப்பாள். கையில் கிடைக்கும் வரை அசைய மாட்டாள். எங்காவது ஓரிடத்தில் சாப்பாடும் கிடைக்கும். சில குறும்புக்காரப் பிள்ளைகள் பாவனையிலில்லாத நாணயக் குற்றிகளை வீசிச் சீண்டுவதுமுண்டு. அந்நேரங்களில் அவளுக்கு ஏற்படும் கோபம் இருக்கிறதே, அதைச் சொல்ல வார்த்தைகளில்லை.

“ஐம்பதிலும் ஆசை வரும்...” பாடல் வீதிகளில் ஒலித்தால் ரம்ஜானி வந்துவிட்டாளென அர்த்தம். “ஆகா” “ஓகோ” எனச் சிறுவர்களும் சேர்ந்து கொண்டு கோரஸ் பாடுவார்கள். இளைஞர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. கட்டணம் அறவிடப்படாத ஓரங்க நாடகங்களும் இடைக்கிடை வீதிகளில் மேடையேறுவதுண்டு.

உம்மா வாப்பா இருவரும் உயிரோடு இருக்கிறார்கள்தான் கட்டிலோடு. நானாமார், தாத்தாமார், மாமாமார், மச்சான்மார்... என உறவுகளைக் கொண்ட மதிப்பான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள்தான் அவளும். யாரும் திரும்பிக் கூடப் பார்ப்பதில்லை.

ஒளலில் நான்கு ஏயுடன் சித்தியடைந்தவள்தான் கடந்த பத்து வருடங்களாக இப்படி ரோட் அளந்து கொண்டிருக்கிறாள்.

ஹொல்மன் பயாஸ் என்றால்தான் ஊரவர் களுக்கு அவனைத் தெரியும். ஆரம்பத்தில் சாதாரண மாணவனாகத்தான் இருந்தான். திடீரென மனநிலை பாதிக்கப்பட்டது. கோடை காலத்தில் மற்றைய நாட்களை விடவும் கூடுதலாக இருக்கும். காரணகாரிய தொடர்பில்லாமல் அதையும் இதையும் பேசத் தொடங்கியவனை அரைப் பைத்தியமாக்கியது சமூகம். சிகிச்சைகள் எதுவும் பலனளிக்கவுமில்லை.

காலப்போக்கில் அவனுக்கு கல்யாணத் தேவையேற்பட்டது. ஊரில் யாரும் பெண் கொடுக்க முன் வரவில்லை. குடும்பத்தவர்கள் சேர்ந்து திஹாரியில் ஓரிடத்தில் திருமணம் செய்து வைத்தனர்.

திருமணத்தின் பின்னரும் மனோநிலையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. சில மாதங்களிலேயே பெண் வீட்டார் டிக்கட் வெட்டி ஆளை அனுப்பி விட்டனர்.

இதற்கிடையில் உம்மா வாப்பா இருவரும் மௌத்தாகியிருந்தனர். ஒரே உறவெனச் சொல்லக்கூடிய தங்கச்சியின் வீட்டில் தங்கியவன், சில வாரங்களில் அங்கிருந்தும் வெளியேறினான். அதன் பிறகு டிரஸ்டியின் சிபார்சில் ஊர்ப் பள்ளிவாசலில் எடுபிடி வேலைகள்

செய்துகொண்டு அங்கேயே தங்கி வந்தான்.

திடீரென அவனுக்கு கோபம் தலைக்கேறும். பள்ளிவாசலுக்கு வரும் சிறுவர்களில் எரிந்து விழுவான். இப்படியாக ஒருநாள் வந்த கோபத்தில் பள்ளிவாசல் மத்திச்சம் ஒருவரின் மகனுக்கு கொஞ்சம் ஓவராசுவே அடித்துவிட்டான். அதன்போது பள்ளிவாசலை விட்டும் ஓடியவனைப் பற்றி இதுவரை எந்தத் தகவலு மில்லை.

இரவு பத்து மணியை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. சந்திகளில் ஆங்காங்கே “பாழ்வெட்டும்” இளைஞர்களைத் தவிர வீதிகளில் யாருமில்லை. எட்டு நாற்பத்தைந்துக்கு வெட்டப்பட்ட கரண்ட் இன்னு மில்லை.

எங்கள் வீட்டுக்கு முன்னால் ஓர் ஈனக்குரல்.

“ம் ஊ ம்ஊ ஹீ ஹா ஹா ஹீ ...” இதைத்தவிர வார்த்தைகள் எதுவும் வெளிவரவில்லை. தொடர்ந்தும் அதே அவலக்குரல்.

சில நிமிடங்களில் அக்கம்பக்கத்தில் வசிக்கும் சிலரும் அங்கு கூடிவிட்டனர். சனத்தைக் கண்டதும் அழுகையும் கூச்சலும் இன்னும் அதிகரித்து விட்டது. வயதாளி உம்மும்மாவின் கண்காணிப்பில் வாழும் மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட பஸ்மினாதான் அவள். ஆக முப்பதுவயதிருக்கும்.

“தாரோ தெரியா நரகவாதி இந்த இடிபுழுந்த வேலய செஞ்சிருச்சிய! பேசோமேலா மூளேம் கொழப்ப மான மிஸ்கீனுக்கு நடந்திருச்சிய அநியாயம்...”

நடந்ததை வாயால் சொல்லி விளங்க வைக்க முடியாத ஊமை. அதுவும் ஒரு பெண்ணால் வாய் திறந்து சொல்ல முடியாத அசிங்கம்...

கூடிநின்ற நடுத்தர வயதுப் பெண்கள் அவளது ஊமைப் பாஷையைக் கொண்டு நடந்துள்ளதை ஓரளவு ஊகித்துக் கொண்டனர்.

கொஞ்சம் பசையுள்ள, நாலுபேர் இருக்கக்கூடிய இடமாக இருந்திருப்பின் எப்படியாவது மூடி மறைத் திருப்பார்கள். 119 க்கு யாரோ வழங்கிய தகவலின்படி வைத்தியசாலையில் சேர்க்கப்பட்டாள்.

பஸ்மினா பாலியல் வன்புறவுக்கு உட்படுத்தப் பட்டுள்ள தகவல் வைத்திய பரிசோதனையில் ஊர்ஜிதப்படுத்தப்பட்டது.

பென்ஷனுக்கு கையொப்பம் இடுவதற்காக நேற்று கிராமசேவகரைச் சந்திக்கச் சென்றிருந்தேன். வேறு யாரும் வந்திருக்காததனால் நீண்டநேரம் உரை யாடக்கிடைத்தது.

நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் உலக நடப்புகள், சமூக நடப்புகள் பற்றி இருவரும் இப்படிக்கதைத்துக் கொள்வது வழக்கம். நீண்ட நாட்களுக்கு பிறகு சந்தர்ப்பமொன்று வாய்த்துள்ளது.

மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு குடும்பத்தாலும் சமூகத்தாலும் கைவிடப்பட்டவர்கள் எங்கள் ஊரில் மட்டும் பதினொரு பேர் இருக்கிறார்களாம். அதிலும்

நான்கு பேர் கன்னிப் பெண்களாம். கிராமசேவகரின் தகவல்கள் இவை.

“பராத்து வந்தா பராத்து நோம்பு இருச்சியோ இல்லயோ எண்டு தலய புடுங்கிகொளிய. பெருநாள் நோம்புக வந்தா பொற பிரச்சினய தூக்கிபோடிய. இப்படிப் பட்ட மனசு பாதிச்சப்பட்ட ஆள்கள பாக்க கேக்கதான் தாருமே இல்ல...”

கிராமசேவகர் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார்.

“பள்ளி கூட்டத்தில் செல்லீம் வேலில்ல. அது பள்ளி வேலில்லயெண்டு தூக்கி வீசிப் போட்ட...”

“எல்லாதுகுமே இயக்கங்களிருச்சிய ஊருகள்ல. இந்த மாதிரி விஷயங்களுக்கு ஒத்தருமில்ல. நாட்டில எல்லாதுகுமே கத்தி திரீத மஞ்ஜள் குருவிகளும் வாய தொறக்கியில்ல...” - ஊன்றிச் சொன்னேன் நானும்.

ரம்ஜானி முதல் கடற்பரப்பில் சடலமாக மீட்கப் பட்ட பக்கத்து ஊர்ப் பெண், தற்கொலை செய்து கொள்ள முயற்சித்த சிறுவன், கசக்கிப் பிழியப்பட்ட ஊமைப்பெண் பஸ்மினாவரை எத்தனையோ பேர் எமது உரையாடலில் வந்து சென்றனர்.

“ராலஹாமி ராலஹாமி, பேஸ்புக்கிலேம் வட்ஸ்அப்பிலேம் இந்த மாதிரி கேஸுகள போட்டு போட்டு கிழிச்சிய நடந்ததொண்டுமில்ல”

“அதுதானே! பாருங்கே ரஸீன், ஒத்தனுக்கு சாடயா மூள கொழப்பமெண்டா அவன முழு பைத்திய மாக்கிபோடிய இந்த சமூகம். இவங்கள பத்தியும்...” எனத் தொடங்கிய கிராமசேவகருக்கு முடிக்கக் கிடைக்க வில்லை. ஏதோ அலுவலாக நஸ்ரியா தாத்தா மகளுடன் வந்திருப்பது தென்பட்டது.

“கூட்டமொண்டு வெச்சிசரி பேசோமே இதபத்தி” எனச் சொல்லியவாறே விடைபெற்றேன். ●

நூல் அறிமுகம்

நூல்
சாதகப்பறவைக்கு
வேண்டுமோ கானல் நீர்?
(நாவல்)

ஆசிரியர் :
யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

வெளியீடு : ஜீவநதி

விலை : 500.00

விதிகளை வரைகின்றார் உலக
விதிகளை வரைகின்றார்
உலக நாடுகளின் அரசியல் நடத்தை
விதிகளை வரைகின்றார்

நாடுகள் செய்யத் தக்க தகாத
எவையெவை என்றே சொல்லி விளக்கும்
விதிகளை வரைகின்றார் எனினும்
ஓவ்வொரு விதியையும் வரையும் பொழுதே
விலக்குகளுஞ் செய்வார் விதவித
விலக்குகளுஞ் செய்வார்
வசதிக் கேற்ப விதியை வளைக்கும்
வகைகளையுஞ் செய்வார்

விதிகளை ஏற்று நடந்திடுவோரோ
விலக்குகளை அறியார் செய்த
விதிகளை வேண்டிய விதமாய் வளைக்கும்
வித்தைகளை அறியார்.

சிறுபாலாரைப் பெரும்பாலானோர்
ஒறுத்திடல் தவறென்பார்
நலிவுறு மெலியோர் நலன்களைக் காக்கும்
உரிமைகள் தமதென்பார் அதனால்
நலன்களைக் காக்கும் உரிமையின் பெயரால்
நாடுகளை அழிப்பார் வேண்டின்
ஒறுப்போர் தம்மை நயந்தே அவர்க்கு
ஆயுதமுந் தருவார்

(கோரஸ்)

வியற்றநாம் கொரியா ஆ.ப்கானிஸ்தான்
ஈராக் லிபியா நிக்கராஹுவா
கியூபா சிரியா பலஸ்தின தேச
மக்களைக் கேளுங்கள்
வேறும் பற்பல நாடுகளில் வாழ்
மக்களைக் கேளுங்கள் சொல்வார்
கதைகளைக் கேளுங்கள்
கொடும் போர்க் கதைகளைக் கேளுங்கள்

உலகினைப் பன்முறை தீய்த்திட வல்ல
ஆயுதங்கள் உடையார் ஆயின்
துணைவர்களன்றி எவரிடமேனும்
இருப்பின் அதைக் களைவார் இயன்றால்
நாட்டினையே களைவார்

(கோரஸ்)

வியற்றநாம் கொரியா ஆ.ப்கானிஸ்தான்
ஈராக் லிபியா நிக்கராஹுவா
கியூபா சிரியா பலஸ்தின தேச
மக்களைக் கேளுங்கள்
வேறும் பற்பல நாடுகளில் வாழ்
மக்களைக் கேளுங்கள் சொல்வார்

உலக விதிகள்

கதைகளைக் கேளுங்கள்

கொடும் போர்க் கதைகளைக் கேளுங்கள்

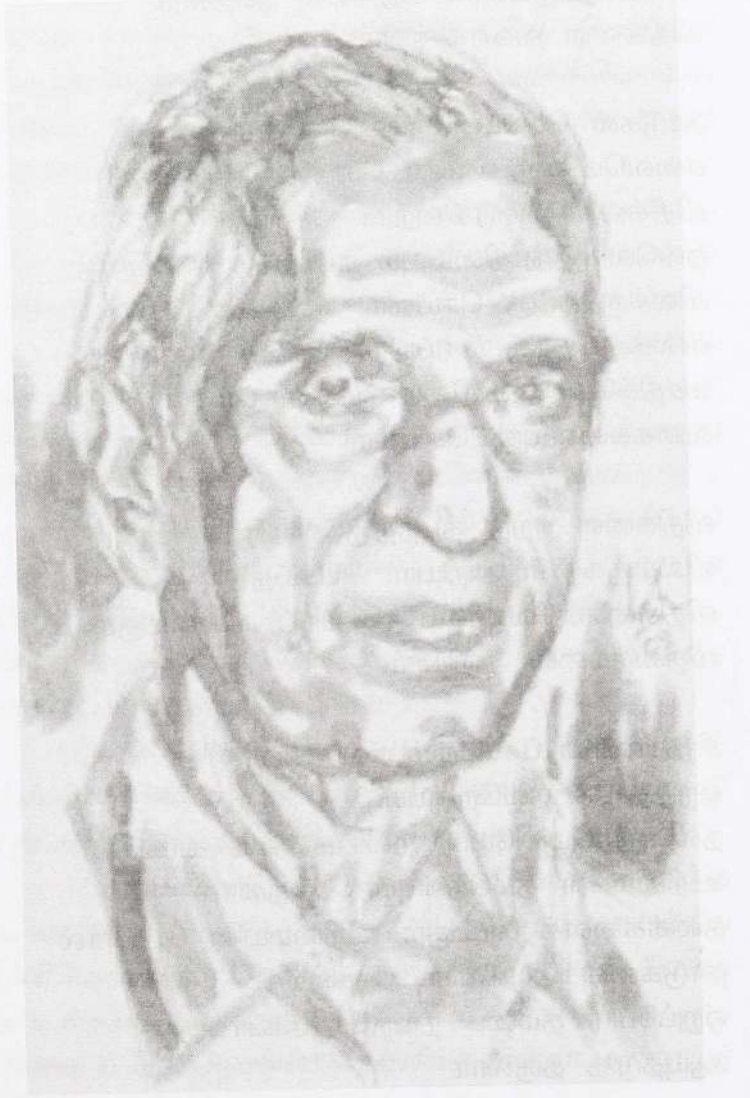
அடிபணியாத நாட்டினரென்றால்
மிரட்டிவுந் துணிவார் இயன்றால்
முடித்திடப் போர் செய்வார்.
காரணங் கேளாதீர் அவரிடங்
காரணங் கேளாதீர்
அழிப்பது தான் அவர் முடிவெனில் அதற்கோர்
காரணம் வேண்டுவதோ நீதி
நியாயமும் வேண்டுவதோ

(கோரஸ்)

வியற்றநாம் கொரியா ஆ.ப்கானிஸ்தான்
ஈராக் லிபியா நிக்கராஹுவா
கியூபா சிரியா பலஸ்தின தேச
மக்களைக் கேளுங்கள்
வேறும் பற்பல நாடுகளில் வாழ்
மக்களைக் கேளுங்கள் சொல்வார்
கதைகளைக் கேளுங்கள்
கொடும் போர்க் கதைகளைக் கேளுங்கள்

அஞ்சி நடுங்கி ஆவதொன்றில்லை
அடிபணியாதீர் நீர் யார்க்கும்
அடிபணியாதீர் நீர்
கருணையைக் கோராதீர் அவரிடங்
கருணையைக் கோராதீர்
அழிப்பது தான் அவர் முடிவெனில் அவரை
அழிப்பது எம் தெரிவு
நீதியைக் கோரும் நியாயமும் கோரும்
மானிடரே துணிவீர் உலக
மானிடரே துணிவீர் எழுந்து
போரிட முன்வருவீர்

எழுத்துலகில் நீண்ட பயணம் செய்த செ.கணேசலிங்கன் : ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முன்னோடி !

பெண்ணூரிமை, அடித்தட்டு மக்கள் வாழ்க்கை, சாதியாதிக்கம், சாதி ஒழிப்பு, சமத்துவம், வர்க்கப்போர், உலகமயமாக்கம், முதலாளித்துவம்,

எல்லாவற்றைப் பற்றியும் தன்னுடைய எழுத்துக்கள் மூலம் எல்லாரிடமும் கொண்டு சென்றவரே செ.கணேசலிங்கன்.

ஈழத்தில் மார்க்சியப் பார்வையுடன் எழுத ஆரம்பித்தோரில் தரமான நாவல்களை தந்தவரும் அவரே தலைசிறந்தவர். நாவல், சிறுகதை ஆகிய ஆக்க இலக்கியத் துறைகளில் மட்டுமல்லாது சமயம், சமூகவியல், அரசறிவியல், பெண்ணியம், கலை, திறனாய்வு போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் பெருமளவு எழுதி நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

ஈழத் தமிழ் மார்க்சிய எழுத்தாளர் செ.கணேசலிங்கன், உலகம் முழுவதும் உள்ள தமிழர்கள் மத்தியில் நன்கு அறியப்பட்டவர்.

மார்க்சிய அறிஞர்கள் அன்டோனியோ கிராம்சி, லூயிஸ் அல்துசர் மற்றும் தியோடர் அடோர்னோ ஆகியோரின் எழுத்துக்களால் தாக்கம் பெற்ற கணேசலிங்கன் மகாத்மா காந்தியால் ஈர்க்கப்பட்டவர். அவருடைய எழுத்துக்கள் மார்க்சிய தத்துவப் பார்வையுடன் இருந்தன.

புனைகதை அல்லாத அவரது படைப்புகளில் வியட்நாம் மற்றும் சிலி சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்வுகள் உட்பட பரந்த உலகப்பார்வையை உள்ளடக்கியது.

உரும்பிராயில் பிறந்த கணேசலிங்கன் :

யாழ்ப்பாணம், உரும்பிராயில் மார்ச் 9, 1928-ல் பிறந்த கணேசலிங்கன், கல்விப் படிப்பை முடித்த பின்னர், இலங்கை அரச பணியில் சேர்ந்தார். 1950 மற்றும் 1981-க்கு இடையில், திருகோணமலை மற்றும் கொழும்பில் பணியாற்றினார். பின்னர், அரசப் பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

மாணவப் பருவத்திலேயே எழுதும் ஆர்வத்தை வளர்த்துக்கொண்ட செ. கணேசலிங்கனின் முதல் கதை 1950ல் வெளியானது. எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அவருடைய சிறுகதை தொகுப்பு எழுத்தாளர் மு.வ என்று அழைக்கப்பட்ட தமிழறிஞர் டாக்டர் மு. வரதராசனாரின் முன்னுரையுடன் வெளியிடப்பட்டது.

கணேசலிங்கனின் முதல் நாவலான நீண்ட பயணம் 1965ல் வெளிவந்தது. சாதி ஒடுக்குமுறை பற்றி இந்த நாவல் பேசியது. அது அவருக்கு இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் விருதைப் பெற்றுத்தந்தது. அவர் 71 நாவல்கள், ஏழு சிறுகதைத் தொகுப்புகள், 22 கட்டுரைத் தொகுப்புகள் மற்றும் குழந்தைகள் இலக்கியம் பற்றிய எட்டு புத்தகங்களை எழுதியுள்ளார். இவை மட்டுமில்லாமல் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

குமரனுக்கு எழுதிய கடிதங்கள்:

குமரன் பதிப்பகத்தை ஆரம்பித்து அதன் மூலம் பெருமளவு தரமான நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார். 1971இல் குமரன் என்ற மாத இதழை ஆரம்பித்து பொதுவுடமைக் கருத்துக்களுக்கான களமாக அதனை வெளியிட்டுள்ளார். 1971-83 வரை குமரன் பத்திரிகை இடதுசாரி-மார்க்சிய தத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதாக இருந்தது.

எழுத்துலகில் நீண்ட பயணம் செ. கணேசலிங்கன் எழுதிய முதல் புதினமாகும். இது ஈழத்துப் புதினங்களில் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறது. இதன் முதற் பதிப்பு 1965 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவர் இரண்டாவதாக எழுதிய புதினம் சடங்கு மூன்றாவதாக எழுதிய புதினம் செவ்வானம் 1967ல் வெளியானது.

இம்மூன்று புதினங்களும் ஒரே குழுவைச் சேர்ந்த ஒரே பிராந்தியத்தை, யாழ்ப்பாணத்தைக் கதைக்களமாகக் கொண்ட புதினங்கள் என்றும் நிலமானிய அமைப்பில் இருந்து முதலாளித்துவ அமைப்புக்கு மாறும் சமுதாயத்தைச் சித்தரிக்கின்ற புதினங்களாக உள்ளன என்றும் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி குறிப்பிடுகிறார்.

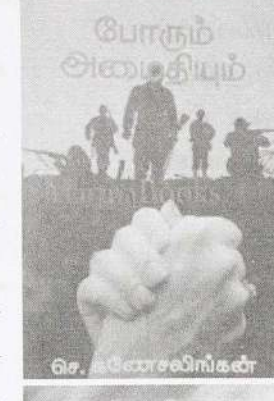
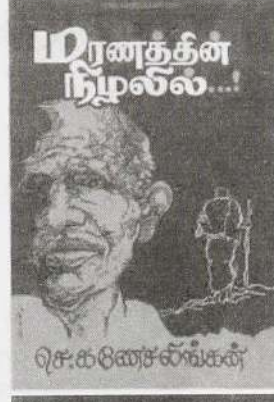
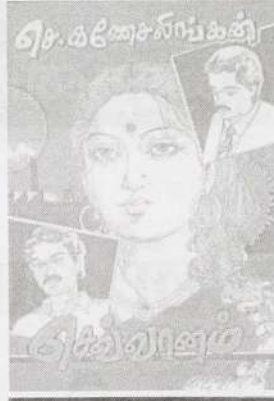
செ. கணேசலிங்கன் “குமரன்” இதழில் எழுதிய குமரனுக்கு எழுதிய கடிதங்கள் பலரினதும் வரவேற்பைப் பெற்றது. பின்னர் இது நூலாகவும் வெளிவந்தது.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்கியவர்:

1946ம் ஆண்டுகளில் இலங்கையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்கி அதன் செயலாளராய் இருந்து தீவிரமாகச் செயல்பட்டவர். “சடங்கு” எனும் நாவலில் தொடங்கி 2019 வரை நூற்றைம்பதுக்கும் மேற்பட்ட படைப்புகளை எழுதியுள்ளார்.

“நீண்டபயணம்” நாவல் சிறந்த நாவலுக்கான இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றது. “மரணத்தின் நிழல்” சிறந்த நூலுக்கான தமிழக அரசின் பரிசைப் பெற்றது. தொ.மு.சி., மு.வ., அகிலன், திரு.வி.க போன்ற தமிழ் இலக்கிய எழுத்தாளர்களுடன் நெருங்கிப் பழகிய எழுத்தாளர் செ.கணேசலிங்கன், மார்க்சிய சித்தாந்தத்தை அடிப்படையாய்க் கொண்டு படைப்புகளைப் படைத்தவர்.

இவரது புதினங்கள் 1980களில் தமிழகத்தில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தின. அவருடைய மரணத்தின் நிழல் நாவலுக்கு தமிழக அரசின் விருது அளிக்கப்பட்டது. சில நூல்கள் தடைசெய்யவும்பட்டன.

1987 மற்றும் 1999-க்கு இடையில் எழுதப்பட்ட அவரது பத்து நாவல்கள் இலங்கையில் தமிழ் இனப் பிரச்சினையைப் பேசியது.

எழுத்தாளர் செ.கணேசலிங்கன், அர்த்த சாஸ்திரத்தையும் மாக்கியவல்லியின் இளவரசன் நூலையும், பகத்கீதையையும் திருக்குறளையும் ஒப்பீடு செய்து ஆய்வு நூல் எழுதியுள்ளார்.

எழுத்தாளரும் கல்வியாளருமான எம்.ஏ.நுஃமான் எழுத்தாளர் செ.கணேசலிங்கன் கூறித்து கூறுகையில், “அவரது எழுத்துக்கள் பிரசாரத் தன்மை கொண்டவை என்று விமர்சகர்களில் ஒரு பகுதியினர் கூறினாலும், அரசியலை இலக்கியத்திலிருந்து விலக்க முடியாது என்று நான் கூறுவேன்.

அவருடைய முதல் நாவல் நீண்ட பயணம். 71 நாவல்கள், 7 சிறுகதைத் தொகுப்புகள், 22 கட்டுரைத் தொகுப்புகள் எழுதியுள்ளார்.

ஓர் அரசியலின் கதை, அன்னிய மனிதர்கள், அடைப்புகள், சடங்கு, போர்க்காலம், மண்ணும் மக்களும், இரண்டாவது சாதி, கோடையும் பனியும் அவர் நாவல்களில் சில.

மான் விழிக்கு எழுதிய கடிதம், குந்தவிக்கு எழுதிய கடிதம், நல்லவன், சங்கமம், ஊமைகள், காதல் உறவல்ல பகைமை உறவு, ஒரே இனம், கொடுமைகள் தாமே அழிவதில்லை இவை செ.கணேசலிங்கன் சிறுகதைகளில் சில.

பெண்ணடிமை தீர, கலையும் சமுதாயமும், அழகியலும் அறமும், பல் கவைக் கட்டுரைகள் உள்ளிட்ட கட்டுரை நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

நவீனத்துவமும் தமிழகமும், பகவத்கீதையும் திருக்குறளும், கனவுகளின் விளக்கம், குறள் கூறும் பாலியல் கோட்பாடு, மாக்கியவல்லியும் வள்ளுவரும், பெண்ணியப் பார்வையில் திருக்குறள், சித்தர் சித்தாந்தமும் சூபிசமும், அர்த்த சாஸ்திரமும் திருக்குறளும்-முதலிய ஆய்வு நூல்களையும் தமிழுலகிற்குத் தந்துள்ளார். “திரும்பிப் பார்க்கிறேன்; என்ற சுயசரிதை நூலையும் எழுதியுள்ளார். சில பயணக் குறிப்புகள் - அமெரிக்கா, இங்கி லாந்து என்ற பயண நூலையும் எழுதியுள்ளார்.

செ. கணேசலிங்கன் 2021 டிசம்பர் 4 அன்று தனது 93-ஆவது அகவையில் சென்னை, வடபழனியில் காலமானார். செ.கணேசலிங்கனின் இறப்பு தமிழ் உலகிற்கும் பேரிழப்பாகும்.

பாரதியின் வாழ்வும் வைர வரிகளும்

டிசம்பர் மாதம் 1882 ஆம் ஆண்டு 11 (பதினோராம்) திகதி பிறந்த மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் 39 ஆண்டுகளே இவ்வுலகில் வாழ்ந்தார். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் திடமான தனது இலக்கிய சுவடுகளை பதித்துச் சென்ற அவர் அக்காலச் சூழ்நிலையில் எழுதிய கவிதை வரிகள் வைர வரிகள் எனலாம்.

ஏனெனில் அவர் தனது கவிதையின் பாடு பொருளாக மக்களது பிரச்சினைகளை கையிலெடுத்தவர் மிகவும் காரசாரமான வரிகளை எழுதினார். அவைகளுள் சில வரிகளை இங்கு தருவதன் மூலம் பாரதியின் நேர்மையான வாழ்வியலையும் நாம் தரிசிக்கலாம்.

“அக்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன் - அதை
அங்கொரு காட்டிலோர் பொந்திடை வைத்தேன்
வெந்து தணிந்தது காடு - தழல்
வீரத்தில் குஞ்சொன்றும் மூப்பென்றும் உண்டோ”

“இது பொறுப்பதில்லை - தம்பி
எரிதழல் கொண்டு வா
கதிரை வைத்திழுந்தான் - அண்ணன்
கையை எரித்திடுவோம்”

“தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லை எனில்
இச்சகத்தினை அழித்திடுவோம்”
“காலா உனை நான் சிறு புல்லென மதிக்கிறேன் என்றான்.
காலருகே வாடா சற்றே உனை மதிக்கிறேன்”

“மாகாளி பராசக்தி உருசிய நாட்டினிற்
கடைக்கண் வைத்தான் - அங்கே
ஆகா வென்றெழுந்தது பார்யுகப் புரட்சி
கொடுங்கோலன் அறலி வீழ்ந்தான்”

“அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே
இச்சகத்துளோரெலாம் எதிர்த்து நின்ற போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே”

“நல்லதோர் வீணை செய்தே - அதை
நலங்கெடப் புழுதியில் எறிவதுண்டோ”
“ஆயிரம் உண்டிங்கு ஜாதி - எனில்
அன்னியர் வந்து புகல்என்ன நீதி”

“தூண்டிற் புழுவினைப்போல் வெளியே
சுடர் விளக்கினைப் போல்
நீண்ட பொழுதாக
எனது நெஞ்சம் துடித்தது”

“இன்னுங்கனிச் சோலைகள் செய்தல்
இனிய நீர்த்தண் சுனைகள் இயற்றல்
அன்னசத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம்பதி னாயிரம் நாட்டல்
பின்னருள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர்விளங்கி யொளிர் நிறுத்தல்
அன்னயாவினும் புண்ணியம்கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கெழுத்தறிவித்தல்”

(வெள்ளை)

மேற்கண்ட பாரதியின் கவிதை அடிகள், கவிதைகள், அவரது வாழ்வின் அர்த்தம் பொதிந்த அனுபவங்களின் வெளிப்பாடுகள் ஆகும். அவைகளுள் இரஷ்ய புரட்சி, ஜாதிமறுப்பு, வெறும் சடங்கு முறையான வழக்காறுகளுக்கு எதிர்ப்பு அச்சமின்மை போன்றன அவர் தனது வாழ்வில் கடைப்பிடித்த வாழ்க்கை முறைகளாகும்.

அதனால்தான்

“பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால் - நாம்
பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா
மோதி மிதித்து விடு பாப்பா - அவர்
முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா” என்கிறார்.

“ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
றெண்ணியிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்
வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்

“என்றும் கற்பு நிலையென்று சொல்லவந்தார் இரு
கட்சிக்கு அஃது பொதுவில் வைப்போம்”

என்கிறான்.

“ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வா வா வா
உறுதிகொண்ட நெஞ்சினாய் வா வா வா”
என்றவன். மற்றொரு கவிதையில்

“வலிமையற்ற தோளினாய் போ போ போ
மார்பிலே ஒருங்கினாய் போ போ போ”
என போகின்ற பாரதத்தை இகழ்கின்றான்.

“நெஞ்சு பொறுக்குநிலையே - இந்த
நிலை கெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்
அஞ்சி அஞ்சி சாவார் - இவர்
அஞ்ஞாத பொருளில்லை அவனியிலே”
என்றுமனம் வெதும்புகிறார்.

பாரதி வாழ்ந்த காலத்தில் பாரதியை எவ்வளவு தூரம் புரிந்து கொண்டார்களென்பது ஒரு வினாக்

குறியே.

அவரை ஒரு கஞ்சாக் கவிஞன் என்றோர்களும் இழிசனர் வழக்கை, வடிவங்களை, பயன்படுத்தியவன் என்றும், பிராமணர்தம் ஆசாரங்களை மீறியவன் என்றும், மரபுக்கவிதைகளை மீறி கவிபடைக்கிறான் என்றும் பலவாறு அவரை தூற்றியோர்களும் காணப்பட்டனர்.

“அச்சமில்லை...” என பாடியது போலவே பாரதி முற்செடிகளை வெட்டி முன் செல்ல உதவிய நல்லதொரு கத்தியைப் போல் தனது கவிதைகளை பயன்படுத்தினான். அவன் 1921 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் பதினோராம் திகதி நள்ளிரவு தாண்டி 12 ஆம் திகதி அதிகாலை 1.30 மணி அளவில் பூதவுடலை உடலை நீத்து மரண ஊர்வலம் சென்ற வேளை ஒன்பதோ அல்லது பதினொன்றோ என மிகச்சிலரே கலந்து கொண்டனர் என்ற பதிவு எமது நெஞ்சினை அடைக்கின்றது என்றாலும் பாரதி அவனது வாழ்க்கை முறையினாலும் வைர வரிகளாலும் இன்னும் பல நூற்றாண்டுகள் வாழவே போகிறான்.

2

வர்ணகூலபேதங்கள் பற்றி மகாகவி பாரதி

வேத மறிந்தவன் பார்ப்பான் - பல
வித்தை தெரிந்தவன் பார்ப்பான்
நீதி நிலை தவறாமல் - தண்ட
நேமங்கள் செய்பவன் நாய்க்கன்
பண்டங்கள் விற்பவன் செட்டி - பிறர்
பட்டினி தீர்ப்பவன் செட்டி
நாலு வகுப்பும் இங்கொன்றே - இந்த
நான்கினில் ஒன்று குறைந்தால்
வேலை தவறிச் சிதைந்தே - செத்து
வீழ்ந்திடும் மாண்டிச் சாதி

என்கிறான் பாரதி. மகாகவி பாரதியாரின் சாதிக் கொடுமைகள் பற்றிய பல விடயங்கள் அவரது கவி வரிகளில் நாம் காண்பது போலவே அவரது கட்டுரைகளிலும் நாம் காணலாம். யாரைத்தொழுவது, மூட பக்தி, சக்தி தர்மம், ஆறு மதங்கள், நவசக்தி மார்க்கம், கணபதி, காளி, சிதரம்பரம், நவராத்திரி I, நவராத்திரி II இந்துக்கள் யார்? ஜாதிப் பிரிவு, நாற்குலம், பஞ்சமர், ஜாதிக்குழப்பம், பிராமணன் யார்? போன்ற அவரது கட்டுரைகள் பாரதியின் ஆன்மிக சிந்தனையின் சிதறல்களாக உள்ளன. இக்கட்டுரைகளிலே அவன் நாலு வர்ணங்களை ஏற்பவனாகவே காணப்படுகின்றான். ஆனால், இந்த வர்ணங்கள் ஒன்றில் ஒன்று உயர்ந்தில்லை என்பதை வலியுறுத்துகிறான்.

நாற்குலம் என்ற பாரதியின் கட்டுரையிலே 21

(பக்கம் 408, 409-பாரதியின் கட்டுரைகள் பூம்புகார் பதிப்பகம்) திலகர் எழுதிய கட்டுரையை மொழி பெயர்த்துக் கூறுகிறார்.

“நான்கு வர்ணங்கள் பிறப்பினாலேயல்ல குலத்தாலும் தொழிலாலும் உண்டாயின என கீதை சொல்லுகிறது. அதன்படி, பார்த்தால் இப்போது நமக்குள் சைத்திரியர் என்கே இருக்கிறார்கள். நம்மை காப்போர் ஆங்கிலேயர்கள், இந்துக்களுள் சைத்தியரைக் காணோம். இந்த கான்பூர் பெரிய வியாபார ஸ்தலம். ஆனால், இங்குள்ள வைசியர் பிற தேசத்து வியாபாரிகளின் வசத்தில் நிற்கிறார்கள். செல்வத்தலைமை நமக்கில்லை. இப்போதுள்ள பிராமணர் தாமே தேசத்தின் மூளையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், இந்த மூளை மண்ணடைந்து போய் நாம் வெளியிலிருந்து அதிக மூளை இறக்குமதி செய்யும்படி நேரிட்டிருக்கிறது”

“நான்கு வர்ணத்தாருக்குரிய நால்வகைத் தொழில்களும் இந்துக்களல்லாத பிறர் நியமனப்படி நடக்கின்றன. நாமெல்லோரும் தொண்டர் நிலையிலே இருக்கிறோம். தேசம் கெட்டஸ்திதியிலே இருக்கிறது. உங்களுடம்பில் பிராமண ரத்தம் ஓடுவதாகவும் நீங்கள் வாயினால் சொல்லலாம். ஆனால், உங்களுடைய வாழ்க்கை அப்படியில்லை.

திலகரின் இக்கூற்றை சிலாகிக்கும் பாரதி பூர்வீகமான சாதி தர்மத்தின் உட்கருத்தை புரிந்து கொண்டு தற்காலப் பிரிவுகளை கண்டிக்கிறார். இங்கே சற்று குழப்பமாக இது காணப்பட்டாலும் பாரதியின் சாதிபற்றிய கொள்கை இதனை அடிநாதமாகக் கொண்டே எழுந்திருக்கிறது இந்நிலையிலேயே அவன் தனது பாடலிலே “நாலு வகுப்பும் இங்கொன்றே” என்கிறான். வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை எனப் பாடத்தொடங்கியவன்

எந்த நிறமிருந்தாலும் - அவை

யாவும் ஒரே தரமன்றோ?

இந்த நிறம் சிறிதென்றும் - ஓஃது

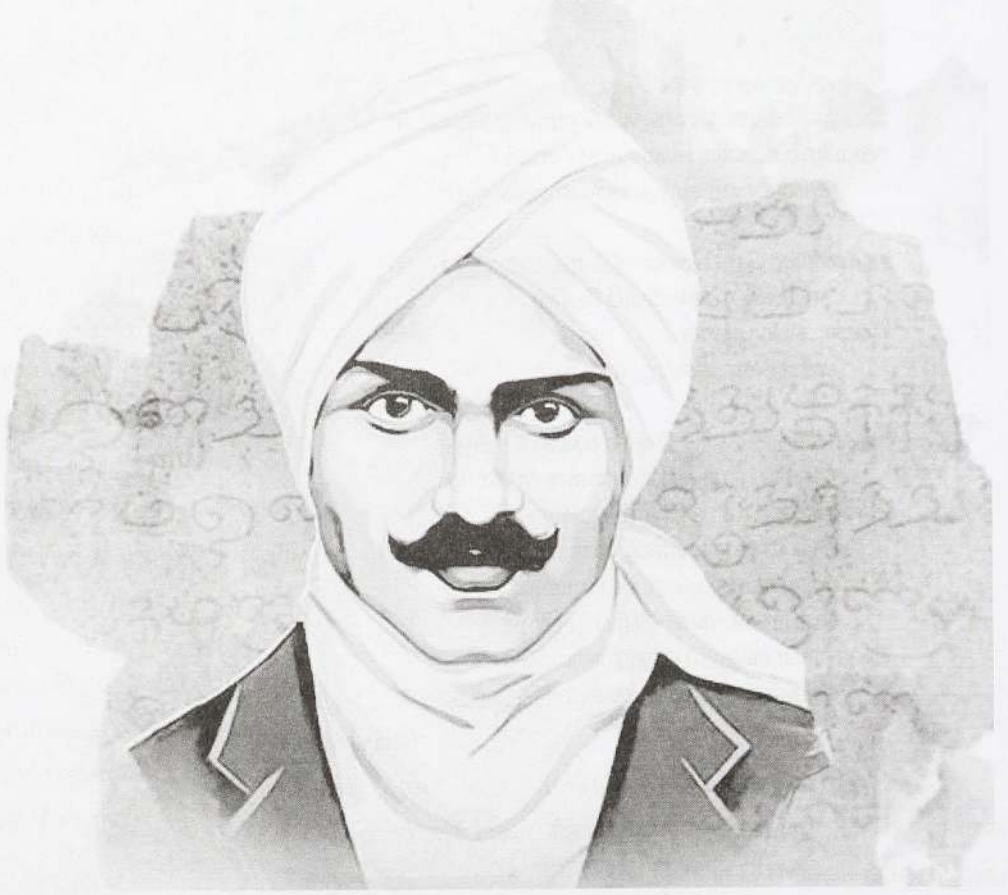
ஏற்றமென்றும் சொல்லலாமோ?

என்று கூறுவான்.

வர்ண பேதங்கள் பற்றி மிக நொந்து அவன் எழுதும் கட்டுரை அவனது மன ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. ஜாதிக்குழப்பம் (பாரதியார் கட்டுரைகள் பக்கம் 418) பகுதியிலே எப்படி பின்னிப் பிணைந்து இந்தக் குழப்பங்கள் உள்ளன என்பதனை கூறி உள்ளார். தாழ்த்தப்பட்டோர் என்போருக்குள்ளும் ஒருபடி நிலையில் பெண் கொடுக்கல் வாங்கல், சம்போஜனம் இல்லாமையைக் கண்டு வருந்துகிறார்.

மேற்கண்டவாறு பாரதியின் வர்ண குல

22 பேதங்கள் பற்றிய கருத்துகளை கவிதை அவரது

கட்டுரைகளிலே காணலாம். எப்படி பார்த்தாலும் பாரதி முற்போக்கான ஒருவனே இதனை அவனை முழுமையாக ஆராய்வதன் மூலம் நிறுவலாம்.

பிராமணன் யார்? (பாரதியார் கட்டுரைகள் பக்கம் 423 பூம்புகார் வெளியீடு) பிராமணன் என்பவன் யார்? என்பதை பாரதி பல விளக்கங்களுடன் கூறிச்செல்கின்றார். ஓர் உபநிஷத்தின் கருத்து எனும் சிறு உபதலைப்பில் இவ்விளக்கங்கள் தொடர்கின்றன. அதில் நிறத்தால் ஒருவன் பிராமணனாகவோ சைத்திரியர்களாகவோ, வைசியனாகவோ, துத்திரன் ஆகவோ முடியாது என்றவன் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“எவனொருவன் இரண்டற்றதும் பிறவி, குணம், தொழில் என்பவை இல்லாததும் உள்ளும் புறமும் ஆகாரம் போல கலந்திருப்பதும் அளவிடக் கூடாததும் அனுபவத்தால் உணரத்தக்கதுமாகிய இறுதிப் பொருளை நேருக்கு நேராகத் தெரிந்து காமம், ரோகம் முதலிய குற்றங்களில்லாதவனாய், பாவம், மாற்சரியம், விருப்பம், ஆசை, மோகம் முதலியன நீக்கியவனாய், இடம்பம், அகங்காரம் முதலியவை பொருத்தாத நெஞ்சமுடையவனாய் இருக்கின்றானோ இங்ஙனம் கூறப்பட்ட இலக்கணமுடையவனே பிராமணனென்பது கருதி, ஸ்மிருதி, புராண, இதிகாசமென்பவற்றின் அபிப்பிராயமாகும். மற்றப்படி ஒருவனுக்கு பிராமணத்துவம் சித்தியாகாது என்பது உட்கருத்து” என்கிறார். (பாரதியார் கட்டுரைகள் பக்கம் 426, 427 பூம்புகார் வெளியீடு ஜூலை 2009) இங்கும் பாரதியார் ஒருவனின் வாழ்வியல் நடைமுறை சார்ந்த யதார்த்த நிலைமைகளைக் கொண்டே ஒருவன் பிராமணன் ஆகலாம் என்று கூற விழைகிறார். மிக நிதானமாக நான்கு வர்ணங்கள் பற்றிய அவரது எண்ணங்கள் அவரது கவிதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் புலப்படுகின்றன என்பதை ஆய்வாளர்கள் கவனத்திற்கொள்ளல் நலம். ●

ஈடு இணை?

சின்னக் குளிர்தூவிச் சிலிர்க்க வைக்கும் பொன்மாலை!

தென்றல் தவழும் திசையெங்கும்
பக்திமயம்!

“அன்னைமார்” மூவருக்கு

அடுத்து மும் மூன்றுதின
நவராத்திரி பூசை!

நாத மணிச்சந்தம்,

தவிலோடு குழலினது சஞ்சாரம்,

மந்திரங்கள்,

செவிகளிலே தேனூற்றும்

“சகலகலாவல்லி மாலை”,

இவற்றோடு தேவாரம்,

இனிய சங்கு சேமக்கலம்,

குவிந்திருக்கும் பூக்களினால்

வீதியெங்கும் கொள்ளைவாசம்,

கவிகின்ற சாம்பிராணித் தூபம்,

கற்பூர தீபம்,

தவக்கோலம் கூட்டுகிற

வீபுதி சந்தனம், ஆ...

அவலோடு சுண்டல்,

அரும்பொங்கல், புளிச்சாதம்,

உண்டு;

பிரசாத உருசிதெளிந்து;

அருள் கொண்டு;

உண்மைப் பரவசத்தை உணர்ந்து;

தேவி எழில்

கண்ணாரக் கண்டு;

காதினிக்கக் கேட்டு;

காலாற வீதிகுற்றிக் கனிந்து;

திரும்புகையில்...

வீரமும், செல்வமும்,

மெய்யுணரும் ஞானமும், கை

சுடிவரும்!

எங்களது திருக்கோவிற் சூழல்களில்

சேருமீம் மகிழ்வுக்கெத் திரவியங்கள் ஈடாகும்?

விதைப்பு?

குண்டு மாமழை கொட்டுகின்றது.

குருதி ஆறுகள் பொங்குகின்றது.

சண்டை ஏன் எதற்கின் றெழுந்தது?

சாவி னோலங்கள் மட்டும் கேட்குது.

விண்ணை முட்டிடும் வீடு,கட்டடம்

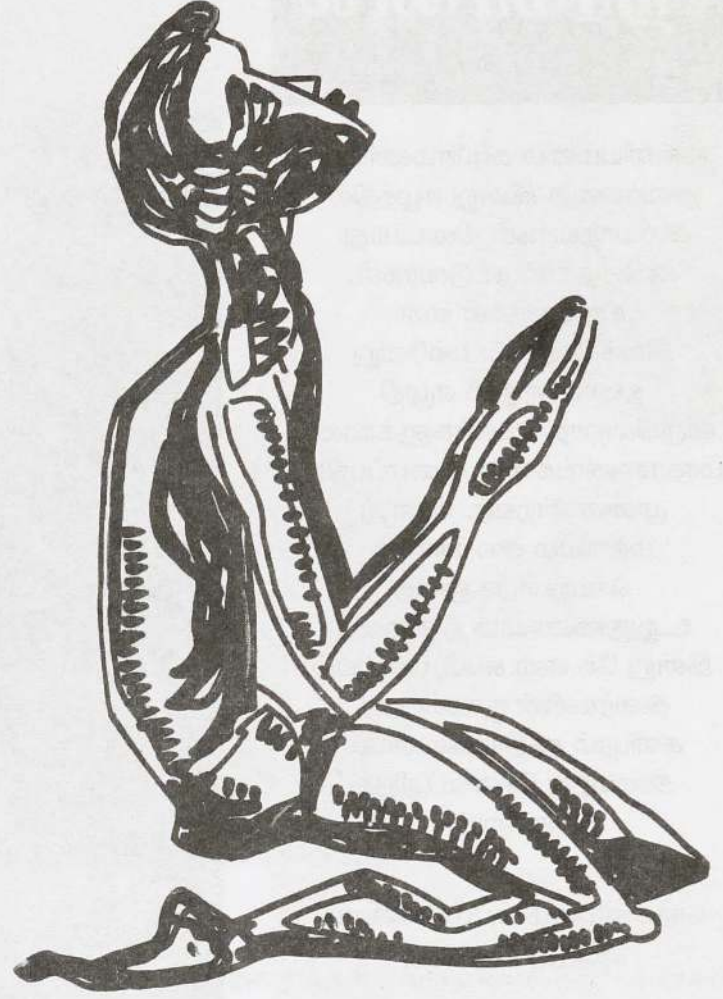
வீழ்ந்துமே சல்லிச் சல்லி யாகுது.

கண்கள் அஞ்சுது காண...மானுடம்

கதறி மாய்வதை யார் தடுப்பது?

அன்றி ருந்து எரித்த தீச்சமர்...

அணையும், மூழும், புகையும், பெருகிடும்.

என்றும் நூர்ந்திடா உள்ளப் பேய்ப் பகை
எதை அழித்தும் “யார் உயர்வு”? கேட்டிடும்.
இன்று மூண்டுள அனல் பரவி எவ்
இடங்களைச்...சுடு காடு ஆக்கிடும்?
வன்மம் ஆள்கிற காலம்... அப்பாவி
மக்கள் பற்றியார் எண்ணிப் பார்க்கினம்?

ஓர் இருவர், ஓர் குழு, தலைவரின்
உளத்தின் காழ்ப்பு, வன்மம், பகை,வெறி
நூறு நூறு உயிர், உடமையை
நொடியில் கொன்று குவித்துக் களித்திட,
“யார் எவர் பக்கம்” என்ற அடிபிடி
யதார்த்தத்தை கன்னை பிரித்துச் சிதைத்திட,
போர் வளருது; வாழப் பிறந்தவர்
புதைக்க ஆளற்றுப் புழுத்தல்... தொடருது!

பாலை, சுடுமணல், பஞ்சம், குடிக்கநீர்
பற்றிக் கவலையில்லை; பாவப்பட்ட
சூழலில்... சுற்றிப் படரும் புதுத் தணல்
கூட்டுப் பொசுக்கும் சாமானியர் வாழ்வை!
கார ணங்கள் ஆயிரம், லட்சமாம்...
கடைசியில் வெறுஞ் சாம்பல் மிஞ்சுமாம்.
மானுடம் வதை பட்டு அழிவதை
மாற்ற...கவிதை ஏதேனும் செய்யுமா?

நேர்காணல்

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம் அவர்களை இன்று ஈழத்தில் அறியாதவர்கள் கிடையாது. கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள் என இலக்கியத்தின் பல்வேறு தளங்களிலும் எழுதி வருகின்றார். பெண்களுக்கான மாதரசங்கங்களை அமைப்பதில் முன்னின்றவர். தோழர் மணியம் அவர்களின் செயற்பாடுகளுக்கு உறுதுணையாக நின்றவர். இன்று கே.எஸ்.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் நூலகத்தை சுளிபுரம் சத்தியமனையில் அமைத்து சேவை புரிந்து வருகிறார்.

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்
சந்திப்பு - பரணீ

பரணீ:

வணக்கம் அம்மா... உங்கள் பெற்றோர் பிறந்த ஊர். பாடசாலைக் கல்வி பற்றி அறிந்து கொள்ளலாமா?

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

எனது தந்தையார், திரு.பொன்னர் ஆசைப்பிள்ளை. சுளிபுரம். எனது தாயார், திருமதி. ஆ.செல்லமுத்து. அரியாலை. யாழ்ப்பாணம். பண்ணாகம் மெய்கண்டான் பாடசாலை.S.S.C(1953) வரை படித்தேன். தொழிற்கல்வியை நல்லூர், அரசினர், நெசவு ஆசிரிய பயிற்சிக்கல்லூரியில் 1954-1956 பெற்றுக் கொண்டேன். பண்டிதர் படிப்பை மெய்கண்டான் மகா வித்தியாலயத்தில் (1957) பெற்றுக் கொண்டேன். பால பண்டிதர் கற்கையை யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கப் பாடசாலையில் (1959) பெற்றுக் கொண்டேன்.

பரணீ:

தங்களுக்கு எத்தனையாம் ஆண்டு திருமணம் நடைபெற்றது?

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

எனது திருமணம், 1962 ம் வருடம், ஜனவரி மாதம், 19 ம் திகதி(தைப்பூசம்)

பரணீ:

"தங்கள் கணவர் தனித்துவமான சமூகச் செயற்பாட்டாளராக விளங்கியவர்" அவரது செயற்பாடுகள் பற்றி கூறுங்கள்?

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

எனது கணவர், திரு.கே.ஏ.சுப்பிரமணியம் அவர்கள், சமூக செயற்பாட்டாளராக மட்டுமல்ல, சமூகத்தில் புரையோடிப் போயிருந்த அடக்குமுறை, தீண்டாமை ஆகியவற்றிற்கு எதிராக குரல் கொடுத்தது மட்டுமல்ல, ஊர்வலங்கள், போராட்டங்கள் மூலம் போலீசாரின் குண்டாந்தடியடிகளினால் பாதிக்கப்பட்டு பாதி வயதில் உயிர் துறக்க நேர்ந்த கொடுமை.

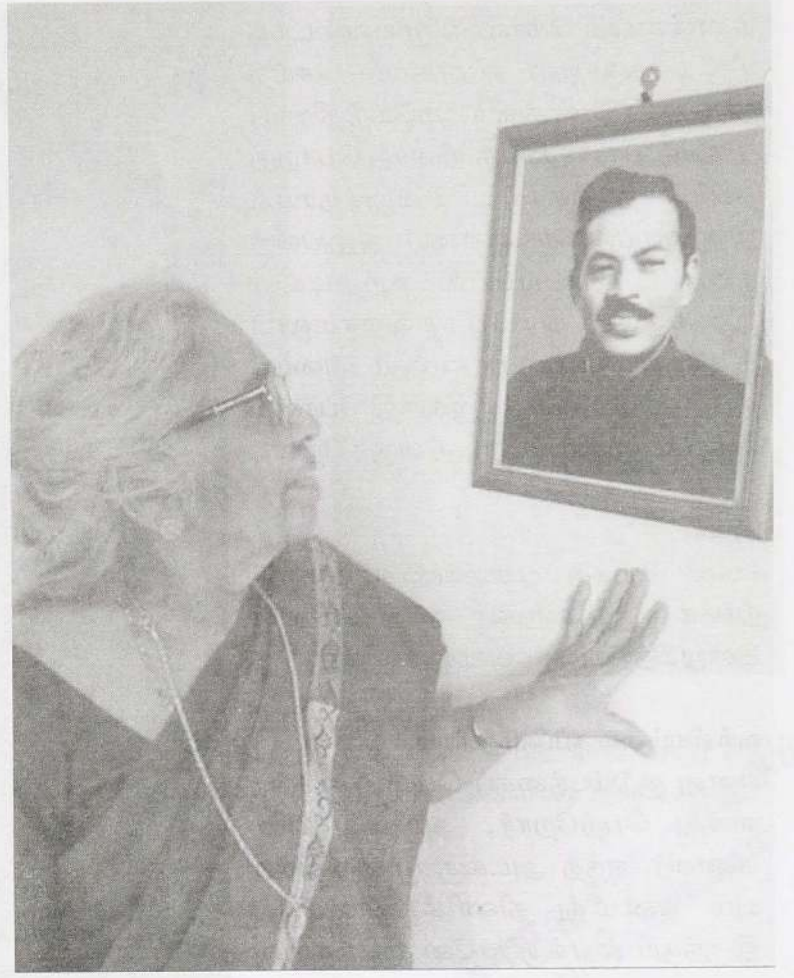
பரணீ:

சமூக ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக குரல்கொடுத்த முதன்மையாளர்களில் தங்கள் கணவரின் பங்கும் முதன்மையானது. இந்த உத்வேகம் அவருள் எப்படி ஏற்பட்டது?

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

இந்த உத்வேகத்தை அவருள் ஊட்டி வளர்த்தவர். அவரது தமக்கையார் திருமதி.தங்கமணி சுப்பிரமணியம் அவர்கள். தனக்கு குழந்தை இல்லாதபடியால் தம்பியாரை தன்னுடன் வைத்திருந்து வளர்த்துப் கொழும்புசென் அன்ரனீஸ் பாடசாலையில் படிக்க வைத்து குறிப்பிட்ட ஒரு சிலர் ஆலயத்துக்கு சென்று வழிபடவும், இன்னொரு சாரார், வெளியே நின்று வழிபடும், கொடுமையை நேரில் பார்க்க வைத்தும், தியாகபூமி; என்ற படத்தினைப் பார்க்க வைத்தும்.....அந்தக் காலத்தில் வெளிவந்த மகாத்மா காந்தியின், அறவழிப் போராட்டங்கள்... முதலியவற்றை அறிய வைத்தும் வழிவகை செய்து கொடுத்தும் தமக்கையார் தான் காரணம் என்பார்.

சங்காணை நிச்சாமம் என்ற கிராமத்தில்.... உயர்சாதியினர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களினது தோட்டம், துரவு போன்ற இடங்களில் வளர்த்து வந்த பயிர்களை சேதப்படுத்தியது, தீயிட்டுக் கொளுத்தி அவர்களது பொருளாதாரத்தைக் குன்றப் பண்ணி... பல வழிகளில் தலையெடுக்க முடியாத வகையில் நாசப்படுத்தினர். இதனால், வெகுண்டெழுந்த மக்கள் ஓரணியில் ஐக்கியப்பட்டு தமது எதிர்ப்பை பல வழிகளில் காட்டிப் போராடியதன் மூலம் தோழர் நல்லப்பு என்ற ஓர் இளைஞன் சுட்டழிக்கப்பட்டார். பொன்னாலை என்ற கிராமத்தில் அரசாங்கம், வெட்டிக் கொடுத்த கிணற்றி லிருந்து தண்ணீர் எடுத்துப், பருக முடியாத பரிதாப நிலைக்குத்து தள்ளப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும், ஐக்கியப்பட்டு தமது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தினார்கள். மனிதக் கழிவுகளை குடி தண்ணீர்க் கிணற்றுக்குள் கொட்டியதனால் பாதிக்கப் பட்ட அந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தங்களுக்காக குரல் கொடுக்கும் இடது சாரி இயக்கத்துடன், சேர்ந்து போராடினார்கள்.

பரணீ:

ஏன் இலக்கியத் துறைக்குள் காலடிவைக்கும் எண்ணம் ஏற்பட்டது?

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

என் தாய் படித்தவர். பழைய நூல்களைத் தேடி வாங்கிவந்து வாசிப்பார். இட்டுக்கட்டிப் பாடுவார். எனது கையெழுத்து உறுப்பாக இருந்த காரணத்தால் பாட சாலை எழுத்து வேலைகளை என்னிடமே ஆசிரியர்கள் ஒப்படைப்பர். அங்கிருந்து நானும் கதை, கவிதைகள், நாடகம் என எழுத ஆரம்பித்தேன். 1962 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம், அரசாங்க ஆசிரிய வேலை குடும்பம், வயிற்றில், குழந்தை வீட்டுக் கடமைகள்... ஓய்வே கிடைக்காத, காரணத்தாலும், வேறொருவரின், கை உதவி கிட்டாத காரணத்தாலும், கணவன், காலையில், வீடு விட்டுச் சென்றால், இரவு தான் வீடு திரும்பும் காரணத்தாலும், கை உதவியின்றி தவித்த காரணத்தால், எழுத்து வேலை தடைப்பட்டது.

பரணீ:

நீங்கள் கவிதைகள், நூல்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

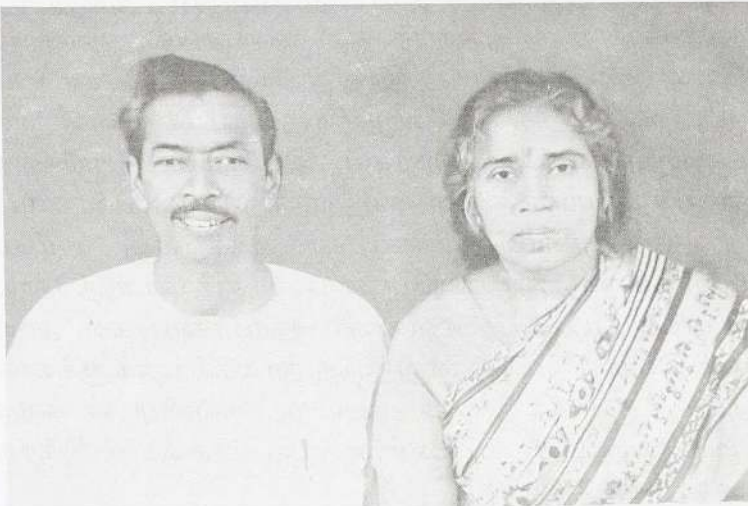
நான் கவிதைத் தொகுதி தொகுதியாக வெளியிடவில்லை. "வெற்றிக்கு வலிகள் தேவை" என்ற நூலில் சில கவிதைகளும், இடம், பெற்றுள்ளன. அவற்றுள், என்னால் கடனெடுத்துக் கட்டப்பட்ட "சத்தியமனை" என்ற வீட்டை எத்தனை சிரமத்தின் மத்தியில், பாதிபாதியாக கட்டிய கஷ்டத்தை அது எனக்கு ஒரு "தாஜ்மஹால்" தான் என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன், அத்துடன், எனது கணவரைப் பற்றி எழுதிய போது ... ஒவ்வொரு வரியின், இறுதிச், சொல்லும் "தாய்," என்ற

பரணீ:

உங்களது முதல் படைப்பு எது? வெளியான ஊடகம்?

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

எனது முதலாவது படைப்பு - 1962 ஜனவரி, ஞாயிறு வீரகேசரி வாரமலரில் "அன்னதானம்" என்ற பெயரில் சிறுகதையாக வெளிவந்தது.

சொல்லைக் கொண்டு முடிவடைந்த தில்... அதுபற்றி விமர்சனம் செய்த திருமதி கோகிலா மகேந்திரன், மிகவும், பாராட்டிக் கூறினார். பொறுத்தாய்... நடந்தாய்... வெறுத்தாய்... இருந்தாய், வேதனையை அனுபவித்தாய்... இப்படிப்பல ஈற்றடிகள் இலக்கண வரம்பு தவறாமலும் கருத்துச் சிதைவு படாமலும் அமைந்திருந்தன. தாயகம், ஜீவநதி போன்ற வற்றில் தற்சமயம் எழுதி வருகிறேன்.

பரணீ:

பெண் அடக்கு முறைக்கு எதிராகவும் நீங்கள் எழுதி வருபவர் என்ற வகையில் இன்று இந்நிலமை எவ்வாறு உள்ளது?

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

எனது குடும்பத்தைப் பொறுத்தவரை எனது பெற்றோர், அல்லது என்கணவர், எந்த அடக்கு முறைகளையும் என்மீது திணிக்கவில்லை. இருந்தும் எனக்கு நானே சில வரைவுகளை வகுத்துக் கொண்டேன், அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் சிங்கள பெண் தோழர்களுடன் இணைந்து முதல் மாதர் சங்கங்களைத் தோற்றுவித்தபோது நானும் அதில் இருந்தேன். அதுபற்றி விரிவாக என் நூலான “ஓர் கம்யூனிஸ்ட் இணையர் வாழ்வின் சந்திப்புகள்” இல் எழுதியுள்ளேன்.

பரணீ:

தங்களுடைய மருமகன் கலாநிதி ந.இரவீந்திரன் ஈழத்தில் குறிப்பிடக்கூடிய இடதுசாரிச்சிந்தனை உள்ள முற்போக்காளர். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக அவரது நூல்களும் வெளிப்பட்ட வண்ணம் உள்ளன. அவரது செயற்பாடுகள் பற்றிய உங்கள் கருத்து?

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

எனது மதிப்பிற்குரிய மருமகன் கலாநிதி. ந. இரவீந்திரன் அவர்களைப், பற்றிக் கூறுவதாயின் எனது சிற்றறிவுக் கெட்டியவரை... அவர் இந்துத்துவ தத்துவத்தைக் கூட, மார்க்ஸிஸ்ட் கண்ணோட்டத்தில் மிக ஆழமாக அலசி ஆராய்ந்திருக்கிறார். அது பற்றி எழுதுவதாயின் இன்னொரு மார்க்ஸிஸ்ட் எழுதினால் பொருத்தமாக இருக்குமென்று நம்புகின்றேன். விஞ்ஞான ஆசிரியரான அவர் இன்று தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலும், அரசியல் செயற்பாடுகளிலும் தவிர்க்க முடியாதநபராக இருப்பது மகிழ்ச்சியே!

பரணீ:

இன்று தங்கள் மகள், மருமகன் இணைந்து கே.ஏ.சுப்பிரமணியம் நினைவாக நிறுவப்பட்டுள்ள நூலகம் மிகச் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றது. அதன் செயற்பாடுகள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

தோழர்.கே.ஏ.எஸ். நினைவாக கட்டப்பட்டு இயங்கி வரும், நூலகம் பற்றிக் கூறுவதாயின் கல்வித் தாகம் கொண்டோர், தேடி வந்து தமது அறிவுத் தாகத்தைத், தீர்த்துக்கொள்ளும், நீரோடையாக இயங்கி வருகின்றது. பள்ளிச் சிறுவர்கள் தொடக்கம், பல்கலைக் கழக மாணவர்கள், வரை தேடி வந்து தமக்குத் தேவையான விபரங்களை, சேகரிக்க உதவுகின்றது.

அதற்காகப், பல அறிஞர்கள், தமது ஆக்கங்களை அனுப்புகின்றனர். தமிழகத்திலிருந்து பெ.சு.மணி என்ற அறிஞரின், சகல நூல்களையும், தனது சேகரிப்புகள் அனைத்தையும் அவரது மகள்கள் மூலம், அனுப்பி வைத்துள்ளார், நம் நாட்டு முற்போக்கு எழுத்தாளராக இருந்து அண்மையில், மறைந்த நீர்வை பொன்னையன் அவர்களது நூல்களை அவரது துணைவியார் அனுப்பி வைத்துள்ளார். பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம் தனது சில நூல்களைத் தந்துள்ளார். என் கணவரால், என்னால், எனது மருமகன் ந. இரவீந்திரனால் சேகரிக்கப்பட்டவையே அதிகம். வேறு சிலரும் தம்மிடமுள்ள நூல்களைத்தந்து உதவுகிறார்கள். இந் நூல் விபரங்களை எமது சத்தியமனை இணையதளத்தில் பார்வையிடலாம்.

வறுமையிலும் என் குழந்தைகளுக்கு சமூகம் பற்றிய உணர்வை கல்வியுடன் சேர்த்துக் கொடுத்தோம். அதனையே எம் பிள்ளைகளும் தொடர்கிறார்கள். அவர்கள் இல்லையேல் இன்று இந்த நூலகம் மக்களுக்கான தாய் உருவாகி இருக்க முடியாது. கல்வியுடன் சமூக முன்னேற்றம் பற்றிய உணர்வை பாடசாலையில் இருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

பரணீ:

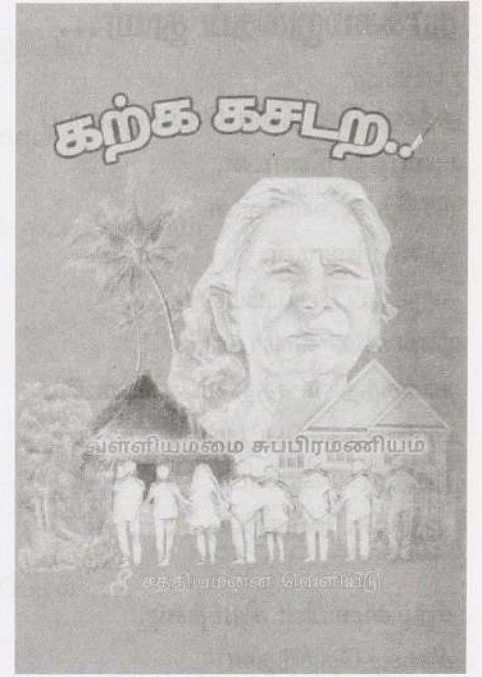
சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளில் இன்றையநிலை பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

அடிமைத்தனம், அறியாமை ஒழிய கல்வி மட்டுமே தீர்வாக அமையும்.. அதேநிலை தான் இன்றளவும் தொடர்கிறது. மக்களுக்கு தரமான கல்வியை அளிக்க வேண்டும். இன்றைய இளைஞர் சமூகத்தினரால் மட்டுமே மாற்றங்களை கொண்டு வர இயலும். முதல் தலைமுறை சுதந்திரம் பெற்று தந்தது. தற்போதைய தலைமுறை கல்வியிலும், பொருளாதாரத்திலும் குறிப்பிட்ட வளர்ச்சியை தந்துள்ளது. ஜனநாயகம், மக்களாட்சி என்பதில் மேலைநாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இலங்கை மாறுபட்ட நிலையில் உள்ளது. மேலைநாடுகளில் மக்கள் விழிப்புணர்வு பெற்றவர்களாக உள்ளனர். இதற்கு காரணம் கல்வியே. கல்வியால் மட்டுமே மக்கள் விழிப்புணர்வு பெற முடியும். அரசியல் கட்சிகளுக்கும் மக்களை வழிநடத்துவதில் முக்கியப் பொறுப்பு உண்டு. சாதி, மத இன மோதல்களோ, வன்முறைகளோ நாட்டை வளர்ச்சிப்பாதைக்கு அழைத்து செல்லாது. வன்முறையால் பாதிக்கப்படுவது ஏழை, எளியோரும், மாணவ சமுதாயத்தினரும் மட்டுமே.

பரணீ:

புதிதாக நூல் எழுதுவதாக கேள்விப்படுகிறோம். அது பற்றி கூறுங்கள்?

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

வாழ்வின், சந்திப்புகள் என்ற சுய சரித நூலானது எதிர்வரும், 27-11-2023 திங்கட்கிழமை வெளிவர இருக்கிறது.

பரணீ:

நீங்கள் பெற்ற கௌரவங்கள்

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

சிங்கப்பூரில் 2011 கவிமாலை நிகழ்வில், "சிங்கப்பூர் ஓளவையார். யாழ்.பல்கலைக்கழக கைலாசபதி அரங்கில் நான்கு பண்டிதர்களுடன், ஒருவராக கௌரவிக்கப்பட்டமை -2022, வலி.மே. கலாச்சாரப் பேரவையினால் -இலக்கிய விருது -2023

பரணீ:

சமூக செயற்பாட்டாளர் ஒருவருக்கு மனைவியாக இருந்த மனநிலை பற்றி கூறுங்கள்?

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

அனுபவித்த, கொடுமைகள்.... வசிக்க வீடு இல்லாமல், பல கிராமங்கள், மாறி மாறி 5 வீடுகளில், வாழ்ந்த வாழ்க்கை மறக்க முடியாத நாட்கள். அனுபவங்கள்... கண்ணீர்க் கதைகள்... அந்த வீடுகளுக்கு தோழரின், நண்பர்கள், வந்து விட்டால் சாதி பார்க்கும், வீட்டுரிமையாளரின், சுடு சொற்கள்... விடுதலைப் போராளியாக மாறிப் போன என் மகன் சிறையில் அனுபவித்த துயரும், அவரைப்பார்க்கச் செல்ல ஏற்பட்ட வலிகளும் சொல்லிமாளாதவை.

பரணீ:

சாதிக்க துடிக்கும் பெண்களுக்கு...

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்

எல்லாம், மாறும் என்பது பழைய பொய்யடா... தனிமனிதனால் முடியாத படியால்.... ஐக்கியத்தின், மூலமே வெற்றி கிட்டும் என்பது நிச்சயம்....

தூக்கமறுக்கும் துயர்...

நத்தையின் நிமிர் கொம்புகளாய்
புடைத்து நீண்டன,
நாசித் துளைகளின்
நுண் சிரைகள்.
சுருட்டிப் போடப்பட்ட
நினைவுச் சுருள்களின்
தூக்கத்தின் எத்தனங்களிடையே
படியெடுக்கப்பட்டது
துரித்திக்கொண்ட
ஆழ்மன அந்தரிப்பு.

சிந்தனையின் சிரமத்தை
சிதைத்தெறிந்தன
பண்பலைகளின் வீச்சுப்போல்
செறிந்து வந்த
அழுகுரல்கள்.

கலந்திருந்தது,
செரித்தலுக்கான
களத்தை நெருங்காத
தாய்ப் பாலின் மொச்சையில்,
சூடு தணியாத
பிச்சு இரத்தம்

இழந்து போன தூக்கத்தினூடே
நெரிந்து நொருங்கியது
நெஞ்சு...
காஸா - ஸ்ரேல்
தெருவெங்கும் கொட்டப்பட்ட
குண்டுகளிலிருந்து
எழுந்த
வன்மத்தின்
கரும்புகைகளின்
படிவுகளோடு
அப்பியிருந்த
அவலமொழியின்
குரல்கள்...
கடந்த காலத்து
நினைவுச் சுவர்களில் பட்டு
எதிரொலித்துக்கொண்டேயிருந்தன...

முரண் பெருவெளியின்
காலப் கொடுங் குளிரில்,
கரைய மறுத்து
திரண்டு திமிர்த்தது
துயரப் பனிப்பந்து.

வரண்ட கண்கள் பனித்தன...
காவோலைகளின்

கருகிப்போகும் குருத்துகளை
எண்ணியே...

பற்று...

முள்ளம் பன்றிகளின் முதுகுபோல்
முளைகொள்ளும்
ஆர்ப்புகளின் எழுச்சியோடு...
எந்தக் குஞ்சையும்
நிராகரித்தல் நிகழ்வதில்லை.

இறக்கைக் கதகதப்பின்
இடுக்குகளில் அவற்றின் இருப்பை
ஓரங்கட்டல்
ஒருப்பட்டதில்லை.

பறத்தலுக்கான
பருவமடைதலின் முன்
சூட்டிலிருந்து விரட்டப்படும்
விதியியல் முரணுக்கான
முயற்சியில்லை...

இது
எனக்கும் உனக்கும்
ஏற்புடைத்தாகும்.

உனது
மெல்விரல் இடுக்குகளினால்
என் கரங்களைப் பற்றிக்கொள்...
எனக்கான விதியெழுதும்
விநோதம் அறியாது நான்...
உனக்கான விதியெழுதும்
பிரமபதம்

எப்படியறிவேன்?
என்னும்...
எனக்கான அனுபவங்களை
சந்தியிலிருந்து
உன் பயணங்களை
ஆரம்பித்தலுக்கான
ஒழுங்கைகள் ஊடறுக்கலாம்...

அவை தென்படும் வரை...
உனது
மெல்விரல் இடுக்குகளினால்
என் கரங்களைப் பற்றிக்கொள்...

என் அனுபவ முள்கள்
உன் கால்களையும்
பதம் பார்க்காதிருக்க
விலகல்
விதியெழுது!

இந்தப் பூனை பட்ட
குடுகளை...??
நீயும் பட்டு ...
சொந்த அனுபவத்
தத்துவம் பேசுதலில்
ஒருப்பாடில்லை
எனக்கு ஒருபோதும்.

உனது
மெல்விரல் இடுக்குகளினால்
என் கரங்களைப் பற்றிக்கொள்...
என் கரங்களை
என்றும்
நானாக உதறிக்கொள்ளப்ப போவதில்லை
உனக்கான வழி வழியே
உன் கால்கள்
பயணிக்கத் துணியும் வரை
உனது
மெல்விரல் இடுக்குகளினால்
என் கரங்களைப் பற்றிக்கொள்...
நானா உதறிக் கொள்ளப்ப போவதில்லை
என்றும்
நீ உறுதிபூணும் வரை...
என் கைகளை

மிருகத்தைக் கொன்று காலாறு விடுங்கள்...

பசுக் கன்றொன்றின்
எலும்புகளில் ஒட்டியிருக்கும்
சதைப் பருக்கையின்
இறுதிச் சுவட்டையும்
சப்பியபின்...

கூரிய நகங்களின் ஈறுகளுக்கும்
பல் இறைகளுக்கும்
சிக்கிய எச்சொச்சங்களைச்
சுத்தம் செய்து...
கடைவாயின் இருபுறமும் ஒட்டியிருக்கும்
அப்பாவித்தனத்தின்
குருதிச் சுவட்டை
நக்கி மறைத்தவாறே...
அயர்ந்து கொள்கிறது
விரோதிக்கும்
ஆண் மிருகம் ஒன்று...
அடுத்த வேட்டைக்கான
எந்த ஆயத்தமில்லாததுபோல ...
அர்த்தப்படுத்தியவாறே...

வர்க்கத்தின் சந்தேகிப்புக்களுக்கு
வழிவெட்டி
புறக்கணிக்கப்பட வேண்டிய
அந்த ஜந்து.....
தனதாக்கிக்கொண்ட
தண்டித்தலின்
தவிர்ப்பு விதிகளின்
தந்திரங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டே...
துணிதலை வருவிக்கின்றது.
ஆண் மிருகம் ஒன்று...
அடுத்த வேட்டைக்கான
எந்த ஆயத்தமில்லாததுபோல ...
அர்த்தப்படுத்தியவாறே...

இம்மிருகத்தின்
தலைக்கறுப்பே கண்டதில்லை...
உள்ளொழுச்சியின் வடிவமாய்
ஒட்டியிருந்து கடந்துபோன...
வன்மம் அறுத்தலுக்கான
சீர்மைகள் மத்தியில்...??
இம்மிருகத்தின்
தலைக்கறுப்பே கண்டதில்லை...
எங்கே பதுங்கிக்கொண்டது?

இதன் வேட்டைப் பற்களைப்
பிய்த்தெறியுங்கள்!
கன்றுகளின் இரத்தத்தை நக்காதபடி
நாடி நரம்புகளை
நெரித்துவிடுங்கள்!
எழுந்து நடக்க எண்ணாதபடி
கோர நகங்களின் ஈறுகளுக்குள்
ஆணியடித்து விடுங்கள்!
இவற்றின் இருப்பு
பசுக்கன்றுகளின் கண்களில் படாதபடி
பாதாளத்துள் தள்ளுங்கள்!
பசுக்கன்றுகள்
பயமின்றிக் காலாறு...

அதிகாலவேளை “சில்”லென்று வீசிய மென்காற்று, யாழ். போதனா வைத்திய சாலையின் முன்னின்றிருந்த அத்தனை மானிடப் பிறவிகளின் மேனிகளையும் புல்லரிக்கச் செய்து கொண்டிருந்தது. அதன் தாக்கத்தை அங்கிருந்த எவரும் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்களது புலனனைத்தும் தாங்கள் போய் பார்க்கப் போகும் நோயாளர்களின் உடல்நிலை பற்றியே வட்டமடித்துக் கொந்தளிக்கும் நிலையில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது தான் உண்மையானநிலைப்பாடு.

பார்வையாளர்கள் வார்ட்டுக்குள் நுழைவதற்கான அனுமதி கிடைத்ததும் சனக்கூட்டம் முண்டியடித்துக் கொண்டு உள்ளே நுழையத் தொடங்கினர். இவற்றையெல்லாம் அவதானித்தவாறு ஓர் ஓரத்தில் நின்றிருந்தாள், அமுதா. அவளுடைய நிலை தர்மசங்கடமாயிருந்தது. அம்மாவை ஆஸ்பத்திரியில் “அட்மிற்” பண்ணியிருப்பதாகத்தான் அப்பா சொல்லியிருந்தாரே தவிர எந்த “வார்ட்டு”டில் என்று கேட்காமலே அவள் ஆதங்கத்தோடு புறப்பட்டு வந்துவிட்டாள். செய்தி கிட்டியதும் பதட்டத்துடன் கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வரை வந்து சேர்ந்தவளுக்கு அப்பாவிடம் கேட்டு நிலைமையை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றவில்லை. அதற்கும் ஒரு காரணம் இருக்கத்தான் செய்தது.

“அவசரப்பட்டு நீ ஒன்றும் வரத்தேவையில்லை. அம்மா இப்ப சுகமாத்தான் இருக்கிறா”

அப்பா சொன்ன வார்த்தைகள் தான் இது. ஆனால்... அவளால் அம்மாவைப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை. திடீரென அவளது மூளையில் ஒரு மின்னல் பொறிதட்டியது. ஓட்டமும் நடையுமாக வைத்தியசாலையின் முன்புறத்தில் அமைந்துள்ள விசாரணைப்பகுதிக்கு விரைய முற்பட்டவளை ஒரு குரல் தடுத்து நிறுத்தியது. திடுக்கிட்டவள், குரல் வந்ததிசையைத் திரும்பிப் பார்த்தாள்.

அவளுடைய தம்பி கவி அவளை நோக்கி விரைந்து வந்து கொண்டிருந்தான். படபடக்கும் மனதை அடக்க மாட்டாதவளாய் அவள் தம்பி மீது கேள்விகளையெழுந்தருளிய அடுக்கத் தொடங்கினாள்.

“தம்பி! அம்மாவுக்கு இப்ப எப்பிடி இருக்கு?

கலை

மலரன்னை

கண் திறந்து பார்க்கிறாவா? கதைக்கிறாவா?”

பதட்டமடைந்த அவளது கையைப் பிடித்துக் கொண்டான், கவி.

“அக்கா! அம்மாவுக்கு ஒன்றுமில்லை. அவ நல்லாய்த்தான் இருக்கிறா. நீ ஏன் கவலைப்படுறாய். வா அக்கா முதல்ல நாங்கள் “வார்ட்டு”க்குப் போய் அம்மாவைப் பார்ப்பம்”

கவியின் வார்த்தைகள் சற்று ஆறுதலைத்தர, அவனுடன் கூட நடந்தாள், அமுதா. அம்மாவை படுக்கையில் கண்டதும் அவளது மனக்கவலையெல்லாம் வெப்பியாரமாய் வெடித்துச் சிதறியது.

“அ... ம்... மா!...”

பெருங்குரலெடுத்து அழத் தொடங்கினாள். “வார்ட்டு”டிலிருந்த அனைவரும் தம்மை மறந்து அவளை வேடிக்கை பார்க்கத் தொடங்கினர். இவையெதையும் பொருட்படுத்தாதவளாய் அமுதா வெம்பி வெம்பி அழுதுகொண்டே யிருந்தாள். ஈனக்குரலில் அம்மா மகளைத் தேற்ற முயன்றாள்.

“பிள்ளை அமுதா! நான் நல்லாயிருக்கிறேன். ஏன் இப்ப அழுகிறாய்?”

கண்களைத் துடைத்துக் கொண்ட அமுதா இப்பொழுது தனது கையினால் அவளது

முகத்தையும், கைகளையும் வருடிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளருகில் வந்த கவிதா, அக்காவுக்கு தேறுதலளிக்கும் வார்த்தைகளைக் கூறினாள்.

“அக்கா! நீ கொஞ்சம் நிலாக்கஸ்ஸா இரு. நான் அம்மாவுக்கு இடியப்பம் தீத்தப்போறன்.”

அப்போது தான் அமுதா, அம்மாவுடன் கூட நின்ற கவிதாவைக் கவனித்தாள். இருவருமாகத் தாயை நிமிர்த்தி உட்காரவைத்து இடியப்பத்தை ஊட்டி விட்டனர். உணவு உள்ளிறங்கியதும் அம்மாவிற்கு சிறிது தென்பு வந்தது.

அமுதா கவியைத் தேடினாள்.

“அக்கா! அவன் சாப்பாடு கொண்டு வந்து தந்திட்டு டியூசனுக்குப் போயிட்டான்”

“அப்ப ஆர் இடியப்பம் அவிச்சது?”

“இண்டைக்குத்தான் அம்மாவுக்கு சாப்பாடு குடுக்கச்சொன்னவை. அப்பாவுக்கு கடையில் வாங்கிக் குடுக்க விருப்பம் இல்ல. அவர் தானே அவிச்ச அனுப்புறன் என்று சொல்லிப்போட்டார். தவிர அம்மாவைத் தனிய விட்டிட்டு நான் என்னெண்டு

போறது?

“இவ்வளவு நடக்குது இஞ்சை. அப்பா எனக் கொண்டும் சொல்லயில்ல. அம்மா ஏன் கதைக்கயில்ல என்று வற்புறுத்திக் கேட்டதுக்குத்தான் அம்மா ஆஸ்பத்தியில் என்று சொன்னவர். பொறு நான் வீட்டை போய் இருக்கு அப்பாவுக்கு.”

அமுதாவுக்கு அப்பாமீது அடக்கமுடியாத கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. தான் அம்மா வோடு நிற்பதாகக் கூறி கவிதாவை வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தாள். அம்மாவுக்கோ... நேற்று முன்தின மிரவு நெஞ்சு வலி வந்ததிலிருந்து பட்டினியாய்க் கிடந்த வயிறு, உணவைக் கண்டதும் கிறக்கத்துடன் கண்கள் செருகத் தொடங்கின. பிள்ளைகள் மூவரும் அவள்மீது வைத்திருக்கும் பாசம் அவளை மெய்மறக்கச் செய்தது. அவளையறியாமலே மூடிய கண்களுக்குள் அவளது கடந்த காலத்து நினைவுகள் விரியத்தொடங்கின.

அமுதாவின் அம்மாவான கோமதி சிறு வயதிலேயே தாயை இழந்தவள். தாயில்லாமல் வளர்ந்த போது அவள் சித்திமார், மாமி என பலரிடமும் சிக்குண்டு பட்ட அவஸ்தைகள் சொல்லிடங்காஅத்தனை அவலத்துக்குள்ளும் எப்படியோ படித்து ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியையாக உருவெடுத்து விட்டாள். தன் சொந்தக்காலில் நிற்கத் தொடங்கியதும் அவள் எவருக்கம் பயப்படுவதுமில்லை. எவரது ஆலோசனைக்கும் தலை சாய்ப்பதுமில்லை. தன் சுயசிந்தனைக்கேற்ப இயங்கத் தொடங்கிவிட்டாள்.

பாடசாலையில் ஒருநாள் அவளுக்கு வகுப்பே தும் இல்லாததால் ஆசிரியர்கள் தங்கும் அறையில் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு எதிர்புறமாக சகாதேவன் மாஸ்டர் சோகமே உருவாக அமர்ந்திருந்தார். அவரது சோகத்திற்கு காரணமிருந்தது. இரண்டு மாதங்களின் முன் அவரது மனைவி, அவரையும் இரு குழந்தைகளையும் அநாதரவாக விட்டு இறை பதடைந்திருந்தாள். சதையியில் ஏற்பட்ட புற்றுநோய் அவளைக் காவு கொண்டு விட்டது.

“தாயில்லாத இரண்டு குழந்தைகளையும் வைத்துக் கொண்டு எப்படி சமாளிக்குதோ மனுசன்” அவருடைய நிலைக்காக இரங்கிய மனதை சுதாகரித்துக் கொண்டவளாய் அங்கு நிலவிய மௌனத்தைக் கலைத்தாள், கோமதி.

“சேர்! பிள்ளையள் எப்படியிருக்கினம்?”

கோமதியின் கேள்வியினால் திடுக்கிட்டுத் திரும்பிய சகாதேவன் மாஸ்டர், பெருமூச்சு ஒன்றினை வெளிப்படுத்தி தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டார்.

“ஓ... இருக்கினம்”

சுரத்தில்லாமல் வந்தது பதில். கோமதி, மேலும் கேள்விக் கணைகளை வீசி அவரைத்துழாவ முற்பட்டாள்.

“யார் அவையைப் பார்த்துக் கொள்ளுறது?”

“ஒரு மனுசியை சம்பளத்துக்கு பிடிச்சு வைச் சிருக்கிறன். என்ன இருந்தாலும் பெத்தவள் பார்த்துக்

கொள்ளுறது மாதிரி வருமா?”

அவரது கண்கள் கலங்கி நாத் தழுதழுத்தது. அவர் கூறிய பதில் கோமதிக்கு கூரிய முள் ஒன்று அவளது மனிதில் ஆழப்பதித்து வேதனையை ஏற்படுத்தியது போன்றதோர் உணர்வில் திளைத்துப் போனாள். அவளும் தாயில்லாமல் வளர்ந்தவளாயிற்றே. எல்லோரும் அவளை தாயைத் தின்னி என இளக்காரமாகக் கதைத்து குத்திக்குதறியபோது ஏற்படுத்திய காயங்கள் இன்னமும் வருவாக அவளது ஆழ்மனதில் பதிந்து போயிருக்கின்றன. அந்த வடுக்கள் மீண்டும் ரணமாகி வேதனையை ஏற்படுத்துவது போன்றதோர் பிரமை ஏற்பட்டது. அவளது சிந்தனையைச் சிதறடிப்பது போல் பாடசாலை மணி அடித்து ஓய்ந்தது. அவள் எழுந்து தனக்குரிய வகுப்பறையை நோக்கி நடந்தாள்.

நாட்கள் நகர்ந்தன. அன்றாடக் கடமைகளில் அவள் சீராகத்தான் இயங்கிக் கொண்டிருந்தாள். எனினும் மனதில் ஒரு எண்ணம் தோன்றி அவளை உறுத்திக் கொண்டேயிருந்தது. அந்தச் சமயத்தில்தான் கோமதியின் அப்பா அவளுக்கு ஒரு வரணைப் பார்த்திருந்தார். நான் கைந்து சகோதரர்களுடன் கூடிய பெரிய குடும்பத்திலிருந்துதான் கோமதிக்கு மாப்பிள்ளை தேடவேண்டும் என்பது அவரதுவிருப்பம். தாயில்லாமல் என்னுடன் தனியாக வாழ்ந்த பிள்ளை, திருமணமாகி போகும் இடத்திலாவது இனசன பந்துக்களுடன் கூடிக்குலாவி மகிழ்ச்சியுடன் வாழ வேண்டும் என்பது அவரது ஆசை. கோமதியும் அதற்கு சம்மதிப்பாள் என்றே அவர்கருதினார். ஆனால் நடந்ததோ நேர்மாறு.

கோமதி தந்தையின் விருப்பத்தை முற்றாக நிராகரித்து விட்டாள். “எனக்கொரு வாழ்க்கை வேண்டும். சுபிட்சமாக எனது வாழ்க்கை அமைய வேண்டும் என எப்போதுமே நான் நினைத்ததில்லை. அதனை விட தாயில்லாத அந்தக் குழந்தைகளுக்கு தாயாக இருந்து அவர்களது நலனைக் கவனித்து நல்லபடியாக வாழவைக்க வேண்டுமென்று தான் விரும்புகிறேன். தாயில்லாத வாழ்க்கையை அனுபவித்தவள் நான். அதன் தார்ப்பரியத்தை நான் அனுபவத்தில் உணர்ந்தவள். மனைவியைப் பறிகொடுத்துவிட்டு இரண்டுசின்னக் குழந்தைகளுடன் தத்தளிக்கும் சகாதேவன் மாஸ்டருக்கு நான் இரண்டாம் தாரமாக வாழ்க்கைப்படவே விரும்புகிறேன்.”

மகளது பிடிவாத குணத்தை நன்கறிந்த அவர் சகாதேவன் மாஸ்டரை அணுகிய போது முதலில் மறுத்தவர், பலத்த யோசனையின் பின் கோமதியை மனைவியாக்க சம்மதித்தார். எதுவித ஆடம்பரமுமின்றி அருகிலுள்ள முருகன் கோயிலில் வைத்து தாலியைக் கட்டி அவளை மனைவியாக ஏற்றுக் கொண்டார். “உலை வாயை மூடலாம். ஊர் வாயை மூட ஏலாது” என்பார்கள். ஊர் என்னவெல்லாமோ பேசியது. செவிப்புலன் சீராக இருந்தும் அவை எதுவும் கோமதியின் காதுகளில் விழவில்லை. அமுதாவும் கவிதாவும் அவளை “அம்மா!” என்று கட்டியணைத்தபோது அவளது உச்சிமட்டுமல்ல. உள்ளமே குளிர்ந்து போனது.

குழந்தைகளின் நலன்மீது கோமதி அக்கறையாய் இருப்பதால், சகாதேவன் இப்போது முற்று முழுதாக தனது முதல் மனைவியை நினைத்து வருந்த முடிந்தது. அவர் நேரிடையாகவே தனது மனதில் உள்ளதை கோமதியிடம் கொட்டிவிட்டார்.

“கோமதி! நான் உம்மை எனது மனைவியாக ஏற்றுக் கொண்டது தவறு தான். ஆனால்... நீரே வலிந்து வந்து எனது பிள்ளைகளுக்குத் தாயாகி அவர்களது நலன்களைக் கவனிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தியதால் வேறு வழியின்றி உம்மை எனது மனைவியாக ஏற்றுக் கொண்டேன். எனது முதல் மனைவி திலகாவின் நினைவுகள் அவளுடன் வாழ்ந்த பசுமையான காலங்கள் இன்னமும் என் மனதில் அழியாத கோலங்களாய் இருக்கின்றன. காலத்தின் போக்கில் என் மனக் காயம் ஆறவேண்டும். அதுவரை காத்திருப்பீர் என்பது எனது நம்பிக்கை”

கணவனின் கூற்றில் இருந்த உண்மை நிலையும், தனது மனதைத் திறந்து காட்டிய உயர்ந்த பண்பாடும் அவளுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அவளது மனதில் அவள் கோபுரமாய் உயர்ந்து நின்றாள்.

வருடங்கள் பல உருண்டன. நான்கு வருடங்களின் பின் அவர்களுக்கென்று ஒரு மகன் பிறந்தான். கவியரசனை அக்காமார் இருவரும் தம்பி என்று கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர். மனக்காயங்களை ஆற்றுவது காலம் தான் தவிர மற்றவர்கள் கூறும் ஆறுதல் வார்த்தைகள் அல்ல. இது தான் உண்மையான நிலைப்பாடு. அமைதியான, ஆரோக்கியமான குடும்பமாய் சகாதேவனது குடும்பம் அந்த ஊருக்குள் தலை நிமிர்ந்து நின்றது. நான்கு வயதுக்குழந்தையாயிருந்த அமுதாவுக்குக் கூட தனது அம்மா கோமதி தான் என்ற சைக்க முடியாத நினைப்பே வேரூன்றியிருந்தது என்றால் ஒரு வயதுக் குழந்தையாயிருந்த கவிதாவின் நிலையைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? என்ன!

நினைவுகள் தந்த இதமான வருடலில் கண்ணயர்ந்து போனாள், கோமதி. அவளருகில் நின்றிருந்த அமுதா அவளது கைகளை மெதுவாக வருடியவாறு நின்றிருந்தாள். கண்களிலிருந்து நீர் கன்னங்கள் வழியே வடிந்து கொண்டிருந்தது.

நீண்ட நேரமாக அவளையே கண்கொட்டாது அவதானித்துக் கொண்டிருந்த பக்கத்துக் கட்டில் நோயாளி குரல் கொடுத்தாள்.

“தங்கச்சீ!”

குரல் கேட்டு திரும்பிப் பார்த்தாள், அமுதா.

“நானும் அப்பவே இருந்து உம்மைப் பார்த்துக் கொண்டதான் இருக்கிறேன். இவ்வளவு நேரமும் கால்கடுக்க நின்று கொண்டிருக்கிறீர். அம்மாதான் நித்திரை கொள்ளுறாவே. நீர் போய்க்கொஞ்சம் வாங்கிலை இருந்திட்டு வரலாமே!”

“இல்லை அன்ரி. நான் அம்மாவைப் பார்க்க என்று தான் கொழும்பில் இருந்து ஓடி வந்திருக்கிறேன். அவவைப் பக்கத்தில் இருந்து பார்க்காம எனக்கு என்ன

“ரெஸ்” வேண்டிக்கிடக்கு”

அவளுடைய தீர்க்கமான பதிலைக் கேட்டதும் பக்கத்து கட்டில்க்காரி அவளை ஆச்சரியத்தடன் கூர்ந்து பார்த்தாள்.

தாய்ப்பாசம் அவளுடைய முகத்தில் நிறைந்து வழிந்தது.

“என்னவோ போம்மா. இஞ்சை பார் என்னை. நான் ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து இன்றையோட நாலு நாள் ஆகுது. எனக்கும் மூன்று பிள்ளையள் இருக்கினம். ஒருத்தர் கூட வந்து என்னை எட்டிப் பார்க்கயில்ல.”

அங்கலாய்ப்புடன் சொன்னாள் அந்த அம்மா. இப்படியாக அவர்களது சம்பாஷனை தொடர்ந்ததில் நேரம் போனதே தெரியவில்லை. இடையிடையே அம்மாவை எழுப்பி நீராகாரம் கொடுத்து உதடுகள் காய்ந்து போகாமல் கவனித்துக் கொண்டாள், அமுதா. அவளது கரிசனையைப் பார்த்து வியந்து கொண்டிருந்தாள், பக்கத்துக் கட்டில்க்காரி.

“டாண்! டாண்!!”

மதிய நேர பார்வையாளர்களை அனுமதிக்கும் நேரத்துக்கான மணி ஒலிக்கப்பட்டது. கையில் ஒரு கூடையுடன் கவிதா முன்னே வர, பின்னால் அப்பா வந்து கொண்டிருந்தார். அப்பாவைக் கண்டதும் அமுதா முகத்தை திருப்பிக் கொண்டாள். அப்பா அவளை சமாதானப்படுத்த முயன்றார்.

“கோபிக்காதையடா அமுதாக்கண்ணு. நீ அங்கையிருந்து தனிய வெளிக்கிட்டு ஓடி வந்திடுவாய் என்ற அக்கறையில் தான் நான் உனக்கு அம்மாவுக்கு சீரியஸ் என்று சொல்லயில்ல. தவிர, அவை குடுத்த மருந்துகளில் அவவுக்கு நெஞ்சு வலியும் குறைஞ் சிட்டுது. டொக்டர் சொன்னவர். அவவுக்கு சில பரிசோதனைகள் செய்து போட்டு வீட்டை விடலா மென்று. பிறகென்ன.”

அப்பாவின் விளக்கத்தைக் கேட்டதும் அமுதாவின் மனம் அவர்பால் இளகியது. கவிதா, தான் வீட்டிலிருந்து கொண்டு வந்த கோப்பியை பிளாஸ்க்கிலிருந்து வார்த்து அமுதாவிடம் நீட்டினான்.

“முதல்ல நீ இதை குடியக்கா. பிறகு நாங்கள் இரண்டு பேருமாய் அம்மாவை எழுப்பி இருத்தி சாப்பாட்டை ஊட்டி விடுவம்”

அமுதா, தங்கை நீட்டிய காப்பியை வாங்கி ஆர்வத்துடன் குடித்தாள். பின்னர் இருவருமாக அம்மாவை எழுப்பி இருத்தி விட்டு, முகத்தை ஈரச் சேலையால் துடைத்து நெற்றியில் விபூதி, குங்குமம் இட்டு உணவை ஊட்ட முற்பட்டனர்.

“அம்மா! எத்தனை நாள் நீங்கள் எங்களுக்கு உணவு ஊட்டி விட்டிருப்பியள். இன்றைக்கு நான் உங்களுக்கு ஊட்டப்போறேன். ஒழுங்காய் வாங்கிச் சாப்பிட வேணும். என்ன!”

அமுதாவின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு சகாதேவனின் கண்கள் பரவசத்தால் கலங்கின.

நெஞ்சம் அவர்களது பாசப்பிணைப்பை எண்ணி நெகிழ்ந்து போனது.

மீ நிலைப் புனைவுகள் மாற்றுப் புலக்காட்சியை நோக்கிய நகர்வு

வொதுரன் தாலகம்
யாழ்ப்பாணம்

எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும் தமது படைப்புகள் தொடர்பாகத் தம்மையே உசாத்துணையாக்கல் மீ நிலை (META)ச் செயற்பாடாகும். அது “தன்னிலை உசாவல்” (SELF REFERENTIAL) எனவும் குறிப்பிடப்படும்.

கலை இலக்கியப் படைப்புக்களில் இது நெடுங் காலமாகவே இடம் பெற்று வந்துள்ளது. தன்னிலை உசாவலுக்கு மெய்யியலாளரும் முதன்மை கொடுத்து வந்துள்ளனர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் மீ நிலை என்பது மேலும் வலியுறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டது.

உளவியல், “மீயறிகை” என்பது தமது சிந்தனைச் செயல் முறையை விளங்கிக் கொள்ளும் உளத்தொழிற்பாட்டை அறிந்து கொள்ளலாம். “மீ நிலைக்கற்றல்” என்பது தாம் எவ்வாறு கற்கின்றோம் என்று விளங்கிக் கொண்டு ஒருவர் தமக்குரிய கற்றற் செயற்பாட்டை முன்னெடுக்கலாம்.

மீ நிலை நாவல், மீ நிலைச் சிறுகதை, மீ நிலை அரங்கு, முதலாம் கருத்துவடிவங்கள் அண்மைக் காலத்தைய திறனாய்வில் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படும் உரை பொருளாகின்றது.

கதையின் மொழி, கதைவடிவம், கதை கூறும் முறைமை முதலியவற்றைத் தன்னிலை உணர்வுடனும், தாம் எவ்வாறு அவற்றை உருவாக்குகின்றோம் என்ற உற்றறிகையுடனும், தொழிற்படுவதை “மீ நிலை” என்ற எண்ணக்கருபுலப்படுத்தும்.

புனைவுக்கும் நடப்பியலுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பின் மீது வினா எழுப்பும் செயற்பாடாக அது அமைகின்றது. “புனைவினுள்ளே புனைவு” என்று அது குறிப்பிடப்படும்.

ஒரு கதையின் முடிவு பலவாறானதாக அமையலாம். அந் நிலையில் கதையைச் சொல்லும் எழுத்தாளர் தானே முடிவைச் சொல்லி முடிக்காமல், வாசகர் நீங்களே முடிவைத் தெரிவு செய்து கொள்ளுங்கள் என்று கூறுதலும் மீ நிலை என்ற செயற்பாட்டுக்குள் அடங்கும்.

குறிப்பிட்ட சட்டகத்தையும் வரையறைகளையும் மீறிக் கடந்து செல்லும் மீநிலையாகின்றது. புனைவைமீறியபுனைவு அதனுள் அடங்கும்.

இந்த நிலை, பின்னையை நவீனத்தார்க்கும் உவப்பானதாக அமைந்துள்ளது. பின்னையை நவீனம் அல்லது பின்னைய புதுமையியல் பின்வருவனவற்றை வலியுறுத்துகின்றது.

1. மீநிலைப்புணையம்
2. அனைத்தையும் விளையாட்டுத் தனமாக நோக்குதல்
3. நூலிய இடைத் தொடர்பு - அதாவது எந்த ஒரு கலைப்படைப்பும் பிறப்படைப்புக்களுடன் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ இடைத் தொடர்பு கொண்டு ஆக்கப்படுகின்றது என்பதை வலியுறுத்தல்
4. பார்த்து ஒட்டுதல் (PASTICHE) எடுத்துக் காட்டாக கிராமியக்கலை நுட்பங்களையும், தொன்மக்கதையையும் ஒருவர் அப்படியே எடுத்துத் தமது புனைவுகளில் பயன்படுத்துதல்.
5. நேரம் பற்றி ஒருவரது புலக் காட்சியில் உருக்குலைவு (TEMPORAL DISTORTION) அல்லது எடுத்துக் காட்டாக பலமணிநேரம் தொலைபேசியில் பேசிய ஒருவர் தாம் சிறிது நேரம்தான் பேசியதாகக் கூறுதல்.

“மீ நிலை” என்பதுடன் தொடர்புடைய பெரும் உரையும், அல்லது பெருங்கதையாடல் (METANARRATIVES) என்ற கருத்து வடிவத்தையும் பின்னைய புதுமை யாளர் முன்வைத்துள்ளனர். உலகில் உருவாக்கம் பெற்ற பெருங்கோட்பாடுகளுக்கு அந்தப் பெயர் அவர்களால் துட்டப்பெற்றுள்ளது. பெருங்கோட்பாடுகள் வழியாகவே அனைத்தையும் தரிசிக்க முயல்கின்றனர். அனைத்துக்கும் தீர்வுகாண முற்படுகின்றனர் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

உலகத்தில் உருவாக்கப் பெற்ற பெருங்கதையாடல்கள் பெண்களின் குரலை இழக்கச் செய்து வந்துள்ளன என்று அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். சமூகத்தில் நிகழ்ந்த வர்க்க உருவாக்கம் பல்வேறு குரல்களை ஒடுக்கி வந்துள்ளமையைப் பின் நவீனத்தாரால் நோக்க முடியவில்லை.

மீ நிலை என்பதை அறிவு பூர்வமாக சமூக இயங்கியல் நிலையில் நோக்காது, தமக்குச் சாதகமான ஒடுங்கிய விளக்கத்தையே அவர்கள் கொடுத்துள்ளனர்.

மனிதரது கலைச் சிந்தனை வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட ஒரு நேர்மாற்றமே மீ நிலை நோக்கு. தாம் எத்தகைய தலையாக்கத்தை மேற்கொள்கின்றோம் என்ற செயல் முறையை விளங்கிக் கொண்டு செயற்படல் பக்தி இலக்கியங்களிலே பரவலாக இடம் பெற்றுள்ளது.

சில விடங்களில் தமது பெயரையை உச்சரித்துப் புனைதலும் இடம் பெற்றுள்ளது. “நற்றமிழ்ஞான

சம்பந்தன்” என்று திருஞான சம்பந்தர் தமது பெயரைப் பதிவு செய்தார். பிற்காலத்தில் தமது இசைப்பா என்ற கீர்த்தன வடிவத்தில் தியாகராஜ சுவாமிகள் தமது பெயரை முத்திரையிட்டார்.

தமது படைப்புக்களில் தன்னிலை உசாவலை மாணிவாசகர் பலவிடங்களிலே பரவலாக மேற்கொண்டுள்ளார். “ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான் கழற்கு அன்பிலை” என்றவாறு தன்னையே விளித்து உரைக்கும் செயற்பாடு பரந்து இடம்பெற்றுள்ளது.

பெயர் குறிப்பிடாமல், தன்னை உசாத்துணையாக்கல் அண்மைக்காலத்தை கவிஞர்களிடத்தும் பல நிலைகளிலே இடம் பெற்றுள்ளது. “கற்பகவல்லி” என்ற இசைப்பாவில் “தாயே உன் சேய் நான்” என்று வீரமணி ஐயர் தம்மையே விளத்துரைத்தார்.

“இது கவிதை
இந்த மென்பொருளைப்
போட்டுடைக்கப்
போகின்றேன்”

என்று சம காலத்தவர் ஒருவர் பாடியுள்ளமை, கவிதை உலகை விட்டு நீங்கி நடப்பு உலகத்துக்கு மாறும் செயற்பாடாகின்றது.

எதிர் நாவல், எதிர் அரங்கு, எதிர்வரை, முதலானவை கலையுலகில் நிகழும் மீநிலை எடுப்புக்குச் சில எடுத்துக்காட்டு வடிவங்கள்.

மீ அரங்கச் செயற்பாடுகள் தமிழ் நாட்டார் அரங்கில் நீண்ட காலமாகவே இடம் பெற்று வந்துள்ளன. ஆற்றுகையை நிறுத்தி மக்களோடு உறவாடுவதும், நோயிலிருந்து மீண்டவிடத்துச் சுகம் விசாரிப்பதும், அவருக்கு மகிழ்வூட்டும் பாடலைப் பாடுவதும், பூசகர் மணி அடித்ததும், ஆடுவோர் எல்லாரும் கூட்டாக வழிபாட்டுக்குச் செல்வதும் என்றவாறான செயற்பாடுகள் உத்தில் இடம்பெற்று வந்தன. யாழ்ப்பாணத்து அண்ணாவியார் மரபில் அது “வெளிநடை” என்று அழைக்கப்பட்டது. ஆடும் களரியை விட்டு வெளியே வருதலை அது குறிப்பிடும்.

நாடக உலகத்துக்கும் நடப்பு உலகத்துக்கு மிடையேயுள்ள தடுப்பை அகற்றிவிடல் தமிழ்நாட்டுக் கூத்துக்களிற் காணப்படும் சிறப்பியல்பு. நவீன மீ நிலை அரங்கில் இது “நான்காம் சுவரின் இடிப்பு” (“BREAKING THE FOURTH WALL”) என்று குறிப்பிடப்படும்.

அரங்கின் மூன்று பக்கங்களிலும் தடுப்புச்சுவர், அல்லது மறைப்பு காணப்படும். நான்காவது பக்கம் பார்வையாளரை நோக்கி அமைந்திருக்கும். அரங்கின் அளிக்கைப் புனைவு வேறு, பார்வையாளர் வேறு என்ற நிலையில் நான்காவது சுவர் ஒரு கற்பனைத் தடுப்பாக இருசாராரையும் பிரித்து விடுகிறது.

அரங்கியலில் பிரெச் உருவாக்கிய நிகழ்காவிய அரங்கும் (EPIC THEATRE) மீ நிலைக்கலைச் செயற்பாட்டைப் புலப்படுத்தும்.

அரங்கு என்ற அடைப்புக்குள் உருவாக்கப்படும், திரிபுக்காட்சிகளும், மாயைத் தோற்றங்களும் உடைத் தெறியப்பட்டு, நடப்பு உலகத்துக்கு பார்வையாளர் அழைத்து வரப்படுகின்றனர்.

நாடகத்தின் செயல் ஓட்டத்தைத் தடுக்கும் வகையில் உணர்ச்சி உலகிலிருந்து விடுபட்டு, நடப்பு உலகத்துக்குப் பார்வையாளரை நகர்த்துவதற்குரிய

சுலோகங்கள் எழுப்பப்படுகின்றன. ஆவணப் படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. பொருத்தமற்ற நிலையில் நடப்பிலக நிகழ்ச்சிகள் முன் வைக்கப்படுகின்றன. கதையோட்டத்தைக் குழப்பும் பாடல்களும் திணிக்கப்படுகின்றன.

நாடகச் சுவைக்குள் பார்வையாளரை மூழ்க வைக்காமல், நடப்பு உலகம் இப்படித்தான் இருக்கின்றது என்ற நிலைக்குப் பார்வையாளர் கொண்டுவரப்படுகின்றனர். நாடகப் பாத்திரங்களுடன் பார்வையாளர் மூழ்கி விடாமல் பிரிபட்டு நிற்கும் விளைவு (ALIENATION EFFECT) அவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ஓகஸ்த போல் உருவாக்கிய “ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கு” என்பது மீ நிலை அரங்கின் பிற்தொரு வடிவம் ஒடுக்கு முறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட மக்கள் ஒடுக்கு முறையிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கென அது உருவாக்கப்பட்டது. அரங்கு என்ற பொதுவாக கட்டுமானத்தை உருவ நிலையிலும் உட்பொருள் நிலையிலும் மீறிவெளிவந்து மேலெழுந்த அமைப்பாக அது அமைந்தது. சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உரிய செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதற்கு பார்வையாளரையும் அரங்க நிகழ்த்துகையாளராக மாற்றியமைக்கும் செயற்பாட்டை ஓகஸ்த போல் மேற்கொண்டார்.

பார்வை நடிகர் (SPECT ACTOR) என்ற அந்த ஏற்பா, கருத்து வினைப்பாட்டுக்குரிய (DISCOURSE) அரங்காக மாற்றியமைக்கப்படுகிறது. அரங்கு என்பது விளைவை உருவாக்கும் பிரயோக அரங்காக (APPLIED THEATRE) மாற்றம் பெறுகிறது.

சிற்பம் ஓவியம் முதலாம் துறைகளிலும் மீயெழுகை இடம் பெற்றுள்ளது. மரபு வழியான கலைப் பொருள்களை விட்டு விலகி மாரசல்டக்காம் “நீர் ஊற்று” என்ற சிற்பத்தை அமைத்தார். உடனடியான தயாரிப்பு நிலையில் அது அமைந்தது. மனிதர் சிறு நீர் கழிக்கப்பயன்படுத்தப்படும் கழிப்பறைத் தொட்டியை நீர் உற்றாக உவமித்து வடிவமைத்தார். சிறு நீர்த் தொட்டியின் நிலையை மாற்றி வைத்தார். நாளாந்த வாழ்வில் அதிக பயன்பாட்டுக்குரியதும் அதேவேளை புறந்தள்ளி வைக்கப்பட்டதுமான ஒரு பொருளை உடனடி ஏற்பாட்டுடன் கலை வெளிக்குக் கொண்டுவந்தமை சிற்பம் தொடர்பான முன்னைய நியமங்களை மீறி மேலெழுந்த செயற்பாடாகின்றது.

நிலையை மாற்றுதல் நிலைவரத்தை மாற்றுதல், ஒழுங்கை முன் பின்னாகவோ, நிலைக்குத்தாகவோ கடப்பு நிலையிலோ மாற்றியமைத்தல், படைப்பினுள்ளே படைப்பு என்ற நிலைக்குக் கொண்டு செல்லல், முதலானவை மீநிலைச் சிற்பங்களிலும், ஓவியங்களிலும் காணப்படும் வெளிப்பாடு. உலக நிலைவரங்களையும் அனுபவங்களையும் தாம் எவ்வாறு தெறித்துக்காட்டப் போகின்றோம். அதற்குரிய படிமங்களை எவ்வாறு உருவாக்கிக் கொள்கின்றோம், வடிவத்தையும், செயல்முறையும் எத்தகைய இணைப்புக்குள் அடக்கப் போகின்றோம் என்றவாறான உற்றறிகையுடன் மீ நிலைப்புனைவுகள் உருவாக்கம் பெறுகின்றன.

கலைப் படைப்புக்கள் தொடர்பான கருத் தாடலிலும், திறனாய்விலும், மீ நிலை நோக்கு மேலும் விரிந்த பார்வைக்கு அழைத்துச் செல்வதைக் காணலாம்.

வெஞ்சக் கனல்

எங்களது வீட்டில் கடந்த இரண்டு மாதங்களாக மகிழ்ச்சியும், கலகலப்பும் நிறைந்திருந்தது. இந்த மகிழ்ச்சிக்கு காரணம் எனது மனைவி கர்ப்பமாக இருப்பது தான். எங்களது பத்து வருட ஏக்கம், கனவு இப்போது நிறைவேறப் போகின்றது என்ற எதிர்பார்ப்பு எங்கள் குடும்பத்தவர்கள் எல்லோருக்கும் இருந்தது.

குடும்பத்தில் மூத்தபிள்ளை நான் ஆதலால் எனக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்க வேண்டும். தங்கள் முதல் பேரக்குழந்தையைக் கொஞ்சி மகிழவேண்டும் என்ற ஆர்வம் என் பெற்றோர்களுக்கு இருந்தது. எமது திருமணம் முடிந்து ஒரு வருடம் கடந்தும் குழந்தை கிடைக்காமையால் அம்மா என்னிடம் “தம்பி... நீயும் பிள்ளையும் நயினாதீவுக்கு போய் நாகத்திற்கு பால் வைச்சு கும்பிட்டால் தோஷம் ஏதாவது இருந்தாலும் நீங்கிவிடம் போட்டு வாங்கோ...” அம்மா சொன்னதை மீற முடியாது. அங்கு சென்று பிரார்த்தனைகளை நிறைவேற்றியபோதிலும் பயன் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

எங்களது திருமணம் முடிந்து ஒரு வருடத்தின் பின் என் தங்கைக்கு திருமணம் நடந்தது. அவளது திருமணத்திற்கான முழு வேலைகளையும் என் மனைவியும் நானும் முன்னின்று செய்த போதிலும் என் தங்கையின் மாமியார் எனது அம்மாவிடம் “உங்கன்ர மகனுக்கு கலியாணம் நடந்து ஒரு வருஷமாச்சு இன்னும் குழந்தைகிடைக்கேலையாம். எதுக்கும் உங்கன்ர மருமகளை நல்ல காரியம் நடக்கேக்க முன்னுக்கு விடாதேங்கோ...” இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்டு என் அம்மாவும் மௌனமாகி இருந்தது தான் எங்களால் தாங்க முடியவில்லை.

அவர்கள் கூறியதால் மனமுடைந்த என் மனைவி அதற்குப் பின் எந்த நல்ல காரியம் நடந்தாலும் தானே முன்னின்று செய்யும் கருமங்களைத் தவிர்த்துக் கொண்டாள். ஆனாலும் பெண்கள் கூடுமிடங்களில் அவள் மனம்நோகும் படியான சம்பவங்கள் நடைபெறுவதும் அதை நினைத்து அவள் அழுவதும்

வழமையாகிவிட்டது.

கந்தசஷ்டி விரதம் இருந்தால் குழந்தைப் பேறு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை மக்கள் மத்தியில் இருப்பதால் எனது மனைவியும், நானும் அந்த விரதத்தை தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருகின்றோம்.

எனது கடைசி தங்கைக்கும், தம்பிக்கும் திருமணமாகி ஒரு வருடம் முடிவடைவதற்குள் அவர்களுக்குக் குழந்தைகளும் கிடைத்து விட்டன. அம்மாவின் ஆசைக்கு வீட்டிலே பேரக்குழந்தைகள் விளையாடுகின்றன. ஆனாலும் அம்மாவிடமிருந்து தனது மூத்த மகனுக்கு குழந்தைகள் இல்லை என்ற ஏக்கம் இருக்கவே செய்தது.

எனது மனைவியும், அம்மாவும் விரதங்களும் பிடிப்பதும், ஆலயங்களுக்கு நேர்த்தி வைப்பதும் வழமையாகிவிட்டது. எனது மனைவியின் நண்பி கவிதா கொழும்பிலிருந்து வந்திருந்தாள். எங்கள் வீட்டிற்கு வந்த அவள் என் மனைவியிடம் “வசந்தி... கொழும்பிலிருந்து டொக்ரர் ரேவதி யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்திருக்கிறா. குழந்தைகள் இல்லாத ஆக்களுக்கு வைத்தியம் செய்யிறவ. நல்ல கைராசிக்கார டொக்ரர். அவ வைத்தியம் செய்து இதுவரை ஒண்டும் பிழைக்கேல்ல. நீங்கள் இரண்டுபெரும் அவவைப் போய்ப்பாருங்கோ...”

கவிதாவின் ஆலோசனைப்படி டொக்ரர் ரேவதியைப் போய்ப்பார்த்தோம். அவரது ஆலோசனைப்படியும், அவரது மருத்துவத்தில் நம்பிக்கை வைத்தும் நடந்தமையால் எனது மனைவி கர்ப்பமாகிய செய்தியால் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைந்தோம். ஆனால் அந்த மகிழ்ச்சி நீடிக்கவில்லை. மூன்றாவது மாதம் தொடங்கும் போது எவ்வளவு கவனமாக இருந்த போதும் எனது மனைவிக்கு கருச்சிதைவு ஏற்பட்டு விட்டது. வீட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் இது பெரும் அதிர்ச்சியாகி விட்டது. எனது மனைவியும் நானும் எதிர்ப்பார்க்காத இந்த அதிர்ச்சியால் மனமுடைந்து போனோம். எவ்வளவு முயற்சி செய்தும் மனைவியைத் தான் தேற்றமுடியாது தடுமாறிப் போனேன்.

காலப் போக்கில் என் மனைவியின் மனம் மெல்ல, மெல்ல மாறி பழையபடி கலகலப்பாக இருந்தமையால் என் மனம் நின்மதியடைந்தது. கவிதா என் மனைவியுடன் தொலைபேசியில் கதைத்த போது “வசந்தி... இவ்வளவு காலமும் உனக்கு குழந்தை தங்கவில்லை இப்போது தங்கித்தான் இல்லாமல் போயிருக்கு ஆனபடியா ஒண்டுக்கும் யோசியாதை நான் டொக்ரரோட கதைக்க அவ தான் வைத்தியம் பார்த்த. சிலருக்கு இப்படி இருந்து பிறகு குழந்தை கிடைச்சிருக்காம் பயப்பிட வேண்டாமாம்...” கவிதா கூறியதன் பின் எங்கள் எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை பிறந்தது.

ஆறு மாதங்கள் கடந்திருக்கும் எனது மனைவி மீண்டும் கருத்தரித்தாள். வீட்டில் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி. டொக்ரரின் ஆலோசனைப்படி அவளை ஒரு வேலையும் செய்யவிடாது வீட்டில் உள்ள அனைவரும் மிகக் கவனமாகப் பராமரித்தோம். ஆனால் அவள் முகத்தில் மகிழ்ச்சியில்லை. முகம் களையிழந்து எதையோ நினைத்து பயப்படுவது போல் எமக்குத் தோன்றியது. அவனது பயத்தைப் போக்குவதற்கு நாங்கள் எடுத்த முயற்சிகளும் பலனளிக்கவில்லை.

நான்கு மாதங்கள் முடியும் வரை மிகக் கவனமாக இருக்கும் படி டொக்ரர் கூறியதால் அவளது செயற்பாடுகளை உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டியிருந்தது. வசந்தியின் போக்கு நாளுக்குநாள் மோசமாகிக்கொண்டு வருவதை அவதானித்தேன். நான்கு மாதம் முடிந்து டொக்ரரிடம் அழைத்துச் சென்றேன். அளைப் பரிசோதனை செய்த பின் அவர் வாழ்த்துக்கள் பார்த்தீயன் சேர்... உங்கன்ர வைபை செக் பண்ணி பார்த்தனாங்கள் குழந்தை ஆரோக்கியமாயிருக்கு. இனி பிரச்சினை இல்லை நல்ல சத்தான உணவுகளை குடுங்கோ, பழங்கள் காய்கறிகள் நிறைய குடுங்கோ...

டொக்ரர் கூறியதைக் கேட்டதும் மகிழ்ச்சியால் என் உள்ளம் துள்ளியது. ஆனால் வசந்தியின் முகத்தில் மகிழ்ச்சியின் பிரதிபலிப்பு எதையும் காணமுடியாதது. எனக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. டொக்ரரின் அறையின் சுவரிலே மாட்டியிருந்த குழந்தையின் புகைப்படத்தை வெறிக்கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வசந்தி விம்மி விம்மி அழுதது எங்களுக்கு ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியது. அவள் மனப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை

புரிந்து கொண்டு ஆதரவாக அவளை அழைத்துக் கொண்டு வீட்டிற்கு வந்தேன்.

வீட்டில் உள்ள அனைவரும் எங்களுக்கு குழந்தை கிடைக்கப் போவதை அறிந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர். இரண்டு நாட்கள் கழிந்திருக்கும் எங்கள் அறையிலிருந்த கட்டிலில் அமர்ந்திருந்த எனது மனைவியின் கையில் ஒரு பொம்மை இருந்தது. அது என் தம்பியின் குழந்தை வைத்து விளையாடிய பொம்மை. நான் வெளியே சென்ற சந்தர்ப்பத்தில் எனது மனைவி அதனை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். கையிலிருந்த கத்தரிக்கோலினால் அந்தப் பொம்மையை குத்திக்கிழித்த வசந்தி அதே கத்திரிக் கோலால் தன் கையையும் குத்துவதைக் கண்டு ஓடிச் சென்று அதனைப் பழித்து எறிந்து விட்டு அவளது கையைப் பார்த்தேன். இரத்தம் பெருகியது. அதனைக் கண்டதும் அவளும் விம்மி அழுதாள். கையிலுள்ள காயத்திற்கு கட்டுப் போட்ட நான் அவளை மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துச் செல்ல ஆயத்தமானேன். அவளைப் பரிசோதித்து என்ன கூறுவார்களோ என்ற பயம் எனக்கு இருந்தபோதிலும் வசந்தியின் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் உணர முடிந்தது.

குழந்தை வைத்திய நிபுணர் டொக்ரர் ரேவதியின் ஆலோசனைப்படி மனோதத்துவ டொக்ரர் கிரிதரனிடம் எனது மனைவியை அழைத்துச் சென்றேன். அவர் வசந்தியைப் பற்றிய முழுத்தகவல்களையும் பெற்றுக் கொண்டார். என்னை வெளியே சென்று அமர்ந்து கொள்ளும்படி கூறியவர். எனது மனைவியுடன் தனியாக உரையாடினார். அதன் பின் என்னை உள்ளே வரும்படி அழைத்தவர். வசந்தியை சென்று அமரும்படி கூறினார்.

அவர் என்னிடம் “உங்களுக்கு பத்து வருஷமா குழந்தை இல்லாமல் இருந்திருக்கு. அந்தக் காலத்தில் உங்கன்ர மனைவியுடைய மனதை பாதிக்கிற சம்பவங்கள் பல நடந்திருக்கு. ஆண்கள் இதால பாதிக்கப்படுகிறது குறைவு பெண்கள் தான் கூட பாதிக்கப்படுகிறீர்கள். முதல் ஒருக்கா கருச்சிதைவும் நடந்தால் அவ்வின்ர மனம் சரியாப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கு. இப்ப கர்ப்பமா இருக்கிறா அதற்கும் ஏதாவது ஆபத்து வந்து விடுமோ என்கிற மன அழுத்தம் தான் இதற்கும் காரணம்...”

“சேர்... அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று சொல்லுங்கோ நான் செய்யிறன்...”

“அவ்வின்ர மனம் பாதிக்கப்படுகிற மாதிரி ஒரு தரையும் கதைக்க விடாதேங்கோ. மனம் சந்தோஷப்படுகிற மாதிரி எல்லாரும் நடந்து கொள்ளுங்கோ. நம்பிக்கை யூட்டக் கூடிய விஷயங்களை கதையுங்கோ. வீட்டில் தனிய இருக்க விடாமல் வெளியில அடிக்கடி அழைச்சுக் கொண்டு போங்கோ. அடுத்த கிழமையும் இங்க கூட்டிக் கொண்டு வாங்கோ. இரண்டு குழந்தையளைக் கவனமாக பாக்கிற பொறுப்பு உங்களுக்கு இருக்கு குழந்தை வளர அவ்வின்ர மனம் மாறும் பயப்பிட தேவையில்லை...” அவர் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்ட நான் மனத் தெளிவுடன் என் மனைவியின் கரங்களை அன்புடன் பற்றிய படி வெளியேறினே புதிய நம்பிக்கையோடு. ●

பாலஸ்தீனம் ஒரு நாடு
மட்டுமல்ல
அது ஓர் அடையாளம்
அது ஓர் ஆதர்சம்
அது ஒரு படிப்பினை

அதன் வாழ்க்கை
மீட்கப்பட வேண்டியது
சாதி மதம் பால் இனம்
எனப் பிரிவினைகள் கடந்து
ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீங்கி
மீட்கப்பட வேண்டியது
மீளுருவாக்கப்பட வேண்டியது

இடிபாடுகள் இடையிலும் இடிபாடுகள் மீதும்
வாயிலும் வயிற்றிலும் அடித்துப் புலம்பும் பெண்கள்
கொல்லப்பட்டவர்களின் உடலங்களுடன்
குமுறிச் செல்லும் ஆண்கள்

இறந்தும் காயப்பட்டும்
குண்டு வீச்சின் புழுதி படிந்த உடலுடனும்
முகங்களுடனும்
அச்சத்தில் உறைந்து போயும்
அதிர்ச்சியில் உடல் பதறியபடியும் சிறுவர்

உலகச் செய்திகளில்
அச்சிலும் மின் ஊடகங்களிலும்
எனது சிறுபராயம் முதலான பதிவுகள்
முடிவுக்கு வரவேண்டிய துயரங்கள்
தொடரப்படவே கூடாத அவலங்கள்

எனது வாழ்வின் நாற்பது வருடங்கள்
அழிவிலும் அனர்த்தத்திலும்
இடப்பெயர்விலும் அகதி வாழ்விலும்
அச்சத்திலும் கூனிக் குறுகிப் போதலிலும்
இன்னும் மீள முடியாத மன அழுத்தங்களிலும்
உடலிலும் உள்ளத்திலும் மீள முடியா
சொல்லி விளங்காத
துன்பத்திலும் துயரத்திலும்

இனியும் வேண்டாம் எவருக்கும் வேண்டாம்
இங்கும் வேண்டாம் எங்கும் வேண்டாம்

பாலஸ்தீனம் ஒரு நாடு
மட்டுமல்ல

பாலஸ்தீனம்

ஒரு நாடு

மட்டுமல்ல

அது ஒரு அடையாளம்
அது ஒரு ஆதர்சம்
அது ஒரு படிப்பினை

அதன் வாழ்க்கை மீட்கப்பட வேண்டியது
உலக வரைபடத்தின்
அறிந்தும் அறியாததுமான நாடுகளில் இருந்து
புவியியற் பரப்புகளில் இருந்து
ஒவ்வொரு பாலஸ்தீனமும் மீட்கப்பட வேண்டியது

பாதுகாப்பிற்காகக் கொல்லுபவர்கள்
சித்திரவதை செய்பவர்கள் அச்சுறுத்துபவர்கள்
அச்சமுட்டுபவர்களின்
அதிகாரம்
மனிதத்திற்கு ஆபத்தானது
மனிதர்களுக்கு அழிவையே தருவது

பாலஸ்தீனம் ஒரு நாடு
மட்டுமல்ல
அது ஒரு அடையாளம்
அது ஒரு ஆதர்சம்
அது ஒரு படிப்பினை

- சி.ஜெயசங்கர்

37

ஜீவநதி 218 - கார்த்திகை 2023

நடிப்போம் சிறுவர் நாடகங்கள் டொக்டர் எஸ்.பஞ்சகல்யாணியின் நாடக நூல் - சில கருத்துக்கள்

பா.இரகுவரன்

டொக்டர் எஸ்.பஞ்சகல்யாணி எழுதிய “நடிப்போம் சிறுவர் நாடகங்கள்” என்ற பதினொரு சிறுவர் நாடகப்பிரதிகள் அடங்கிய நூல் 29.04.2023 இல் வெளியிடப்பட்டது. சிறுவர் பாடல்கள் (அழகிய உலகம்) சிறுவர் கதைகள் (சிந்தனை செய், கதை மரம்) எனச்சிறுவர் நூல்களைகடந்த சில வருடங்களாக டொக்டர் எஸ்.பஞ்சகல்யாணி வெளியீடுசெய்துள்ளார். இதில் “சிந்தனைசெய்” என்ற சிறுவர் கதைநூல் 2021 க்கான வடக்கு மாகாணத்தின் சிறந்த சிறுவர் இலக்கிய விருது பெற்ற நூலாகும். தனது நாலாவது நூலாக “நடிப்போம் சிறுவர் நாடகங்கள்” என்ற சிறுவர் நாடக நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

நாடகங்கள் பிரதி நிலையில் இருந்தாலும் நாடகங்கள் நடிக்கப்பட வேண்டியனவாகும். மேடையில் தான் நாடகப் பிரதியானது நாடகம் என்னும் கலை வடிவமாக முழுமை பெறுகின்றது. இதனால் தான் நடிப்போம் சிறுவர் நாடகங்கள் என்று பொருத்தமான பெயரை இட்டுள்ளார். முன்னாளில் நடிப்பதற்கும் மட்டுமன்றி வாசிப்பதற்காகவும் நாடகப் பிரதி நூல்கள் எழுதப்பட்டள்ளன என்றும் அறிய முடிகின்றது. இவர் இரண்டு பிள்ளைகளின் தாயார் ஆவார். இரண்டு பிள்ளைகளும் சிறுவர் ஆவார்.

இதனால் தானோ என்னவோ இவர் தொடர்ந்து சிறுவர் நூல்களை எழுதி வருகிறார் என்று எண்ண வைக்கிறது.

இலங்கையில் தமிழில் எழுதப்படும் சிறுவர் நாடகங்களின் கதைக்கருக்களாகப் பெரும்பாலும் தாய்தந்தை சொற்கேட்டு நடத்தல், பெரியோரை மதித்தல், பெரியோர் சொற்கேட்டு நடத்தல், ஒற்றுமையாய் இருத்தல், எரிச்சல் பொறாமை தவிர்த்தல் நன்றாகப் படித்து முன்னேறுதல்... எனக் குறிப்பிட்ட வட்டத்துக்குள்ளேயே இருந்து வருகின்றன. இவற்றைத் தாண்டி ஒரு சில சிறுவர் நாடகங்களின் கதைக்கருக்களே இயற்கை, சுற்றுச்சூழலை நேசித்தல், சுற்றுச் சூழல் மாசடைதல், பொலித்தீன் பிளாஸ்டிக்கின் கேடுகள் என வேறுபட்ட சிந்தனையுடன் எழுதப்பட்டு அரங்கேற்றப்படுகின்றன.

மேற்படி பதினொரு நாடகங்களின் தலைப்புக்களை அறிந்து கொண்டால் அவை அந்த நாடகங்கள் பற்றி ஓரளவு அறிய உதவும். அவையாவன...

1. வயலுக்குச் சென்ற எலிகள்
2. வண்ணத்துப்பூச்சிகள் சொல்வதென்ன?
3. வீழ்ந்து போகும் மரங்கள்
4. குயிலின் கூடு
5. காக்கையாரும் டெங்கும்
6. காவோலை தேடி
7. பன்றிக் குட்டியும் பாடசாலையும்
8. தவளையும் முயலும்
9. போதை
10. இயற்கையின் இரசிகர்கள்
11. பறக்கும் கனவு

மேற்படி நாடகங்களின் கருப்பொருட்கள் பின்வருமாறு

1. வயலுக்குச் சென்ற எலிகள் - குடும்ப உறவைப் பேணுதல்
2. வண்ணத்துப்பூச்சிகள் சொல்வதென்ன? - கஷ்டமான காலங்களை வெற்றிகொள்ளல்
3. வீழ்ந்து போகும் மரங்கள் - மரம் பெருக்கி வளம் பெருக்குவோம்
4. குயிலின் கூடு மற்றவர்களுக்கு இடைஞ்சல் கொடுக்கக்கூடாது
5. காக்கையாரும் டெங்கும் - டெங்கு நோய் வராமல் பாதுகாத்தல்
6. காவோலை தேடி - முதியோரை வீட்டில் அன்பாகப் பேணுதல்
7. பன்றிக் குட்டியும் பாடசாலையும் - மாணவர் உயர்வுதாழ்வின்றிப்பழகவேண்டும்.
8. தவளையும் முயலும் - தந்திரமாக ஏமாற்றக் கூடாது
9. போதை - போதைப்பழக்கம் கேடு விளைவிக்கும்
10. இயற்கையின் இரசிகர்கள் - இயற்கையை அவதானித்துப் பயன்கள் பெறுதல்
11. பறக்கும் கனவு - கனவு காணுங்கள் முயற்சித்துக் கொண்டே இருங்கள் என்ற சேதியைச் சொல்கிறது.

இந்நூலில் உள்ள பதினொரு நாடகங்களில் “காக்கையாரும் டெங்கும், காவோலை தேடி, போதை” தவிரிந்த ஏனைய நாடகங்கள் சுற்றுச்சூழல் சார்ந்த அல்லது சுற்றுச் சூழலுடன் தொடர்புடைய நாடகங்களாக அமைந்துள்ளன. இயல்பில் சுற்றுச்சூழல்மீது அதிக ஆர்வம் கொண்ட டொக்டர் எஸ்.பஞ்சகல்யாணியின் ஆக்கங்கள் சுற்றுச்சூழலுடனும், அங்கு வாழும்

உயிரினங்களுடனும் தொடர்பான கதைகளை உள்ளடக்கமாகக்கொண்டுள்ளதில் வியப்பேதுமில்லை.

“காக்கையாரும் டெங்கும்” என்ற நாடகம் டெங்கு நோய் பரவும் வீதம், நோய்க்குக் காரணமான வைரஸ், டெங்கு நோய் பரவுவதைக் கட்டுப்படுத்தல் போன்ற விடயங்களை சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும் நாடகமாக அமைந்துள்ளது.

காவோலை தேடி என்ற நாடகத்தில் முதியோர் இல்லத்துக்குச் சிறுவர்கள் சென்று அங்குள்ள முதியோருடன் சிறுவர்கள் பேசிப்பழகி தாமும் மகிழ்ந்து, முதியோரையும் மகிழவைக்கும் நாடகமாக ஆக்கியுள்ளார். வயதான பெற்றோரை நாங்கள் முதியோர் இல்லங்களுக்கு அனுப்பாமல் வீட்டில் வைத்து அன்புடன் பராமரிக்க வேண்டும் என்பதை எதிர்காலத்தின் நாயகர்களான சிறுவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறும் எமது பண்பாட்டுடன் இணைந்த அருமையான நாடகக்கதையாகும்.

போதை என்ற நாடகம் பாக்கு வெற்றிலைப் பழக்கத்தை அடிக்கடி பாவிப்பதால் ஏற்படும் தீய விளைவுகள் பற்றியும் குறிப்பாக ஏனைய போதைப் பொருட்களையும் பாவிக்கத் தூண்டி நிற்கும் என்பதையும் சிறுவர்களுக்கு நல்ல முறையில் எடுத்துக்கூறும் நாடகமாக அமைந்துள்ளது.

இங்குள்ள நாடகங்களில் சிறப்பம்சங்களில் ஒன்றாக உயிரினங்களின் நடத்தைகள் பற்றி உரையாடல்களில் பொருத்தமான முறையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளதைக் கூறலாம். டொக்ரர் எஸ். பஞ்சகல்யாணி இதன் மூலம் உயிரின நடத்தைகள் பற்றிய அறிவையும் ஆர்வத்தையும் வெளிக்காட்டுவதோடு எமக்கும் அறியத் தருகிறார். அவற்றில் சிலவற்றை அறிவது எமக்கும் பயனுள்ளதாக அமையும்.

“குயிலின்கூடு” என்ற நாடகத்தில்

பெண்குயில் - நான் முட்டையிடும் காலம் வந்து விட்டது. எனக்கோ கூடுகட்டத்தெரியாது. என்னுடைய கணவரும் அதுபற்றிக் கவலைப்படவில்லை.

மீன்கொத்தி - ஆற்றங்கரையில் எமது அலகால் குழிகளை உண்டாக்கி அதில் முட்டையிடுகிறோம்.

ஆந்தை - இயற்கையாக மரம், பாறை என்பவற்றில் காணப்படும் பொந்துகளில் முட்டையிடுகிறேன்.

உழவாரக்குருவி - குளத்திலுள்ள சேற்றை சிறு சிறு உருண்டையாக்கி கிண்ணம் போன்ற வடிவில் கூடு கட்டுகிறேன்.

தூக்கணாங்குருவி - எல்லோரும் வியந்து பார்க்கும் அளவிற்கு அழகான கூட்டை நான் கட்டுகிறேன்.

காகம் - கிண்ண வடிவில் எனது கூடு இருக்கின்றது. அது தான் குயிலுக்கு மிகவும் பிடித்துக் போயிற்று.

“பன்றிக் குட்டியும் பாடசாலையும்” என்ற நாடகத்தில் இடம் பெறும் உயிரினங்களின் நடத்தைகளில் ஒரு சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

அம்மா பன்றி

உனக்குத்தெரியுமா புத்திக் கூர்மை கூடிய மிருகங்களில் நாங்கள் ஐந்தாம் இடத்தில் இருக்கிறோம். நாய்களை விட நாங்கள் புத்திசாலிகள். பொருட்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று மிகத் துல்லியமாக ஞாபகப்படுத்தக் கூடியவர் நாங்கள்.

யானைகள், சிம்பன்சிகள் போன்று எம்மாலும் மனிதப்பாசையை ஓரளவு புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

சேற்றில் புரளுவது எமக்கு இன்றியமையாத தொரு செயற்பாடு எங்களுக்கு வியர்வைச்சுரப்பிகள் இல்லை. வெப்பமான நாட்களில் சேற்றில் புரள்வதன் மூலம் குளிர்ச்சியடைவோம். அத்துடன் சேறு, பூச்சிகள் எமது உடலில் ஓட்டிக் கொள்வதைத் தடுக்கின்றது.

“பறக்கும் கனவு” நாடகத்திலிருந்து உயிரினை நடத்தைகள் சில...

பருந்து சிறகை விரித்த வண்ணம் வானில் மிதந்து கொண்டிருக்கும்

கிளி போன்றவர்கள் செட்டையை அடித்துக் கொண்டே வானில் பறந்து கொண்டிருப்பினம்

இன்னும் சில செட்டையை விரிப்பதும் உடலுடன் சேர்ப்பதுமாகச் “சர்” என்று பறப்பினம் (மரங்கொத்தி)

உழவாரக்குருவியைப் பார்த்தீர்களென்றால் சிறகை விரித்தபடியே குத்துக்கரணமடித்து ஜாலம் காட்டிக்கொண்டுதிரியும்.

சில வகைப் பறவைகள் பறக்கும் போது காலை, வாலை நோக்கி நீட்டியபடி பறக்கும் வேறு சில காலை உடம்புடன் இழுத்து வைத்துக் கொண்டு பறக்கும்.

மேற்படி உயிரினங்களின் நடத்தைகளை நாடகங்களின் இணைப்பதன் மூலம் நாடகவாக்கம் வலுக்குன்றாமல் சிறந்து நிற்பதையும் காணலாம். அதாவது தகவல் உரைப்பாக நாடகத்தில் வெளிப்படாமல் நாடகத்துடன் ஒன்றிய விடயமாகவே தெரிகின்றது.

வீழ்ந்து போகும் மரங்கள் என்ற நாடகத்தில் மரங்களின் பயன்கள் பற்றிய தகவல்களை மரங்களே கூறுவதாக அமைத்துள்ளமைவெறும் தகவல் உரைப்பாக அமைந்து விடுகிறது. உரையாடல்கள் முரண்பாடுகளால் நாடகமாக வளர்த்தெடுக்கப்படவில்லை. ஒரு நாடகப் பிரதியாக இதனைக் கருத்தில் எடுக்க முடியாத படி நலிந்து போய் நிற்கின்றது.

இந்தச் சிறுவர் நாடக நூலில் சிறுவர் நாடகங்கள் சிறு சிறு காட்சிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பது பழைய நாடக வாக்க முறையை நினைவூட்டுகின்றது. தற்போதைய சிறுவர் நாடகங்கள் சிறு, சிறு காட்சிகளாகப் பிரிக்கப்படுவதில்லை. இந்தக் காட்சிப் பிரிப்புகள் சில செக்கன்களில் முடிவடைந்துவிடும். சிறுவர் நாடகங்களில் காட்சிமாற்றம், அதுவும்குறைந்த நேரத்தில் மேடையில் காட்சி மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியாத துடன் இது சிறுவர்களுக்கு இடைஞ்சலாகவும், வெறுப்பைத் தரக் கூடியதாகவும் அமைந்துவிடும். காட்சி மாற்றத்தை நடிகர்கள் இயல்பாக உரையாடல் மூலம் காட்சியை இடத்தை வெளிப்படுத்துவதே சிறப்பானதாக அமையும்.

நானும், இன்றைய நாடக நெறியாளர்களும் அறிந்து வைத்திருக்கும் சிறுவர் நாடகவாக்கம் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தினால் 1978 இல் “கூடி விளையாடு பாப்பா” என்ற நாடகத்தின் மூலம் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு, பின்னர் பல சிறுவர் நாடகங்களில் தொடர்ந்து சிறுவர் நாடக முறையாகும். இலங்கையில் தமிழர் வாழும் பகுதிகளிலெல்லாம் இந்த முறையிலேயே சிறுவர் நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்படுகின்றன.

மேலும் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின்

“கூடிவிளையாடுபாப்பா” சிறுவர் நாடகமானது சிங்களச் சிறுவர் நாடகமான “சத்துன்கே புஞ்சி கெதற” (மிருகங்களின் சின்ன வீடு) என்ற சிங்கள நாடகத்தைத் தழுவி 1978இல் எழுதப்பட்டதாகும். ஆதலால் இன்றைய சிங்களச்சிறுவர் நாடகங்களினதும், தமிழ் சிறுவர் நாடகங்களினதும் போக்கு குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அறிமுகப்படுத்திய சிறுவர் நாடக முறையாகவே காணப்படுகின்றதை அறிந்துகொள் முடிகிறது.

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அறிமுகப் படுத்திய இன்றைய தமிழ் மற்றும் சிங்களச் சிறுவர் நாடகப் போக்குகளை டொக்ரர் எஸ்.பஞ்சகல்யாணி அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆயினும் இவர் துணிந்து பழைய நாடகவாக்கமுறையில் சிறுவர் நாடகங்களை எழுதியிருக்கிறார். இதற்கான காரணமாக தனக்கு நன்கு தெரிந்த சுற்றுச் சூழல் மற்றும் வைத்தியத்துறை சார்ந்த விடயங்களை வெளிப்படுத்தி விட வேண்டும் என்ற ஆவல் சிறுவர் நாடகங்களாக ஆக்குவோம் என்ற உந்தலைத் தந்திருக்க வேண்டும். மேலும் நூலாசிரியர் கூறும் விடயப் பரப்பு சற்று வேறுபட்டதாகவும், சமூகப் பயன்பாடுமிக்க தொன்றாகவும் இருப்பதும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

இந்நூலில் முதலாவது நாடகமாக அமைந்ததுள்ள வயலுக்குச் சென்ற எலிகள் என்ற நாடகமும் சிறப்பானகதையம்சத்தைக் கொண்டுள்ளது. சகோதர எலிக்குடும்பங்களில் ஒன்று நகரத்திலும், மற்றது கிராமத்திலும் வாழுகின்றன. நகரத்தில் வாழும் எலிக் குடும்பம், கிராமத்தில் நடைபெறும் அறுவடைத் திருவிழாவில் கலந்து கொள்ள கிராமத்தில் வாழும் சகோதர எலிக்குடும்பத்தின் வீட்டுக்குச் செல்லுகின்றது. இவ்வாறு செல்லும் போது வெறுங்கையுடன் செல்லக் கூடாது என்பதால் ஓட்ஸ், பிஸ்கற், கோர்ண் பிளேக்ஸ், சவ்வரிசி, கருவாடு என்பவற்றைக் கொண்டு செல்லுகின்றன. கிராமத்தில் வாழும் அகிழான் அத்தை, வெள்ளெலி மாமா என்போருக்குமாகச் சற்று அதிகமாகவே உணவுப் பொருட்களைக் கொண்டு செல்லுகின்றன. கிராமத்துச் சகோதரர் வீட்டில் தத்தமது பிரச்சனைகள், ஆபத்துக்கள் மற்றும் பல விடயங்கள் பற்றிய கதையாடல் நடைபெறுகின்றது. கிராமத்துச் சகோதரர் வீட்டில் கேழ்வரகுக்கஞ்சி, குரக்கன் ரொட்டி, வத்தாளங்கிழங்கு என்பவற்றை உண்ணுகின்றன ஆகிய தகவல்கள் வெளிவருகின்றன.

மேற்படி “வயலுக்குச் சென்ற எலிகள்” நாடகத்தின் முடிவில் குரல்மூலமான அறிவிப்பாக பருந்து ஒன்று தாழ்ப்பறந்து கத்தியது. எலிகள் எல்லாம் அயலில் இருந்த பற்றைக்குள் உயிரிப் பயத்தில் ஒளித்துக் கொள்ளுகின்றன என்பதுடன் நாடகம் முடிவடைகிறது. இங்கு இரண்டு விடயங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடியன அல்ல. முதலாவது குரல் மூலமான அறிவிப்பு தேவையற்றது. எலிகளில் ஒன்று “அதோ பருந்து தாழ்ப்பறந்து வருகிறது” என்று கூறுவது போல மொழி அமையலாம். முற்கால நாடகங்களில் அசரீரி, மற்றும் கடவுள் நிலைப்பட்ட பாத்திரங்களின் குரல் வழி மொழி வெளி வருவது நினைவுக்கு வந்திருக்கலாம். இரண்டாவதாக “உயிர்பயத்தில் ஒளித்துக் கொள்ளுகின்றன” என்று சிறுவர் நாடகங்களில் பயந்து நிற்கும் முடிவு அமைவது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதல்ல. முடிவுமகிழ்ச்சியாக அமைய

வேண்டும். முடிவுப் பாடல் எழுதப்பாட்டு, பாடலுக்கு ஏற்ப மகிழ்ச்சியாக நாடகப் பாத்திரங்கள் ஆடிப் பாடுவதுடன் சிறுவர் நாடகமுடிவு அமைதலே சிறப்பானது.

நூலில் இரண்டாவது நாடகமாக அமைந்த “வண்ணத்துப்பூச்சிகள் சொல்வதென்ன?” என்ற நாடகத்தின் கதை மிக நன்றாக அமைந்திருக்கிறது. வண்ணத்துப் பூச்சிகளின் வாழ்க்கை வட்டத்தில் “மயிர்க்கொட்டிகள்” என்ற நிலை வருகின்றது. இவை மனிதர்களுக்கு அசௌகரியத்தைக் கொடுப்பதால் மனிதர்கள் மயிர்க்கொட்டிகளை அழிக்கின்றார்கள். மயிர்க்கொட்டிகளின் அழிவு வண்ணத்துப் பூச்சிகளின் அழிவாகவும் அமைந்து விடுகிறது. வளண்ணத்துப் பூச்சிகள் முட்டையிடும் இலையானது முட்டைகள் மயிர்க்கொட்டியாக மாறியவுடன் அவற்றுக்கு உணவாகப் பயன்படுவனவாகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற தகவலையும் அறிய முடிகிறது.

மேற்படி நாடகத்தை அரங்கேற்றும் போது பல வண்ணத்துப்பூச்சிகள் விதம் விதமாக வர்ண செட்டைகளுடன் மேடையில் உலாவும் போது அழகாகவும், கவர்ச்சியாகவும் அமைந்த அழகியல் அனுபவத்தைக் கொடுக்கும். இந்நாடகத்தை எனக்கு வசதியான பிரதியாக மீள் பிரதியாக்கம் செய்து 14.10.2023 இல் ஞானசம்பந்தர் கலைமன்ற ஆண்டு விழாவில் அரங்கேற்றியபோது எதிர்பார்த்தபடியே மிகவும் சிறப்பாக அமைந்தது. நூலில் எட்டாவது நாடகமாக உள்ள தவளையும் முயலும் நாடகத்தையும் மீள் பிரதியாக்கம் செய்து பாடல்களைச் சேர்த்து அரங்கேற்றும் எண்ணம் உள்ளது. தவளையும் முயலும் நாடகம் இரண்டு பிராணிகளினதும் நீளம்பாய்தல் போட்டியில் ஈடுபடுவதும், காகம், கொக்கு, மைனா, எலி போன்றவையும் நீளம்பாய்தலை வேடிக்கை பார்க்கவும், மைனா நடுவராகவும் என பல விலங்குகளின் பங்கு பற்றலும் இந்நாடகத்தில் உள்ளது. சிறுவர் நாடகங்கள் பலர் பங்குபற்றக்கூடியதாக அமைவதால் பல சிறுவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

சிறுவர் நாடகங்களில் எளிமையான கதைக்கரு எளிமையான கதை, எளிமையான சொல்லாடல் என்பன வற்றுடன் ஆடலுக்கு ஏற்ற பாடல்கள் இடம் பெற வேண்டும், வேடிக்கை, வினோதம், நகைச்சுவை என்பன இருக்க வேண்டும் சிறுவர்பாவனை பண்ணுதலுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேசம், ஒப்பனை, வேடஉடை, காட்சியமைப்பு கைப்பொருட்கள் என்பவை வர்ணக் கவர்ச்சியாகவும் அழகாகவும் இருக்க வேண்டும். பலரின் பங்கு பற்றலுக்கு வாய்பாக நாடகப் பிரதி எழுதப்பட வேண்டும். மொத்தத்தில் சிறுவர் நாடகங்கள் சிறுவர்களின் மகிழ்ச்சி (Entertiment) ஒன்றையே பிரதானமாகக்கொண்டு எழுதப்படும், நெறியாள்கை செய்யப்படுதலும் அவசியமானது. சிறுவருக்கான நாடகம் விளையாட்டுப் போல நிகழ்த்தப்படக்கூடியதொன்றாக நாடப் பிரதியும், நெறியாள்கையும் அமைய வேண்டும்.

இந்நூலின் அட்டைப்படத்தை சிறுமியாகிய டொக்ரர் எஸ்.பஞ்சகல்யாணியின் மகள் செல்வி எஸ்.புராதனி கீறியிருப்பது சிறுவர் நூலுக்கு மகுடம் வைத்தது போல் அமைந்துள்ளது.

டொக்ரர் எஸ்.பஞ்ச கல்யாணி மேலும் பல சிறுவர் நாடகங்களை எழுதவும் சிறக்கவும் வாழ்த்துக்கள்.

இலங்கை நாட்டின் வட பகுதியில் பிரமாண்ட காட்சியறையுடன் அச்சப்படுத்தல் சார்ந்த அனைத்து விதமான வேலைகளுக்கும்மான ஓர் அச்சக்கூடம்

மதி கலர்ஸ்

BEST QUALITY | BEST PLACE | BEST PRICE & YOUR BEST CHOICE

MATHI COLOURS (PVT) LTD.

உங்கள் எண்ணங்களில் உண்ணங்களாய்!....

PRINTERS & WEDDING CARDS

உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்து விதமான பிறிண்டிங் தேவைகளையும் உடனுக்குடன் தரமாகவும், நேரத்தியாகவும் பெற்றுக் கொள்ள நாடுங்கள்...

One Miss Call
070 222 2259

தேவன

அழைப்பீடுகளின்

கட்சியறை

NO. 10, MURUGESAR LANE,
NALLUR, JAFFNA.

021 222 9285

mathicolours@gmail.com

CUSTOMERCARE
077 722 2259

MATHI
COLOURS

ஓவெட் ப்றட்டி, ஸ்க்ரீன் ப்றட்டி, டிஜிட்டல் ப்றட்டி, கலர் ப்றட்டி, க்ரஃபிக் டிசைன், டைப் செற்றி, வைட்டிங்

இச் சஞ்சிகை அவ்வாய் கவையகம் வெளியீட்டு உரிமையாளர் கவாசிதி கு. கவாமணி அவர்களால் மதி கலர்ஸ் நிறுவனத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org